Έτος Θ'

Τεῦχος 186ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Λεξικὸν κομμουνιστικῆς ὁρολογίας, ὑπὸ τοῦ ἐ. ἀ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 9007

ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Πότε ὑπάρχει συνταγματικὴ προστασία ἐπὶ τῶν ἐν κλειστῷ χώρῳ συναθροίσεων τῶν πολιτῶν 9010

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Πρωτοβουλία, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Κ. Τουζένη 9014

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Ἐμβόλιμος ἡμέρα, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νικολάου Κίννα .. 9016

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Σύλληψις ἐμπόρων ναρκωτικῶν ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9018

ΣΟΒΑΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ὁ φόνος τῆς Στεφανίας Baird, ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸν ἀστυνομικὸν περιοδικὸν «The Police Journal», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 9027

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Κυκλοφοριακὴ συμφόρησις, τὸ πρόβλημα τῆς ἐποχῆς εἰς τὰς πόλεις, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ἀθανασούλη 9037

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Δυὸ λόγια πάνω στὴ συνεργασία ποὺ σᾶς ζητήσαμε — Συντροφιὰ μὲ τὰ Ἀστυνομικὰ Δελτία Συμβάντων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9041

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9047

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 9049

ΠΕΝΘΗ

† **Βασίλειος Ἐλευθεριάδης** 9052

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9053

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23, ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 186ΟΝ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Θεωροῦμε ἀπαραίτητο νὰ γνωρίζουν καλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ὡρισμένη κομμουνιστικὴ φρασεολογία, ὡρισμένους δηλαδὴ ὅρους στοὺς ὁποίους ἔχει δοθῆ δογματικὴ ἔννοια. Ἔτσι θὰ δημοσιεύσουμε μιὰ σειρὰ ἀπὸ τέτοιους ὅρους καὶ συνθήματα μὲ σχετικὴ ἀνάλυση τῆς ἐννοίας των.

ΑΒΑΓΚΑΡΝΤΙΣΜΟΣ

Προέρχεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴ λέξη «avant—garde», ποὺ σημαίνει πρωτοπόρος, πρωτοπορεία, ἐμπροσθοφυλακή.

Ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου ἀβαγκαρντισμὸς ἀνάγεται σὲ μιὰ παρέκκλιση τῆς ὀργανώσεως κομμουνιστικῶν νεολαιῶν διαφόρων χωρῶν κατὰ τὴν ὁποία, παραγνωρίζοντας αὐτὴ τὸν ἡγετικὸ ρόλο τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, θέλησε νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ στὸν «πρωτοπορειακό του ρόλο» καὶ νὰ χαράξῃ γιὰ τὴ χώρα της πολιτικὴ γραμμὴ ἀνεξάρτητη πρὸς ἐκείνη τὴν ὁποία εἶχεν καθορίσει τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, ἀναλαμβάνοντας ἔτσι ρόλο ἐμπροσθοφυλακῆς, ρόλο πρωτοπορείας (avant—garde) τοῦ κομμουνιστικοῦ γενικῶς κινήματος.

Ἡ σοβαρωτάτη αὐτὴ παρέκκλιση τῶν κομμουνιστικῶν νεολαιῶν κατεδικάσθη ἀπὸ τὸ τρίτο συνέδριο τῆς κομμουνιστικῆς διεθνοῦς (κόμιντερν) ποὺ συνῆλθε στὴ Μόσχα ἀπὸ 22 Ἰουνίου μέχρι 12 Ἰουλίου 1921. Ἡ σχετικὴ ἀπόφαση ἔγραφε τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα: «Ἡ κομμουνιστικὴ διεθνὴς τῶν νέων πρέπει νὰ πάψῃ νὰ εἶναι μία ὀργάνωση πολιτικὰ ἀνεξάρτητη. Πρέπει ν' ἀνήκῃ πολὺ περισσότερο στὸ κόμμα καὶ νὰ ὑποτάσσεται στὶς ἐντολές του. Ἡ κομμουστινικὴ διεθνὴς τῶν νέων δὲν πρέπει νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἐνδιάμεσος μεταξὺ τῆς πολιτικῆς θέλησης τῆς κομμουνιστικῆς διεθνοῦς καὶ τῶν μαζῶν τῆς παγκόσμιας ἐργατικῆς νεολαίας. Αὐτὸ εἶναι τὸ κεντρικὸ καὶ ἀποφασιστικὸ στοιχεῖο».

Ἡ διεθνὴς κομμουνιστικὴ νεολαία ὕστερα ἀπὸ τὴν καταδίκη αὐτὴ πῆρε τὴν ἀπόφαση κατὰ τὸ δεύτερο συνέδριό της ποὺ συνῆλθε στὴ Μόσχα τὸ 1921 «νὰ ὑποτάξῃ πολιτικῶς τὶς κομμουνιστικὲς νεολαῖες στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα». Καὶ τὴν ἀπόφασή της αὐτὴ προσπάθησε νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ πάσῃ θυσίᾳ.

Ἔτσι ἀφοῦ κατεδικάσθη ὁ «ἀβανγκαρντισμὸς» καθωρίσθη ἡ σχέση ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ τῶν ἀντιστοίχων ὀργανώσεων κομμουνιστικῶν νεολαιῶν ποὺ ἰσχύει καὶ σήμερα.

Ἡ σχέση αὐτή, εἶναι σχέση «πολιτικῆς ὑποτελείας τῶν κομμουνιστικῶν νεολαιῶν, στὰ ἀντίστοιχα κομμουνιστικὰ κόμματα».

ΑΓΚΙΤΑΤΣΙΑ

Προέρχεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴ λέξη «agitation» ποὺ σημαίνει «κίνηση». Οἱ

κομμουνισταὶ τὴ χρησιμοποιοῦν ὅταν θέλουν νὰ ὑποδηλώσουν τὴν γενικὴ δράση, τὴν κινητοποίηση τὴν ὁποία εἰδικώτερα ὀνομάζουν καὶ «ζύμωση» γιὰ τὴ διάδοση τῶν ἀρχῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἢ τὴν ἐπιτυχία ἑνὸς συγκεκριμένου εἰδικοῦ σκοποῦ (π.χ. μιᾶς διαλέξεως, ὁμιλίας, συγκεντρώσεως, ἑορτῆς, συλλαλητηρίου κ.λ.π.).

'Η ἀγκιτάτσια διακρίνεται σὲ «νόμιμη» καὶ σὲ παράνομη».

'Η «νόμιμη» ἀγκιτάτσια διεξάγεται ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους καὶ μὲ μεθόδους ποὺ δὲν ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους τοῦ κράτους καὶ μάλιστα διεξάγεται κατόπιν ἀδείας τῶν κρατικῶν ἀρχῶν.

'Η «παράνομη» ἀγκιτάτσια διενεργεῖται μὲ μεθόδους ποὺ ἀπαγορεύονται ἀπὸ τοὺς νόμους τοῦ κράτους ὅπως π.χ. εἶναι οἱ συγκεντρώσεις ὁποιασδήποτε μορφῆς χωρὶς τὴν ἀπαιτουμένη ἄδεια τῶν ἀρχῶν ἢ παρὰ τὴν ἀπαγόρευση τούτων, τὸ ἔνοπλο συλλαλητήριο, ἡ διανομὴ ἐπαναστατικῶν προκηρύξεων κ.λ.π.

ΑΓΚΙΤ–ΠΡΟΠ

'Ο ὅρος αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴ σύντμηση τῶν ὅρων «ἀγκιτάτσια–προπαγάνδα».

Τὸ «ἀγκὶτ–πρόπ» εἶναι ὁ εἰδικὸς τομέας τῆς ὀργανώσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ποὺ ἀναφέρεται στὴ γενικὴ δράση, στὴν κινητοποίηση, στὴ ζύμωση, στὴν ἀγκιτάτσια γενικῶς τῶν μαζῶν καὶ στὴ διάδοση μεταξὺ τούτων τῶν κομμουνιστικῶν ἰδεῶν ἢ συνθημάτων.

Σήμερα ὁ τομέας αὐτὸς τοῦ «ἀγκὶτ–πρόπ» λέγεται «διαφώτιση», οἱ δὲ ὑπεύθυνοι τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὸν τομέα αὐτὸ ἀνήκουν στὸ εἰδικὸ γραφεῖο τῆς «διαφωτίσεως». Τέτοια εἰδικὰ γραφεῖα ὑπάρχουν, στὴν κεντρικὴ ἐπιτροπὴ καὶ στὶς ἄλλες κατώτερες ὀργανώσεις τοῦ Κ.Κ.Ε. δηλαδὴ στὶς περιοχές, στὶς περιφέρειες, στὶς πόλεις καὶ στὶς ἀχτίδες. Π.χ. ἔχουμε «ἀγκὶτ–πρόπ» περιοχῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος ἢ περιφερείας Καλαβρύτων κ.λ.π.

Στὶς χῶρες ὅπου ἔχει ἐπιβληθῆ τὸ κομμουνιστικὸ καθεστὼς τὸ «ἀγκὶτ–πρόπ» παίζει σπουδαιότατο ρόλο. 'Αποτελεῖ ἕναν τεράστιο ὀργανισμό, μέσῳ τοῦ ὁποίου μεταβιβάζονται οἱ ἀποφάσεις τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος στὶς τοπικὲς ὀργανώσεις του καὶ στὶς διάφορες ἄλλες ἐξωκομματικὲς ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ ὀργανώνουν συγκεντρώσεις στὰ ἐργοστάσια, στὰ χωριὰ καὶ σὲ κάθε ἄλλο κατάλληλο μέρος καὶ νὰ διοχετεύουν στὶς μᾶζες, στὸ λαό, τὶς ἀποφάσεις αὐτὲς μὲ τὸν τρόπο ποὺ κάθε φορὰ κρίνουν καταλληλότερο.

Φυσικά, στὶς χῶρες τοῦ παραπετάσματος ἡ προσέλευση στὶς συγκεντρώσεις αὐτὲς εἶναι ὑποχρεωτική. Ἔτσι, ὁ κάθε ἐργάτης ἢ ὑπάλληλος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παρακολουθῆ καὶ ν' ἀκούῃ τὶς ἀτέλειωτες ὁμιλίες τῶν «ἀγκιτατόρων» τῶν διαφωτιστῶν δηλαδή, οἱ ὁποῖες γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεων ποὺ ἔχουν γραφῆ εἰδικῶς γι' αὐτοὺς ἀπὸ τὸ ὑπεύθυνο κεντρικὸ γραφεῖο τοῦ «ἀγκὶτ—πρόπ». Μὲ τὶς ὁμιλίες αὐτὲς προσπαθοῦν συνήθως νὰ συνδέσουν τὰ πιὸ ἀπίθανα γεγονότα μὲ τὰ δῆθεν σφάλματα τῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ μὲ τὴν ἀνάγκη σκληρώτερης δουλειᾶς καὶ μεγαλύτερου ἐνθουσιασμοῦ γιὰ τὸ κομμουνιστικὸ καθεστώς.

ΑΓΚΙΤΑΤΟΡΑΣ

Προέρχεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴ λέξη «agitateur» ποὺ σημαίνει δημεγέρτης, ὑποκινητής.

'Ο ἀγκιτάτορας ποὺ σήμερα λέγεται «διαφωτιστής», εἶναι συνήθως στέλεχος εἴτε καὶ ἁπλὸ μέλος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ χρησιμοποιεῖται εἰδικῶς ἀπὸ τὴν ἡγεσία γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς ἀγκιτάτσιας, τῆς γενικῆς ζυμώσεως, τῆς κινητοποιήσεως τῶν μαζῶν καὶ γιὰ τὴ διάδοση τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ κομμουνισμοῦ ἢ καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία ἑνὸς συγκεκριμμένου σκοποῦ, ὅπως π.χ. εἶναι ἡ ὀργάνωση ἑνὸς συλλαλητηρίου ἐργατῶν ἢ ἀγροτῶν κ.λ.π.

Ὑπάρχουν καὶ εἰδικοὶ ἀγκιτάτορες τῆς πολιτικῆς, οἱ ὁποῖοι μὲ κατάλληλα συνθήματα ὑποκινοῦν τὸν πληθυσμὸ ἢ καὶ τμῆμα αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος, ἐναντίον τῶν ὑφισταμένων διεθνῶν σχέσεων ἢ καὶ ἐναντίον τῶν τυπικῶν, ὅπως ὑποστηρίζουν αὐτοί, σχέσεων μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας.

ΑΝΤΙΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ (Α.Μ.Ι.)

Ὁ κομμουνιστικὸς ὅρος Α.Μ.Ι. πρέρχεται ἀπὸ τὴν σύντμηση τῆς λέξεως «ἀντιμιλιταριστικὸς» καὶ σημαίνει τὴν κομμουνιστικὴ ἀντιμιλιταριστικὴ δράση καὶ ὀργάνωση μέσα στὶς ἔνοπλες δυνάμεις.

Ὁ ὅρος αὐτὸς ἐχρησιμοποιήθη κυρίως κατὰ τὴ χρονικὴ περίοδο τοῦ 1922—1934.

Ἀπὸ τὸ 1934—1940 ἡ Α.Μ.Ι. (ἀντιμιλιταριστικὴ ὀργάνωση) μετωνομάσθη σὲ «Στρατιωτικὴ Κομμουνιστικὴ Ὀργάνωση» (Σ.Κ.Ο.) καὶ ἀπὸ τὸ 1945 σὲ «Κομμουνιστικὴ Ὀργάνωση Στρατοῦ καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας» (Κ.Ο.Σ.Σ.Α.).

Κατὰ τὴν πρώτη περίοδο ἤτοι κατὰ τὰ ἔτη 1924—1934, τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν κομμουνιστικὴ δράση καὶ ὀργάνωση στὸ στρατὸ τὴν εἶχε ἡ Ὁμοσπονδία Κομμουνιστικῶν Νεολαιῶν τῆς Ἑλλάδος (Ο.Κ.Ν.Ε.). Κατὰ τὶς ἑπόμενες περιόδους τὸ ἔργο αὐτὸ ἀνετέθη στὸ Κ.Κ.Ε.

Ὁ ὅρος ἀντιμιλιταρισμὸς θεωρητικὰ σημαίνει τὴν ἀντίθεση πρὸς τὴ στρατοκρατία. Ὅταν δὲ λέγεται ὅτι σ' ἕνα κράτος ὑπάρχει στρατοκρατία ἐννοεῖται, ὁ πρωτεύων ρόλος τὸν ὁποῖο παίζουν στὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας οἱ στρατιωτικοὶ ἢ ἡ καλλιέργεια στὸ λαὸ αἰσθημάτων θαυμασμοῦ πρὸς τοὺς στρατιωτικούς. Ὡς «ἀντιμιλιταρισμός», παρουσιάζεται ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῶν διαφόρων κρατῶν καὶ ἡ δράση τους μέσα στὶς ἔνοπλες ἐθνικιστικὲς δυνάμεις, ἡ ὁποία ἀποβλέπει στὴν ἐσωτερικὴ παράλυσή τους, στὴ διενέργεια κινητοποιήσεως καὶ δολιοφθορῶν καὶ ἐὰν εἶναι δυνατόν, στὴ χρησιμοποίησή τους γιὰ ἐπαναστατικοὺς σκοπούς, στὴν κατάλληλη στιγμή.

ΑΠΑΡΑΤ

Ὁ ὅρος αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴ λατινικὴ λέξη «apparatus» ἢ τὴ γαλλικὴ «appareil» ποὺ σημαίνει τὸ σύνολο τῶν τεχνικῶν μέσων καὶ ἐργαλείων τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐκτέλεση ἑνὸς ἔργου.

Στὴν κομμουνιστικὴ ὁρολογία «ἀπαρὰτ» λέγεται τὸ σύνολο τῶν ὑλικῶν μέσων καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους διαθέτει τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα γιὰ τὴν ἐκτέλεση καὶ τὴν ἐπιτυχία κάθε κομμουνιστικῆς ἐπιχειρήσεως εἴτε αὐτὸς εἶναι νόμιμος εἴτε εἶναι παράνομος.

Π.χ. Ὑπάρχει τὸ ἀπαρὰτ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κ.Κ.Ε. Αὐτὸ σημαίνει τὸ σύνολο τῶν ὑλικῶν μέσων ἢ καὶ τῶν ἀνθρώπων ποὺ διαθέτει τὸ Π.Γ. τοῦ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἡ, ὁμιλοῦν περὶ τοῦ ἀπαρὰτ τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τοῦ Κ.Κ.Ε., ἤτοι τῆς ἐφημερίδος «Ριζοσπάστης».

Αὐτὸ σημαίνει τὸ σύνολο τῶν τεχνικῶν ἢ τῶν ὑλικῶν μέσων καθὼς καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἤτοι δημοσιογράφων, λογοτεχνῶν, κλητήρων, κλπ. τοὺς ὁποίους ἔχει τοποθετήσει ἐκεῖ τὸ Κ.Κ.Ε. γιὰ τὴ συλλογὴ πληροφοριῶν, σύνταξη, ἔκδοση καὶ κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδος «ριζοσπάστης», εἴτε αὐτὴ ἐκδίδεται νόμιμα εἴτε παράνομα.

Ἐπίσης ὅταν γίνεται λόγος γιὰ τὸ ἀπαρὰτ τῶν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., αὐτὸ σημαίνει ἕνα σύνολο τῶν εἰδικευμένων στοὺς διάφορους τομεῖς καὶ δοκιμασμένων στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Τέλος ὅταν γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου ἀπαρὰτ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπονοοῦνται ὅλα τὰ ὑλικὰ μέσα καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν παράνομη δράση τοῦ κόμματος.

(Συνεχίζεται)

ΠΟΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΛΕΙΣΤΩ ΧΩΡΩ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Ἱστορικῶς ἡ ὑπόθεσις ἔχει οὕτω:

Τὴν 30-5-1960 ὁ Σῖμος Χατζηδημητρίου ὡς ἐκπρόσωπος διαφόρων σωματείων ὑπέβαλεν αἴτησιν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν, εἰς ἣν ἐγνωρίζεν ὅτι τὴν 1-6-1960 θέλει πραγματοποιήσει συγκέντρωσιν εἰς τὸ θέατρον «Μουσούρη» ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς καταβιβάσεως τῆς χιτλερικῆς σημαίας ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 76483 Φ 58852/4 ἀπὸ 31-5-1960 πράξεώς της λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοποὺς διὰ τῆς συγκεντρώσεως ταύτης, τὸ ἐνδεχόμενον διαταράξεως τῆς τάξεως καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 509/1947 ἀπηγόρευσε διὰ λόγους δημοσίας τάξεως τὴν συγκέντρωσιν, ἥτις δὲν ἐπραγματοποιήθη.

Ὁ Σ. Χατζηδημητρίου προσέβαλεν τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὡς παράνομον.

Ἡ συζήτησις ἔλαβεν χώραν τὴν 7-2-7961 καθ' ἣν ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Ἐμμανουὴλ Σαμαλέας, εἰς ἀντίκρουσιν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ προσφεύγοντος ὑπέβαλεν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην πρότασιν.

Ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

Πρότασις

Τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν

Κατὰ

Σίμου Χατζηδημητρίου, κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ κατὰ τῆς ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1960 αἰτήσεώς του περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 76483 Φ. 58852/4/31-5-1960 πράξεως τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

Ἐπὶ τῶν πρώτου καὶ δευτέρου λόγων ἀκυρώσεως:

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος ἐξασφαλίζει εἰς τοὺς Ἕλληνας πολίτας τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι πρὸς ἀνταλλαγὴν σκέψεων ἢ καὶ λῆψιν ἀποφάσεων γενικωτέρας σημασίας εἴτε πολιτικῆς εἴτε κοινωνικῆς εἴτε ἄλλης συναφοῦς. Γνωστὸν ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο συνεχόμενον πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς προηγουμένην τῆς Διοικήσεως ἄδειαν. Γνωστὸν ἐπίσης ὅτι αἱ μὴ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δὲν δύναται νὰ ἀπαγορευθῶσι προληπτικῶς.

Ὅμως εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ εἰρημένου δικαιώματος τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος θέτει ἀπ' εὐθείας δύο ὅρους, ἐκ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ ἔννοια τοῦ νομίμου τῆς συναθροίσεως. Οἱ ὅροι οὗτοι, ἀφορῶντες πάντα τὰ εἴδη τῶν συναθροίσεων, συνεπῶς καὶ τὰς δημοσίας ἐν κλειστῷ χώρῳ, εἶναι ὅτι αἱ συναθροίσεις πρέπει νὰ εἶναι «ἥσυχοι» καὶ «ἄοπλοι».

Ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου «ἀόπλως» εἶναι προφανής, ὥστε νὰ παρέλκῃ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις.

Ὁ δεύτερος ὅρος «ἡσύχως» δὲν σημαίνει ὅτι ἡ συνάθροισις πρέπει νὰ εἶναι ἥρεμος καὶ μὴ θορυβώδης. Ἀντιθέτως σιωπηλὴ συνάθροισις δύναται νὰ εἶναι, ὑπὸ συνταγματικὴν ἔποψιν, μὴ «ἥσυχος» ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν τέλεσιν ἀξιοποίνου πράξεως. Ἐν ἄλλαις λέξεσι συνάθροισις πρὸς διάπραξιν παραβάσεων τῶν κειμένων ποινικῶν νόμων δὲν εἶναι «ἥσυχος» καὶ ὡς τοιαύτη δὲν ἐμπίπτει εἰς τὴν συνταγματικὴν προστασίαν, διότι τὸ Σύνταγμα δὲν ἐσκόπησε διὰ τῶν προστατευτικῶν τῆς ἐλευθερίας διατάξεων αὐτοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν παρασκευὴν ἢ τὴν ἐνέργειαν ἀξιοποίνων πράξεων. Ὁ Συνταγματικὸς Νομοθέτης θεσπίζων τὰ περὶ συνα-

θροίσεων ὑπέθετε πάντοτε ὅτι αὗται θὰ σέβωνται τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. (Σύνταγματικὸν Δίκαιον Σβώλου Βλάχου Ἄρθρον 10 § 12 σημ. 26 καὶ 27 σελ. 194/196, § 38 σημ. 70—73 σελ. 209, § 44—48 σημ. 85 καὶ 86 σελ. 213).

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 509/1947, λαμβανομένου ὑπὸ ἔποψιν ἰσχύος ἁπλοῦ νόμου, κατέστησε τὴν ἐπιδίωξιν ἐφαρμογῆς τῶν ἐν αὐτῷ ἰδεῶν ποινικὸν ἀδίκημα, τὸ δὲ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπηγόρευσε τὰς ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐν κλειστῷ χώρῳ συναθροίσεις προσώπων ἐπιδιωκόντων τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἰδεῶν τούτων. Συνεπῶς ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ εἰρημένου νόμου εὑρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Συντάγματος, ἀφοῦ συνάθροισις σκοποῦσα τὴν διάπραξιν παραβάσεως κειμένης ποινικῆς διατάξεως, οἵα εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τούτου, δὲν εἶναι «ἥσυχος» κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος διδομένην περὶ ταύτης ἔννοιαν, ἤτοι δὲν εἶναι νόμιμος καὶ ὡς τοιαύτη δὲν ἀπολαύει τῆς συνταγματικῆς προστασίας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 14 τῆς διὰ τοῦ Ν. 2329/1953 κυρωθείσης ἀπὸ 4-11-1950 διεθνοῦς συμβάσεως τῆς Ρώμης κατ' οὐδὲν ἔθιξαν τὴν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν προστασίαν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἐθνικῆς ἀσφαλείας διαληφθεῖσαν ἀπαγορευτικὴν διάταξιν διὰ τὰ ἑξῆς :

Τὸ ἄρθρον 11 τῆς συμβάσεως ὁμιλεῖ ἀπεριφράστως περὶ εἰρηνικῶν συναθροίσεων. Τοιαύτη συνάθροισις προελέχθη ὅτι δὲν εἶναι ἡ προτιθεμένη εἰς τὴν τέλεσιν ποινικοῦ ἀδικήματος, οἷον καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 509/1947 προβλεπόμενον. Ἡ ἄποψις ἐνισχύεται καὶ ἐκ τῆς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διατάξεως, καθ' ἣν ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπαχθῇ εἰς ἑτέρους περιορισμοὺς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων καὶ ἀποτελούντων ἀναγκαῖα μέτρα ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν τάξιν κ.λ.π. Τὸ ἄρθρον 14 τῆς αὐτῆς συμβάσεως ἐξασφαλίζει τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς διὰ νόμου εἰσαγωγῆς διακρίσεων εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος, πρᾶγμα ὅπερ προκύπτει καὶ ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Συντάγματος, ὥστε νὰ μὴ προστίθεται τι τὸ νέον. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης προφανῶς δὲν περιλαμβάνονται αἱ ἐπὶ σκοπῷ τελέσεως ἀξιοποίνων πράξεων συναθροίσεις, πλέον ὅτι τοῦτο θὰ ἀντετίθετο εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Συντάγματος τιθέμενον κανόνα ὅτι αἱ συναθροίσεις πρέπει νὰ εἶναι ἥσυχοι ὑπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν τοῦ ὅρου τούτου ἔννοιαν, ὥστε ν' ἀποβαίνῃ ἡ διάταξις ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ἀνίσχυρος. Τέλος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 § 1 τῆς ἰδίας συμβάσεως ὁριζόμενα ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτῆς, συνεπῶς καὶ τῶν προπαρατεθεισῶν, τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι δὲν ἀντιμετωπίζεται κίνδυνος ἀπειλῶν τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους, ἡ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τοῦ ὁποίου κρίσις ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἀνάγεται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ ὡς τοιαύτη εἶναι ἀνέλεγκτος, ὅτε ἕκαστον συμβαλλόμενον μέρος δύναται νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τοῦτο νομοθετικὰ μέτρα κατὰ παράβασιν τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένων ὑποχρεώσεων ἐν τῷ ἀπαιτουμένῳ ὑπὸ τῆς καταστάσεως ἀναγκαίῳ ὁρίῳ.

(Διὰ πλείονα περὶ τῆς ἐννοίας τῶν διαληφθεισῶν διατάξεων παραπέμπομεν εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ Ν. 2329/1953, ἣν ἴδε ἐν Ἀρχείῳ Βουλῆς. Προβλ. καὶ πρόσφατον ἀπόφασιν τοῦ Σ.Ε. 35/1961).

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ καταργηθέντος Ν. 4229/1929, εἰς ἃς ἐπανῆλθεν ὁ Α.Ν. 509/1947 (ἄρθρ. 2), δι' ὅσον ἀφορᾷ τὰ στοιχεῖα τὰ συγκροτοῦντα τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων προβλεπόμενον ἀδίκημα, ἔχει ἤδη νομολογηθῇ ὑπὸ τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὸ Σύνταγμα. Διάταξις νόμου θεσπίζουσα τὴν τιμωρίαν τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἐφαρμογὴν ἰδεῶν ἐχουσῶν ὡς ἔκδηλον σκοπὸν τὴν διὰ βιαίων μέσων ἀνατροπὴν πολιτεύματος καὶ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος, τῆς ἀποσπάσεως μέρους ἐκ τοῦ ὅλου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῆς διενεργείας εἰς τοῦτο προσηλυτισμοῦ εὐρί-

σκεται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ Σύνταγμα, διότι δὲν πρόκειται περὶ καταδιώξεως ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν κοινωνιολογικῶν, φιλοσοφικῶν κ.λ.π., ὅτε θὰ ἀντέκειτο τοῦτο εἰς τὰς βάσεις τοῦ παρ' ἡμῖν δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ περὶ ἐνεργειῶν καὶ μεθόδων, δι' ὧν ἐπιδιώκεται ἡ βιαία ἀνατροπὴ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος κ.λ.π., ἡ ἀπὸ τῶν ὁποίων προστασία τῆς κοινωνίας εἶναι ἐπιβεβλημένη. (Προβλ. Α.Π. 285/1954).

Ἄλλως ὁ Α.Ν. 509/1947, ἐκυρώθη διὰ τοῦ ψηφίσματος ΜΗ/1948 καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος ΞΑ/1948 τῆς Ὁλομελείας τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, τὸ δὲ τελευταῖον τοῦτο οὕτινος ἡ ἰσχὺς δὲν ἔληξεν ἢ δὲν κατηργήθη μέχρι τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος (1-1-1952) ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύῃ ὡς κανὼν ηὐξημένου τυπικοῦ κύρους καὶ μετὰ τὸ Σύνταγμα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ψηφίσματος τῆς 16/29-4-1952 κατὰ τὰ περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Σ.Ε. παγίως νομολογηθέντα, ἀφοῦ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 § 1 τοῦ νόμου τούτου δὲν ἐθίγη ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς προμνησθείσης διεθνοῦς συμβάσεως, ὥστε νὰ θεωρηθῇ αὕτη, κατὰ τὴν γνωστὴν νομολογίαν τοῦ Σ.Ε., ἀποβαλοῦσα τὴν ηὐξημένην τυπικὴν δύναμιν, ἣν ἔχει ἐκ τῶν ρηθέντων ψηφισμάτων.

Κατ' ἀκολουθίαν πάντων τούτων καὶ δοθέντος ὅτι ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Α.Ν. 509/1947 ἰδεῶν, ὡς καὶ ἡ ἐνέργεια ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν προσηλυτισμοῦ, συνιστᾷ ποινικὸν ἀδίκημα, ἡ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τελέσεως τοῦ ἀδικήματος τούτου συνάθροισις δὲν εἶναι νόμιμος κατὰ τὴν περὶ αὐτῆς συνταγματικὴν ἔννοιαν καὶ ὡς τοιαύτη δὲν προστατεύεται, πολλῷ μᾶλλον, ἐνόσῳ ἡ ἐν δημοσίῳ τόπῳ, παρόντων πολλῶν, τέλεσις τοῦ ἐν λόγῳ ἀδικήματος ἀποτελεῖ ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν, δι' ὃ καὶ οἱ περὶ ἀντιθέτου πρῶτος καὶ δεύτερος λόγοι ἀκυρώσεως ἀπορριπτέοι ὡς στερούμενοι νομικῆς βασιμότητος.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου λόγου ἀκυρώσεως:

Ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰδικώτερον: 1) ἐκ τοῦ ἀπὸ 27-1-1961 ἀστυνομικοῦ δελτίου δράσεως τοῦ Ἐμμανουὴλ Γλέζου, ὑπὲρ οὗ ἐζητήθη ἡ ἀπαγορευθεῖσα συγκέντρωσις τῆς 1-6-1960 ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ θεάτρου «Μουσούρη» ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἄλλου προσώπου καταβιβάσεως τῆς Χιτλερικῆς σημαίας ἀπὸ τοῦ Βράχου τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐξ οὗ δελτίου προκύπτει ἡ πολυσχιδὴς καὶ πλουσία δρᾶσις τοῦ εἰρημένου καταδικασθέντος κατ' ἐπανάληψιν εἰς ποινὰς φυλακίσεως καὶ δὶς εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου διὰ πράξεις ἐπιδιωκούσας τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καθ' ὧν στρέφεται ὁ Α.Ν. 509/1947 ἰδεῶν, 2) ἐκ τῆς ἀπὸ 27-1-1961 βεβαιώσεως τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν (Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν) δι' ἧς βεβαιοῦται ἡ ὑπὲρ τῶν διαληφθεισῶν ἰδεῶν πλουσία ἐπίσης δρᾶσις τοῦ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐκπροσώπου τῆς Ε.Δ.Α. ἀναλαβόντος τὴν γνωστοποίησιν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τῆς ἐν λόγῳ συγκεντρώσεως, ὡς καὶ ἡ ὁμοία δρᾶσις τῶν ἄλλων μελῶν τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, 3) ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀπαγορευτικῆς πράξεως, εἰς ἣν παρατίθενται αἱ διαμαρτυρηθεῖσαι εἰς τοῦτο ἐθνικαὶ ὀργανώσεις, αἵτινες ἐζήτησαν ἵνα ἐπιτραπῶσι καὶ εἰς αὐτὰς ταυτόχρονοι ἐν ὑπαίθρῳ συγκεντρώσεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ὑπ' αὐτῶν διακηρύξεως ὅτι πραγματικὸς σκοπὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Σίμου Χατζηδημητρίου γνωστοποιηθείσης συναθροίσεως ἦτο ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Α.Ν. 509/1947 ἰδεῶν, ὡς καὶ ἡ ἐνέργεια ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν προσηλυτισμοῦ, ἤτοι ἡ τέλεσις ἀξιοποίνου πράξεως καὶ 4) ἐκ τῶν ἀποκομμάτων προγενεστέρων τῆς ἀπαγορευθείσης συγκεντρώσεως ἐφημερίδων ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων « Αὐγή », « Ἀνεξάρτητος Τύπος », καὶ « Ἀκρόπολις » αἵτινες εἶχον δημοσιεύσει σχετικὰ ἐπὶ τοῦ θέματος σχόλια, ἀποκαλύπτοντα τὸν προεκτεθέντα παράνομον σκοπὸν τῆς ἀπαγορευθείσης συγκεντρώσεως, καταφαίνεται ἐξοφθάλμως ἡ ὕπαρξις τῆς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 § 1 τοῦ Α.Ν. 509/1947

ἀπαιτουμένης πραγματικῆς προϋποθέσεως καὶ συνεπῶς ὀρθῶς ἐφηρμόσθη ἡ διάταξις αὕτη εἰς τὴν ὑπὸ κρίσιν περίπτωσιν, δι' ὃ καὶ ὁ περὶ τοῦ ἐναντίον τρίτος λόγος ἀκυρώσεως ὡσαύτως ἀπορριπτέος.

Ἐπὶ τοῦ τετάρτου λόγου:

Ὡς ἐκ τοῦ προεκτεθέντος περιεχομένου τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως προκύπτει αὕτη εἶναι πλήρως ἠτιολογημένη, ἄλλως ἐπὶ πράξεως οὐχὶ λόγῳ ρητῆς ἐπιταγῆς τοῦ νόμου αἰτιολογητέας, ὡς ἡ προσβαλλομένη, δύναται ἡ αἰτιολογία αὐτῆς νὰ συμπληρωθῇ ἢ καὶ νὰ ἀναπληρωθῇ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, περὶ τῶν στοιχείων δὲ τούτων ἐκτενῶς προεξετέθη, ἐξ οὗ καὶ ὁ τέταρτος λόγος ἀκυρώσεως ὡσαύτως ἀπορριπτέος.

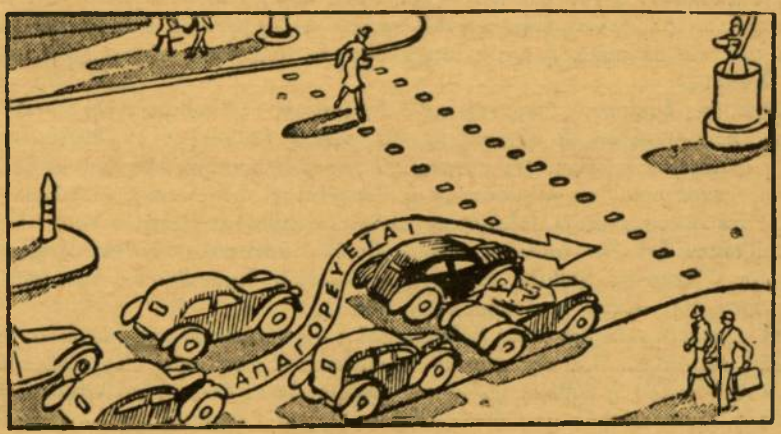
Διὰ ταῦτα

Ἐξαιτοῦμαι

Τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1960 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ ἀντιδίκου καὶ τὴν ἐπιβολὴν αὐτῷ τῆς δικαστικῆς δαπάνης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1961
Ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν
Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους
Ἐμμανουὴλ Σαμαλέας

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν σᾶς σταματήσῃ ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα σὲ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β'
κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥΖΕΝΗ**

Ὁ νέος Προϊστάμενος τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν εἰς μίαν τῶν συγκεντρώσεων τῶν διοικούντων Ἀξιωματικῶν τῆς Διευθύνσεως καὶ τοῦ Ἐπιτελείου ταύτης, χαράζων τὰς γενικὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἀντιλαμβάνεται τὴν διοίκησιν ἐξῆρε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ προσὸν τῆς πρωτοβουλίας τὸ ὁποῖον ὡς ἐτόνισε θ' ἀπαιτήσῃ ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς διοικοῦντας, εἰς μεγαλυτέραν ἔντασιν, ἀλλ' ἀπ' ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῶν ἀποτελούντων τὴν Διεύθυνσιν ὑπαλλήλων.

Τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ἔθιξεν ὁ κ. Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν εἶναι μέγα καὶ ζωτικὸν διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἕκαστος ἀστυνομικὸς ὑπηρεσιακῶς δρᾷ ὡς «μονὰς» ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του γενικῶς, καὶ μόνον εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἀντιμετωπίσεως γεγονότων δημοσίας τάξεως δρᾷ ὁμαδικῶς καὶ ὑπὸ τὴν κατεύθυνσιν ἀνωτέρου του. Εἰς τὴν σκοπιάν του ὁ ἀστυφύλαξ, εἰς τὸν τομέα του ὁ ἀρχιφύλαξ, ὁ ἀξ/κὸς ἐπιθεωρήσεως, ὁ ἀξ/κὸς Τμήματος, ὁ Διοικητὴς Τμήματος καὶ τὰ ἄλλα κλιμάκια εἰς δεδομένην στιγμὴν βεβαιώσεως ἑνὸς ἀδικήματος ἢ ἀντιμετωπίσεως μιᾶς ἀστυνομικῆς καταστάσεως δὲν θὰ ἔχουν «δίπλα των» τὸν κατὰ βαθμὸν ἀνώτερόν των διὰ νὰ τὸν συμβουλευθοῦν περὶ τοῦ πρακτέου. Ὀφείλουν νὰ ἐνεργήσουν καὶ μάλιστα τὸ ταχύτερον πρὶν τοὺς προλάβουν τὰ γεγονότα. Ἀνάλογα μὲ τὸν βαθμὸν πρωτοβουλίας τοῦ ἐνεργοῦντος πολλάκις εἶναι καὶ τὰ ἀποτελέσματα.

Εἶναι γνωστὸν ἐπίσης ὅτι τὸ προσὸν τῆς πρωτοβουλίας τονίζεται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Κανονισμοὺς τοῦ Σώματός μας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων κλάδων διοικήσεως (Στρατιωτικῶν—Διοικητικῶν κ.λ.π.) ἀποδίδεται ἰδιάζουσα σημασία εἰς αὐτό.

Προσεκτικὴ ἐξέτασις τῶν διδαγμάτων τῆς Ἱστορίας μᾶς πείθει περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς πρωτοβουλίας. Διδάσκεται εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἱστορίαν ὅτι εἰς τὸν πόλεμον τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ τὴν ὑπεροχήν. Τὸ δόγμα αὐτὸ ἔχει ἀπόλυτον ἰσχὺν καὶ παρ' ἡμῖν, διότι εἶναι παραδεδεγμένον ὅτι εἰς πλείστας περιπτώσεις ἡ πρώτη ἐνέργεια τοῦ πρώτου ἐπιληφθέντος μιᾶς ὑποθέσεως ἀστυνομικοῦ μᾶς ἔδωσε καλὰ ἢ κακὰ ἀποτελέσματα ἀναλόγως τῆς πρωτοβουλίας τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξε.

Κατὰ τὰς δυσκόλους περιστάσεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν καθημερινὴν ἀντιμετώπισιν διαφόρων προβλημάτων ἡ σύνεσις, ὁ νοῦς καὶ ἡ θέλησις τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἀποφασίζει. Ἡ σύνεσις, ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ θέλησις, αἱ ἱκανότητες αὗται τοῦ παρέχουν τὴν δυνατότητα ν' ἀποφασίζῃ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν πλήρει γνώσει τῶν πάντοτε διαφορετικῶν δεδομένων τὰ ὁποῖα τίθενται ἐνώπιόν του. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει «πρωτοβουλία ἀστυφύλακος» καὶ «πρωτοβουλία Ἀρχηγοῦ». Ἕκαστος βαθμὸς ἐντὸς τοῦ πλαισίου δικαιοδοσίας του ὑποχρεοῦται ν' ἀναπτύσσῃ τὴν αὐτὴν πρωτοβουλίαν.

Ἡ πρωτοβουλία δὲν εἶναι βεβαίως κάτι τὸ ὁποῖον δύναται νὰ διδαχθῇ. Εἶναι ὅμως κάτι τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἀσκήσεως δύναται ν' ἀποκτηθῇ. Καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου σημείου ἡ εὐθύνη ἡμῶν τῶν βαθμοφόρων ὅλων τῶν βαθμῶν εἶναι μεγάλη. Ἐὰν ὁ κατώτερός μας ἀντιληφθῇ καλῶς τί ζητοῦμεν παρ' αὐτοῦ εἰς δεδομένην στιγμὴν καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει ὁ ἀνώτερός του σκόπιμον εἶναι νὰ τὸν ἀφήσωμεν νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην καὶ νὰ ἐλέγξωμεν ἡμεῖς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας του. Τοῦ δίδομεν εὐκαιρίαν νὰ

αὐτοενεργήσῃ καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὰς ἀστυνομικὰς καὶ διοικητικὰς ἱκανότητάς του.

Ἀποτελεῖ τέχνην δι' ἡμᾶς νὰ κατανοηθοῦν αἱ ἰδέαι μας καὶ αἱ προθέσεις μας ἀπὸ τοὺς ὑφισταμένους μας, ὡς ἐπίσης ἀποτελεῖ τέχνην καὶ διὰ τοὺς ὑφισταμένους μας νὰ κατανοήσουν τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. Ἡ τέχνη αὕτη ὡς ἀνωτέρω διεγράφη καὶ κατὰ τὰ δύο σημεῖα ἀποτελεῖ τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς διοικήσεως.

Ἡ πρωτοβουλία θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κανονικὴ καὶ ἐπαινετέα καὶ ὡς ἀντικανονικὴ καὶ καταδικαστέα.

Ὡς κανονικὴν πρωτοβουλίαν χαρακτηρίζομεν τὴν περίπτωσιν ἐκείνην καθ' ἣν αὕτη ἐνασκεῖται ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν διαταγῶν τῶν ἀνωτέρων.

Συνηθέστατα μία διαταγή, παντὸς προϊσταμένου, καθορίζει τὰς γενικὰς γραμμὰς δράσεως πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἡ διαταγὴ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ πᾶν ὅτι ὁ ὑφιστάμενος δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ δεδομένον σκοπόν, καὶ τίποτε πλέον αὐτοῦ. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως ἐπαφίεται εἰς τὸν ὑφιστάμενον. Αἱ ἀποφάσεις τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ ἀποτελοῦν ἰδικήν του πρωτοβουλίαν.

Ἐπίσης ὡς κανονικὴ χαρακτηρίζεται ἡ πρωτοβουλία ἐκείνη ἡ ὁποία ἐξικνεῖται πέραν τοῦ πλαισίου τῶν δοθεισῶν διαταγῶν, ἐντὸς ὅμως τοῦ τοιούτου τῶν προθέσεων τοῦ ἀνωτέρου.

Ὁ ὑφιστάμενος ἔχων ἄμεσον ἀντίληψιν τῶν ὅλων συνθηκῶν ὑποκαθιστᾷ τὸν ἀνώτερόν του καὶ ἐνδεχομένως ὑπερβαίνει τὰς διαταγάς του. Ἡ ἐν γένει ὅμως στάσις τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ πρέπει νὰ εἶναι ἐκείνη ἣν ὁ ἀνώτερος ἠδύνατο νὰ προΐδῃ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως αὐτὴν ὁ ὑφιστάμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν προθέσεων τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς καὶ πλήρη συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν του. Πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι διετέθη εἰς ὡρισμένην ἀποστολὴν διὰ νὰ τὴν φέρῃ εἰς πέρας, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἔστω καὶ ἀντιθέτως πρὸς τὰς ληφθείσας διαταγάς, ἡ δὲ ἐν γένει στάσις τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ θὰ εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν θὰ διέτασσεν ὁ ἀνώτερος ἂν προέβλεπε τὰς συνθήκας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ὁ ὑφιστάμενος.

Συμπέρασμα: Ἡ πρωτοβουλία εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν καλὴν ἐνάσκησιν τῆς διοικήσεως. Δὲν θὰ δύναται νὰ ὑφίσταται διοίσις ἱκανὴ ἐὰν δὲν προσεπικουρεῖται ἀπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ὑφισταμένων της, ἐκδηλουμένην ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ὑπαρχουσῶν διαταγῶν ὡς πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιμετωπίσεως ἑκάστης περιπτώσεως ἀφ' ἑτέρου.

Ἕκαστος ἀστυνομικὸς παντὸς βαθμοῦ ἔχει ἀπείρους εὐκαιρίας εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δράσεώς του ν' ἀναπτύξῃ τὴν πρωτοβουλίαν του ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ὁ ἐπιδιωκόμενος παρ' ὅλων σκοπὸς ἐπιτευχθῇ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον.

Οἱ ἀνώτεροι πρέπει νὰ ἐνθαρρύνουν τὴν πρωτοβουλίαν τῶν κατωτέρων των καὶ νὰ τοὺς παρέχουν τὴν δυνατότητα ἀσκήσεως ταύτης. Ἡ διοίκησις, ἔστω καὶ τοῦ κατωτέρου κλιμακίου δὲν ὑπεισέρχεται εἰς λεπτομερείας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀλλ' ἀφήνει πρωτοβουλίαν δράσεως εἰς τὸ κατώτερον καὶ δημιουργεῖ εἰς αὐτὸν συναίσθημα εὐθύνης καλῆς καὶ οὐσιαστικῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας του, πρᾶγμα ὅπερ θὰ τὸν κάμῃ περισσότερον ἐνεργητικόν, περισσότερον ἐπινοητικόν.

Κ. ΤΟΥΖΕΝΗΣ

ΕΜΒΟΛΙΜΟΣ ΗΜΕΡΑ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας
Πόλεων κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΙΝΝΑ**

Ἡ μέτρησις τοῦ χρόνου εἶναι ἀναγκαία εἰς τὰς ποικίλας σχέσεις τοῦ ἐν κοινωνίᾳ βιοῦντος ἀτόμου, ἰδίως εἰς τὰς ἐννόμους σχέσεις τούτου, αἵτινες καὶ ἐπηρεάζονται ὑπὸ τοῦ χρόνου, λαμβανομένου τοῦ τελευταίου τούτου ὡς νομικοῦ γεγονότος ποικιλοτρόπως.

Ὡς βάσις τῆς ὑποδιαιρέσεως τοῦ χρόνου ἔχουν ληφθῆ κοσμολογικὰ φαινόμενα, ὡς ἡ φορὰ τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον (ἐνιαυτός), ἡ φορὰ τῆς γῆς περὶ τὸν ἄξονά της (ἡμέρα), αἱ διαδοχικαὶ φάσεις τῆς σελήνης (μῆνες). Ἡ ἡμέρα (ἀπὸ μεσονυκτίου εἰς μεσονύκτιον), ὁ μὴν καὶ τὸ ἔτος εἶναι τμήματα τοῦ χρόνου. Ἡ ἑβδομὰς εἰσήχθη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν χριστιανικῶν χρόνων.

Ἡ ὡς ἄνω ὑποδιαίρεσις τοῦ χρόνου δείκνυται, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον. Εἰς τοὺς προϊστορικοὺς ἀκόμη χρόνους ἀπαντᾶται τὸ ἡμερολόγιον. Πρῶτοι οἱ Αἰγύπτιοι καθιέρωσαν τὸ ἡμερολόγιον πρὸ 1.200 καὶ πλέον ἐτῶν πρὸ Χριστοῦ. Τὸ ἡμερολόγιον ἦτο γνωστὸν εἰς τοὺς πολιτισμένους ἀρχαίους λαούς, τοὺς Ἕλληνας, Ρωμαίους, Κινέζους κλπ. Τὸ παλαιότερον τῶν ἐντύπων ἡμερολογίων εἶναι τοῦ γερμανοῦ ἀστρονόμου Πούρβαχ, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος 1457 ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάρκεια τοῦ ἔτους ἦτο δύσκολον νὰ εἶναι ἐναρμονισμένη πρὸς τοὺς μῆνας καὶ δι' αὐτὸ ἀνεζητοῦντο περίοδοι τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης περιέχουσαι ἀριθμὸν τοιοῦτον ἐτῶν, μηνῶν καὶ ἡμερῶν, ὥστε νὰ εἶναι ἀκέραιος. Μὴ ἐπιτυγχανομένου δὲ τούτου, ἐλάμβανον χώραν παρεμβολαὶ ἵνα ἐπέρχεται ἐναρμόνισις τοῦ μηνὸς πρὸς τὴν κίνησιν τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης.

Εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἀρχαίου ἀττικοῦ ἡμερολογίου, οἵτινες ἀπετελοῦντο ἐναλλὰξ ἐκ 30 καὶ 29 ἡμερῶν, παρενεβάλετο εἷς μὴν καλούμενος ἐμβόλιμος, ὁ Ποσειδὼν β' ἐκ 30 ἡμερῶν. Ἡ παρεμβολὴ αὕτη ἐγίνετο μέσα σὲ ὀκτὼ ἔτη κατὰ τὸ τρίτον, πέμπτον καὶ ὄγδοον ἔτος. Ἡμερομηνίαι ἐμβόλιμοι ὑπάρχουν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ρωμαίοις, Αἰγυπτίοις καὶ εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν ἡμερολόγιον.

Εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν ἡμερολόγιον ὑπῆρχε σύγχυσις. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ρωμύλου τὸ ἔτος ἀποτελούμενον ἐκ 10 μηνῶν εἶχε 304 ἡμέρας. Ἐπὶ Νουμᾶ εἶχε 365 ἡμέρας τὸ ἡλιακὸν καὶ 354 τὸ σεληνιακὸν καὶ κάθε δύο χρόνια παρενεβάλετο ἐμβόλιμος μὴν ἐξ 22 καὶ 23 ἡμερῶν (mensis mercedoniis — ὁ Πλούταρχος τὸν ὀνομάζει μερκηδῖνον). Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰούλιος Καῖσαρ διὰ τοῦ ἕλληνος ἀστρονόμου Σωσιγένους κληθέντος εἰς Ρώμην ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅπου διέμενε, προέβη εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Νουμᾶ. Τὸ διορθωθὲν ἡμερολόγιον 708 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης, ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ 709 ἀ. κ. Ρ. καὶ ὠνομάσθη, ὡς γνωστόν, Ἰουλιανόν, ἐκ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Τὸ ἡμερολόγιον αὐτὸ ἔχει 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας, αἵτινες ἀνὰ 4 ἔτη συμπληροῦν (24ωρον) ἡμέραν. Ἡ ἐπὶ πλέον αὐτὴ ἡμέρα προσετίθετο, λοιπόν, ἀνὰ τετραετίαν μεταξὺ τῆς 24ης καὶ 25ης Φεβρουαρίου, ὡς ἐμβόλιμος ἡμέρα (dies intercalaris). Ἂν ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα ἦτο ἡ 24η ἢ ἡ 25η διαμφισβητεῖται. Δι' αὐτὸ κάθε τέταρτον ἔτος ἔχει 366 ἡμέρας. Ἡ ἀνὰ τετραετίαν ἐμβόλιμος ἡμέρα ὑπερέχει κατὰ 44' καὶ 50,20'' εἰς 4 ἔτη. Τὴν διαφορὰν αὐτὴν ὁ Πάπας Γρηγόριος ΙΓ' διώρθωσεν ἀρκετὰ εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἀπεκλήθη Γρηγοριανόν, γενόμενον δεκτὸν ἀπὸ τὰς περισσοτέρας χώρας.

Ὁ Th. Mommsen (Γερμανὸς καθηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀρ-

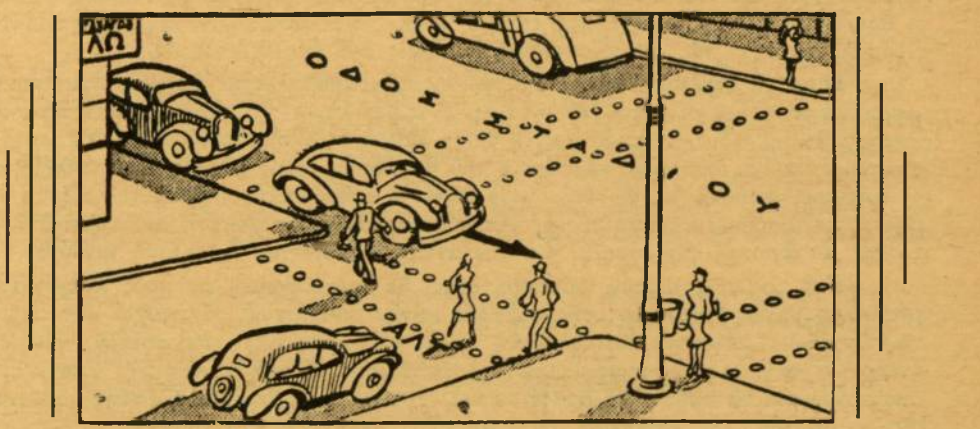
χαίας ἱστορίας) ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα ἦτο ἡ 25η, ἐνῶ ὁ Arnds von Arensbeg (νομομαθὴς καὶ καθηγητὴς) ὑποστηρίζει ὅτι ἦτο ἡ 24η. Ἐπικρατεστέρα εἶναι ἡ δευτέρα γνώμη. Ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα προσετίθετο εἰς τὴν 24 Φεβρουαρίου, ἥτις (κατὰ τὴν λατινικὴν ἔκφρασιν sextus dies ante Kalendas Martias—ἡ ἕκτη ἡμέρα πρὸ τῶν Καλενδῶν τοῦ Μαρτίου) ἐγράφετο δίς. Ἀπετελεῖτο δηλ. ἐκ δύο ἡμερονυκτίων καὶ νομικῶς ἡ 24 καὶ 25 Φεβρουαρίου ἀπετέλουν 1 ἡμέραν. Διὰ νὰ διακρίνεται ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα ὠνομάζετο bis sextus ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔτος annus bisextus—ἔτος δίσεκτον.

Ἡ διαφορὰ γνώμης μεταξὺ Mommsen καὶ Arnds ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως δὲν ἔχει σπουδαιότητα εἰς τὸ ἐν ἰσχύει δίκαιον. Σήμερον ὡς ἐμβόλιμος ἡμέρα θεωρεῖται ἡ 29η Φεβρουαρίου εἰς τὰ δίσεκτα ἔτη, ὡς τὸ 1960. Εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον καὶ εἰς τὸ ἡμερολόγιον θεωρεῖται ὡς ξεχωριστὴ ἡμέρα ἡ ἐμβόλιμος καὶ ὡς τοιαύτη λογαριάζεται.

Οὐδεὶς σήμερον ἀσχολεῖται διὰ τὴν ἐμβόλιμον αὐτὴν ἡμέραν, ἐὰν θὰ προστεθῇ πρὸ τῆς 24ης ἢ μετ' αὐτήν. Ὁ γεννηθεὶς π.χ. τὴν 25ην Φεβρουαρίου εἰς τὸ δίσεκτον ἔτος 1960 θὰ ἀπορήσῃ ἂν τῷ λεχθῇ κάποτε, ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἑορτάζῃ τὸ γενέθλιόν του τὴν 24ην Φεβρουαρίου, ὡς κοινὸν ἔτος καὶ οὐχὶ τὴν 25ην. Μόνον ἂν ἐγεννήθη τὴν 29 Φεβρουαρίου δισέκτου ἔτους θὰ ἑορτάσῃ τὸ γενέθλιόν του τὴν 28ην Φεβρουαρίου κοινοῦ ἔτους, ἐφ' ὅσον εἰς τοῦτο ἡ 29η δὲν ὑφίσταται.

Ν. ΚΙΝΝΑΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν πρόκειται νὰ μπῆτε ἀπὸ μιὰ πάροδο σὲ κεντρικὸ δρόμο πρέπει νὰ ἐλαττώσετε τὴν ταχύτητά σας στὸ ἐλάχιστο ἢ καὶ νὰ σταματήσετε λίγο, γιὰ νὰ δῆτε ἂν ὁ δρόμος εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ ἄλλο αὐτοκίνητο. Ἂν ὑπάρχῃ μπροστά σας ἢ ἀριστερά σας κίνησις ἄλλων αὐτοκινήτων, περιμένετε μέχρις ὅτου περάσουν καὶ ὕστερα προχωρεῖτε.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΕΜΠΟΡΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΓΕΝ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Προϊστορία καὶ ἱστορία ναρκωτικῶν.
3. Ἰνδικὴ κάνναβις (χασίς).
4. Αἱ πρῶται ὑποψίαι καὶ αἱ πρῶται ἐνέργειαι τῆς Ἀσφαλείας.
5. Ὑπὸ στενὴν καὶ ἀθόρυβον παρακολούθησιν.
6. Ἐν ὑποπτον ταξίδιον — Δύο συλλήψεις καὶ τρία κιλὰ χασίς.
7. Ἡ προανάκρισις ἀποκαλύπτει.
8. Ἐπίλογος.

***

1. Εἰσαγωγή.

Ἡμέραν τινὰ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. τὸ ἑλληνικὸν ἀναγνωστικὸν κοινὸν ἐπληροφορεῖτο ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας μίαν ἐντυπωσιακὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἡ ὁποία ἐνεποίησεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν καὶ συνεκίνησε τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐπρόκειτο διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν 2.907,3 γραμμαρίων ἰνδικῆς καννάβεως (χασὶς) καὶ τὴν ἀνακάλυψιν σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁποίας συνελήφθη, κατόπιν αἰφνιδιαστικῆς ἐνεργείας τῆς Ἀσφαλείας, ἐντὸς κοσμικῆς ταβέρνας.

Ἡ εἴδησις, ἡ ὁποία συνωδεύετο ἀπὸ τὰ πλέον κολακευτικὰ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν σχόλια, ἐτηλεγραφήθη ἀπὸ τοὺς ἐνταῦθα ξένους ἀνταποκριτὰς πρὸς τὰ διεθνῆ πρακτορεῖα εἰδήσεων, μὲ ἰδιαιτέρως ἐνθουσιώδεις κριτικάς.

Ἡ ἐπιτυχία, βεβαίως, αὐτὴ τῆς Ἀσφαλείας δὲν εἶναι ἡ πρώτη. Ἡ ἐπιστημοτεχνική της ὀργάνωσις καὶ αἱ ἱκανότητες καὶ ἡ πίστις τῶν ὑπαλλήλων της, τὴν ἔχουν καταστήσει μίαν ἀπὸ τὰς καλυτέρας ὑπηρεσίας ἀσφαλείας τοῦ κόσμου. Οὕτω ὁλοὲν προστίθενται καὶ περισσότεροι κρίκοι εἰς τὴν μεγάλην ἁλυσίδα τῶν ἐπιτυχιῶν της, ἡ ὁποία συνεχῶς γίνεται ἐπιμηκεστέρα κατὰ τὰς ἀδιακόπους ἀναμετρήσεις τῆς Ἀσφαλείας πρὸς τὰς ἀντικοινωνικὰς δυνάμεις τοῦ ἐγκλήματος.

Ὅμως ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ τῶν ναρκωτικῶν προβάλλεται διεθνῶς καὶ ἀποκτᾷ μεγαλυτέραν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῆς μεγάλης ποσότητος τῆς κατασχεθείσης ἰνδικῆς καννάβεως, ἡ ὁποία λαθραίως εἰσήγετο ἔξωθεν καὶ ἐπωλεῖτο εὐρέως ἐνταῦθα, ὑπὸ τῶν «ἐμπόρων τοῦ θανάτου», ὅπως εὐστόχως ἀπεκλήθησαν οἱ ἔμποροι ναρκωτικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι τὸ λαθρεμπόριον αὐτοῦ τοῦ εἴδους σοβαρῶς καὶ ζωηρῶς ἀπασχολεῖ τὰς Ἀστυνομίας ὅλων τῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἀγωνίζονται, ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐκ τούτου κινδύνου.

Ὑπὸ μορφήν, λοιπόν, ἐπικαιρότητος, θὰ παράσχωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς ὑποθέσεως, αἱ πτυχαὶ τῆς ὁποίας παρουσιάζουν μέγιστον ἀστυνομικὸν ἀλλὰ καὶ κοινωνικὸν ἐνδιαφέρον, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὰ πάσης φύσεως ναρκωτικὰ ἀποτελοῦσι ἀληθῆ κοινωνικὴν μάστιγα, ἡ ὁποία δύναται νὰ ὑποσκάψῃ βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς τὰ θεμέλια ἑκάστης κοινωνίας καὶ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς μαρασμὸν τὸν λαὸν αὐτῆς.

Ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν λόγον θὰ ἐπιχειρήσωμεν πρῶτον μίαν περιληπτικὴν ἔρευναν τοῦ θέματος τῶν ναρκωτικῶν, ὡς ἐμφανίζεται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Καὶ τοῦτο, πρὸς πληροφοριακὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

2. Προϊστορία καὶ ἱστορία τῶν ναρκωτικῶν.

Ὁ πολιτισμὸς τοῦ αἰῶνος μας ἐστηρίχθη εἰς τὰς μεγάλας κατακτήσεις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Καὶ ἐγράφη μὲ ἱδρῶτα καὶ μὲ αἷμα.

Κατὰ τὴν μακρὰν ἱστορικὴν πορείαν του τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐπείνασε καὶ ἐδίψασε, ἐμόχθησε καὶ ἐταλαιπωρήθη. Ἀλλ' ἐπάλαισε καὶ ἐνίκησε.

Ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ πολέμων καὶ συγκρούσεων ἠχοῦν ὡς μακάβριος ἀντίλαλος ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ παρελθόντος. Πτώσεις καὶ ἄνοδοι αὐτοκρατοριῶν πλημμυρίζουν τὰς σελίδας του. Ὅμως ἀπὸ τὸ χάος τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῶν συγκρούσεων ἐγεννήθη ἡ δικαίωσις. Ἤνθισεν ὁ πολιτισμὸς τῶν ἡμερῶν μας.

Ἂς φαντασθῶμεν, τὴν στιγμὴν αὐτήν, τὴν περίοδον τῆς νηπιακῆς ἡλικίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἂς ἴδωμεν τὸν πρῶτον ἄνθρωπον γυμνὸν καὶ περιπλανώμενον, ἄστεγον καὶ ἡμιάγριον, νὰ καταφεύγῃ εἰς τὰ σπήλαια καὶ ὑπὸ τὰς σκιὰς τῶν δένδρων διὰ νὰ εὕρῃ ἄσυλον. Ἀναζητῶν τότε τὴν τροφήν του καὶ διὰ νὰ κορέσῃ τὴν πεῖναν του πλὴν τοῦ κυνηγίου διαφόρων ζώων καταφεύγει εἰς τὰ φύλλα τῶν δένδρων καὶ τῶν θάμνων, τὰ ὁποῖα μασῶν αἰσθάνεται τὸ πρῶτον εὐάρεστον αἴσθημα γεύσεως. Βραδύτερον, ὁδηγεῖται εἰς τὴν καῦσιν τῶν ξηρῶν κλάδων διὰ νὰ θερμανθῇ. Ὅμως ὁ ἀναδιδόμενος καπνὸς τὸν ὁποῖον ἀκουσίως εἰσπνέει τὸν ἀνακουφίζει καὶ τοῦ δημιουργεῖ ἕνα αἴσθημα εὐφορίας. Ἡ μάσησις τῶν φύλλων καὶ ἡ εἰσπνοὴ τοῦ καπνοῦ αὐτῶν εἶναι τὸ πρῶτον ἀκούσιον βῆμα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν χρῆσιν ναρκωτικῶν, ὡς μαρτυροῦν ἱστορικαὶ ἔρευναι ἐν Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Νοτίῳ Ἀμερικῇ καὶ Ἰνδίαις.

Καὶ ἡ συνήθεια, αὐτή, περιβαλλομένη μὲ τὴν μυστηριώδη ἄγνοιαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰσάγεται ὡς τελετουργικὸν μέρος τῶν πρωτογόνων θρησκειῶν καὶ ἀποτελεῖ σὺν τῷ χρόνῳ ἀπαραίτητον αὐτῶν στοιχεῖον.

Τοιαῦτα φύλλα ἐπίσης ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς ναρκωτικά, διὰ τὴν ἀνακούφισιν ἐκ τῶν πόνων, διότι διὰ τῆς χρήσεως ἐπίστευον ὅτι ἀπεβάλοντο ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ἀσθενοῦς τὰ κακὰ πνεύματα.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἡ λατρεία τῶν θεῶν ἐνεῖχε τοιαῦτα στοιχεῖα, μὲ πλέον συγκεκριμένον παράδειγμα τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ἔνθα «ἡ Πυθία ἐθυμιάζετο διὰ θυσίας δαφνίων φύλλων καὶ ἀλφίτων... καὶ ἀνεβιβάζετο ὑπὸ τοῦ λεγομένου προφήτου εἰς τὸν κεκαλυμμένον ὑπὸ φύλλων δάφνης τρίποδα. Ἐνταῦθα ἤρχιζεν ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτῆς, ὅστις ἦτο ἐνίοτε τοσοῦτον σφοδρὸς ὥστε ἐπήρχετο αὐτῇ θάνατος...» (P. Decharme «Μυθολογία τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος»).

Εἰς πάσας τὰς ἀρχαίας θρησκείας ἀπαντῶμεν ἀναδιδόμενον καπνὸν κατὰ τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας κατήργησεν ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία, ἡ ἀναβιβάσασα εἰς ὑψηλὰ πνευματικὰ ἐπίπεδα ἀγάπης καὶ πίστεως τὴν λατρείαν πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Ἐκτὸς τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτοῦ πλαισίου, τὰ παντοῖα ναρκωτικὰ ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἰς τὸν πολύμορφον κατὰ τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου ἀγῶνα εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν. Πέριξ τοῦ ἀλγοῦντος ἀνθρώπου ἐκινήθησαν μὲ ἐνδιαφέρον, τοῦ Ἱπποκράτους οἱ διάκονοι, τείναντες αὐτῷ χεῖρα βοηθείας διὰ τῶν ἀναισθητικῶν, τὰ ὁποῖα ἀπέβησαν πολύτιμοι ὑπηρέται τῆς ὁλοὲν ἐξελισσομένης χειρουργικῆς.

Οὕτω, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἐφθάσαμεν εἰς τὰ ναρκωτικὰ τοῦ αἰῶνος μας, τὰ γνωστὰ πλέον τοῖς πᾶσι ὑπὸ διαφόρους ὀνομασίας, ὡς : μορφίνη, ἡρωΐνη, κοκαΐνη, ὄπιον, ἰνδικὴ κάνναβις κ.λ.π.

Ἐνταῦθα ἐνδιαφέρει ἡμᾶς μόνον ἡ ἰνδικὴ κάνναβις, κοινῶς χασίς.

3. Ἰνδικὴ κάνναβις (χασίς).

Ἡ ἰνδικὴ κάνναβις (Cannabis Indica) εἶναι φυτὸν θαμνοειδές, σπειρόμενον κατὰ μῆνα Μάρτιον καὶ συλλεγόμενον κατὰ μῆνα Ἰούνιον, μετὰ ὅλως προσεκτικὴν καὶ ἐπιμελημένην καλλιέργειαν.

Μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν φύλλων συλλέγονται ἐκ τῶν θηλέων τοῦ φυτοῦ οἱ κόκκοι μετὰ τμήματος τοῦ κλάδου καὶ φυλάσσονται εἰς κλειστὸν χῶρον, μέχρις ἀποξηράνσεως. Ἀκολούθως τρίβονται καὶ συλλέγεται μέσῳ συρματίνου πλέγματος ἡ ἀπομείνασα κόνις ἥτις εἶναι κιτρινοφαίου χροιᾶς. Ἡ κόνις αὐτὴ θερμαίνεται εἰς τὴν πυρὰν ἢ τὸν ἀτμὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ συμπιέζεται εἰς πεπλατυσμένα σχήματα καὶ πολλάκις τοῦ τύπου καττύματος ὑποδημάτων.

Ἡ λέξις «χασίς» εἶναι Ἀραβικὴ καί, κατὰ μίαν ἐκδοχήν, προέρχεται ἐκ τοῦ ὀνόματος Χασάν, ἑνὸς ὀθωμανοῦ ἀρχηγοῦ αἱρέσεως, τῆς ὁποίας οἱ ὀπαδοὶ ἔκαμνον χρῆσιν χασίς.

Ὡς ἀναφέρει ὁ καθηγητὴς κ. Γαρδίκας ἐν τῇ «Ἐγκληματολογίᾳ» αὐτοῦ, ἡ κατάχρησις τοῦ χασισίου ἔχει εὑρεῖαν διάδοσιν εἰς τοὺς μωαμεθανικοὺς πληθυσμούς, ἰδίᾳ ἐν Ἀφρικῇ καὶ Ἀσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Μεξικῷ καὶ ταῖς Η.Π.Ἀμερικῆς. Παρ' ἡμῖν εἰσήχθη ἐκ τῆς Ἀνατολῆς πρὸ ἑκατονταετίας διὰ τῶν κατωτέρων ναυτικῶν τῶν λιμένων.

Τὸ χασίσιον «καπνίζεται ἀναμεμειγμένον μετὰ τοῦ συνήθως καπνοῦ ἐντὸς σιγαρέττων (τσιγαριλίκια) ἢ ναργιλέδων (λουλᾶς) συνήθως καθ' ὁμίλους ἢ ἐν ὑπαίθρῳ εἰς ἀπόκεντρα μέρη ἢ ἐντὸς καταγωγίων (ντεκέδες), ὧν ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι χασισοπότης· ἀλλαχοῦ τρώγεται (ἰδίᾳ ἐντὸς γλυκισμάτων), πίνεται ὡς ἡδύποτον ἢ μασᾶται ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὀπίου».

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ναρκωτικοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ εἶναι ὀλεθρία. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ χασίσιον φέρει κατ' ἀρχὴν εὐφορίαν, εὔθυμον διάθεσιν, κινητικότητα, ἀλλὰ συγχρόνως ἐπιφέρει σοβαρὰν διαταραχὴν τοῦ εἱρμοῦ τῶν σκέψεων καὶ γεννᾷ παρανοϊκὰς ἰδέας, ὡς ἐπίσης καὶ γενετήσιον ἔντασιν.

Ἡ χρονία κατάχρησις μεταβάλλει τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου, ὅπερ καθίσταται «καχύποπτον, δειλόν, ἔμφοβον, εὐερέθιστον, φιλόνικον, ἀνήσυχον, ἄστατον καὶ φυγόπονον».

Οὕτω, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ κ. Γαρδίκας παραθέτει ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ καὶ τὴν ἑξῆς στατιστικήν: «Μελετήσαντες τὰ ποινικὰ μητρῷα χασισοποτῶν ἐδείξαμεν ὅτι 117 ἄτομα, μηδόλως ἐγκληματικὰ ὄντα, ἀρξάμενα τῆς ἀπολαύσεως τοῦ χασισίου κατέστησαν καθ' ἕξιν χασισοπόται καὶ καθ' ἕξιν ἐγκληματίαι: 32,5% ἔχοντες ἰσχυρὰν ροπὴν ἀποκλειστικῶς κατευθυνομένην πρὸς ἐγκλήματα βίας, 39,3% πρὸς ἐγκλήματα βίας τε καὶ ἀτιμίας καὶ 28,2% ἔχοντες ἰσχυρὰν ροπὴν ἀποκλειστικῶς κατευθυνομένην πρὸς ἐγκλήματα ἀτιμίας καὶ μάλιστα τὴν κλοπήν».

Παρατηροῦμεν, ἐκ τοῦ προχείρου αὐτοῦ στατιστικοῦ πίνακος, μίαν ἀναντίλεκτον μεταστροφὴν τοῦ χασισοπότου πρὸς τὴν βιαιότητα, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ δειλία τὴν ὁποίαν γεννᾷ τὸ ναρκωτικὸν ὁδηγεῖ εἰς τὴν συχνοτάτην παράνομον ὁπλοφορίαν τῶν ποιουμένων χρῆσιν ἰνδικῆς καννάβεως.

Ἕνεκεν τούτου ἡ καλλιέργεια τῆς ἰνδικῆς καννάβεως ἔχει ἀπαγορευθῆ διεθνῶς, οὐχ ἧττον ὅμως, λαθραίως, σπείρεται ἐν τῷ μέσῳ ἄλλων φυτῶν, ἤτοι ἀραβοσίτου, σικάλεως κ.λ.π.

Τὸ νωπὸν χασὶς ἔχει χρῶμα καφὲ ἀνοικτόν, ἐνῷ τὸ παλαιὸν σκοῦρον τοιοῦτον.

Τέλος, ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ βιβλίῳ «Ἐπιστημονικὴ καὶ Τεχνικὴ Ἀοτυνομία» τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου « παρατεταμένη χρῆσις τοῦ χασὶς φθείρει τὸν ὀργανισμόν, προκαλεῖ δηλητηριάσεις τούτου καθὼς καὶ ὑπογλυκαιμίαν. Ὅταν ἡ μέθη τοῦ χασὶς ἀρχίζῃ νὰ παρέρχηται, τότε προκαλεῖται βάρος εἰς τὴν κεφαλήν, κάματος καὶ μετάπτωσις ἐκ τῆς εὐθυμίας εἰς τὴν μελαγχολίαν.

Συγχρόνως ἐλαττοῦνται αἱ ἀναπνοαί, ἐπιταχύνονται οἱ σφυγμοί, ξηραίνεται τὸ στόμα καὶ ἐπέρχεται ἐφίδρωσις, σύσπασις τῶν μυῶν, ἀνορεξία, ὠχρότης τοῦ προσώπου, ἐλάττωσις τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν καὶ συχνάκις ἐμφάνισις δια-

φόρων νόσων. Οἱ χασισοπόται μὴ ἐργαζόμενοι συνήθως καὶ ἀλητεύοντες, ἀποτελοῦν τὰ πλέον ἐπικίνδυνα παράσιτα τῆς κοινωνίας».

Κλείοντες τὴν σύντομον ταύτην παρένθεσιν, ἐρχόμεθα εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, τὴν ὁποίαν μὲ τόσην ἐπιδεξιότητα διελεύκανε ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

4. Αἱ πρῶται ὑποψίαι καὶ αἱ πρῶται ἐνέργειαι τῆς Ἀσφαλείας.

Εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας λειτουργεῖ εἰδικὴ ὑπηρεσία διώξεως ναρκωτικῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐμπείρους καὶ ἐξησκημένους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν καὶ ἐλέγχουν τὴν ἐν Ἑλλάδι κίνησιν τῶν ἀποπειρωμένων νὰ εἰσαγάγουν ἢ νὰ πωλήσουν ναρκωτικά.

Τὰ «λαγωνικὰ» τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς εἶχον «ὀσφρανθῆ» κάτι ὕποπτον τὸν τελευταῖον καιρὸν καὶ εἶχον σχηματίσει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι εἰσήγετο ἐκ Τουρκίας χασὶς εἰς ἱκανὰς ποσότητας. Οὕτως ἀορίστως εἶχον τὴν πληροφορίαν ὅτι ἄτομόν τι, ὀνόματι Βασίλης, χρησιμοποιῶν τὸ ψευδώνυμον «Λαμιώτης» διέθετεν ἐν Ἀθήναις χασίσιον, ὅπερ ἐπρομηθεύετο ἐκ Τουρκίας. Ἐπὶ προσθέτως εἶχον κατορθώσει θετικῶς νὰ πληροφορηθοῦν ὅτι τοῦτο ἦτο ἀρίστης ποιότητος καὶ ἡ ἐνέργειά του ἐκράτει ἐπὶ ὥρας. Πάντα ταῦτα, ἀφοῦ πρῶτον ἠλέγχθησαν καὶ ἐν μέρει διεπιστώθησαν, ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδ/νσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὅστις παρέσχεν εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς Ὑπηρεσίας Ναρκωτικῶν τὰς δεούσας ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις διὰ τὴν καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν συγκεντρωθεισῶν πληροφοριῶν.

Οὕτω ἀνετέθη εἰς τοὺς ἀστυφύλακας Κ 1114 καὶ Κ 863 κ.κ. Θεοχαρόπουλον Θεοχάρην καὶ Ποταμιᾶν Ἀλέξανδρον ἡ ἐνέργεια ἀναζητήσεων, διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Βασίλη ἀτόμου, τὸν ἐντοπισμόν του, τὴν ἀθόρυβον ἐξακρίβωσιν τῶν λοιπῶν στοιχείων ταυτότητός του καὶ τὴν ἐνεστῶσαν διαμονήν του.

Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου οἱ δύο ἀστυφύλακες, καταβαλόντες ὑπεράνθρωπους προσπαθείας καὶ μεθοδικῶς κινηθέντες, ἐπέτυχον τελικῶς νὰ ἐξακριβώσουν ὅτι τὸ ἄτομον τοῦτο ὠνομάζετο : Οἰκονομίτσιος Βασίλειος τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Στυλιανῆς, ἐτῶν 32, ἐκ Καστανέας Καλαμπάκας, ἦτο ἐμπορευόμενος καὶ κατῴκει ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστομένους ἀρ. 12 (εἰκ. 1). Ὁμοίως ἐξηκρίβωσαν ὅτι οὗτος εἶχεν ἐπανειλημμένως μεταβῆ ἐσχάτως εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Κατόπιν τούτου, διετάχθησαν οἱ δύο ἀστυφύλακες ν' ἀσκήσουν συνεχῆ παρακολούθησιν αὐτοῦ.

5. Ὑπὸ στενὴν καὶ ἀθόρυβον παρακολούθησιν.

Πράγματι οὗτος ἐτέθη ὑπὸ ἄγρυπνον καὶ ἀθόρυβον παρακολούθησιν, ἐκ τῆς ὁποίας διεπιστώθη ὅτι ἤρχετο συχνάκις εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Σουρδῆ ἢ Μάρκου Γεωργίου τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαριάνθης, ἐτῶν 41, ἐξ Ἀμαρουσίου—Ἀττικῆς, ἐστιάτορος, κατοίκου Ἀθηνῶν, Ἀχαρνῶν 77, διευθύνοντος τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν κοσμικὸν κέντρον : «Τζίμης ὁ Χονδρός» (εἰκ. 2). Ἐπίσης ἐξηκριβώθη ὅτι ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν καὶ μετὰ τοῦ Βογιατζάκη Κωνσταντίνου τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Πηνελόπης, ἐτῶν 26, ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων, κατοίκου Ἀθηνῶν, Ἀριστοτέλους 153 (εἰκ. 3) τὸν ὁποῖον ὁ Σούρδης ἢ Μάρκου ἐχρησιμοποίει εἰς διαφόρους βοηθητικὰς ἐργασίας ἐν τῷ κέντρῳ του. Τότε οἱ δύο ἀστυφύλακες, προσποιούμενοι τοὺς πελάτας, ἤρχισαν παρακολουθοῦντες τὸ ἐν λόγῳ κέντρον, διαπιστώσαντες ταχέως ὑπόπτους ἐπαφὰς τῶν δύο τελευταίων μετὰ διαφόρων χασισοποτῶν καὶ ἐμπόρων ναρκωτικῶν, ἰδίᾳ ὅμως μετὰ τοῦ Κατσιμίχα Ἰωάννου τοῦ Κων/νου καὶ τῆς Κορίνας, ἐτῶν 34, ἐκ Θηβῶν, ἰχθυοπώλου, κατοίκου Ἀθηνῶν, καὶ τοῦ Μιχαηλίδη Θωμᾶ τοῦ Ἰωσὴφ καὶ τῆς Εὐθαλίας, ἐτῶν 34, ἐξ Ἀθηνῶν, ἐλαιοχρωματιστοῦ, κατοίκου Ἀθηνῶν, ἀμφοτέρων ἀγνώστων διευθύνσεων. Αἱ συ-

ναντήσεις τούτων ἐγένοντο μετὰ πάσης προφυλάξεως καὶ προσοχῆς, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ παρακολούθησίς των νὰ καθίσταται λίαν δυσχερής.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δύο ἀστυφύλακες ἐπέτυχαν νὰ διαπιστώσουν ἕνα πολύτιμον στοιχεῖον διὰ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν. Ὅτι δηλαδή, κατὰ τὸ ἀπώτερον παρελθόν, εἰς τὸ

Εἰκ. 1
Οἰκονομίτσιος Βασίλειος

Εἰκ. 2
Μάρκου ἢ Σούρδης Γεώργ.

Εἰκ. 3
Βογιατζάκης Κωνσταντῖνος

κοσμικὸν αὐτὸ κέντρον διενεργεῖτο τόσον χρῆσις, ὅσον καὶ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν καὶ εἰδικώτερον ἰνδικῆς καννάβεως.

6. Ἓν ὕποπτον ταξίδιον, δύο συλλήψεις καὶ 3 κιλὰ χασίς.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ὅτε περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, παρελθόντος ἔτους, ἐξηκριβώθη ἀναχώρησις τοῦ Οἰκονομίτσιου Βασιλείου, διὰ Τουρκίαν, ὁπόθεν ἐπέστρεψεν τὴν 24-12-1960, παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Τὸ ταξίδιον τοῦτο ἐκρίθη, ὡς ἦτο φυσικόν, κατ' ἐξοχὴν ὕποπτον, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ ἀστυφύλακες νὰ ἐντείνουν τὴν παρακολούθησιν.

Λίαν δὲ συντόμως διεπιστώθησαν πολλαὶ καὶ ὕποπτοι ἐπαφαὶ τοῦ Οἰκονομίτσιου μετὰ τοῦ Σούρδη ἢ Μάρκου Γεωργίου, καὶ κατὰ διαφόρους ὥρας τῆς ἡμέρας ἔξοδοι τούτου ἐκ τοῦ κέντρου μετὰ τοῦ Βογιατζάκη Κωνσταντίνου.

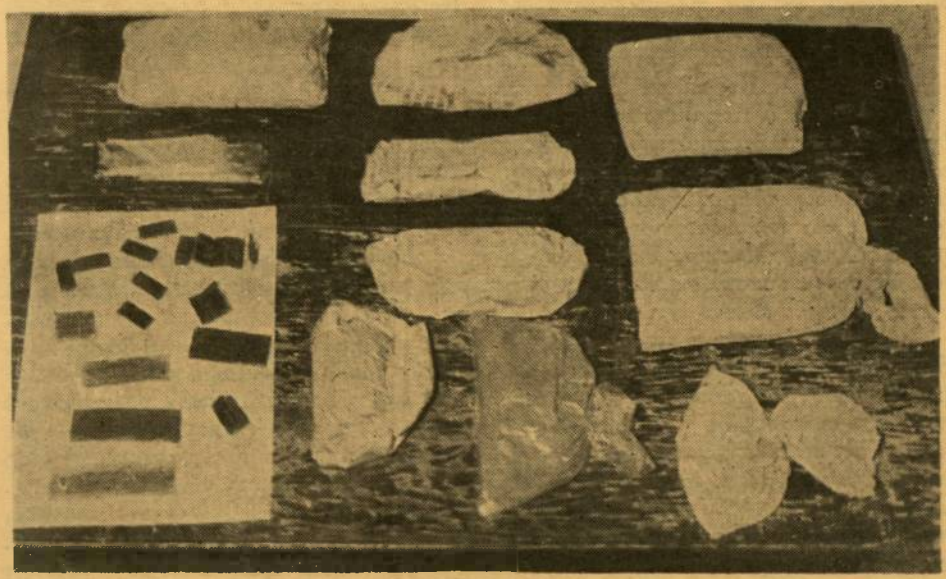
Λαβὼν γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας διώξεως ναρκωτικῶν, διέταξε τοὺς παρακολουθοῦντας ἀστυφύλακας ὅπως, τὴν 3-1-1961, ἐὰν διαπιστώσουν νέαν ἐπαφὴν τοῦ Οἰκονομίτσιου Βασιλείου μετὰ τοῦ Σούρδη ἢ Μάρκου Γεωργίου ἢ Βογιατζάκη Κων/νου, προβῶσιν εἰς τὴν σύλληψίν των. Οὕτω καὶ ἐγένετο.

Τὴν 12.30′ ὥραν τῆς 3-1-1961, συνελήφθησαν οἱ Οἰκονομίτσιος Βασίλειος καὶ Βογιατζάκης Κωνσταντῖνος, παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν.

Σημειωτέον ὅτι, κατὰ τὴν σύλληψίν του, ὁ Βογιατζάκης ἐπεχείρησε νὰ διαφύγῃ, χρησιμοποιήσας αὐτοκίνητον—ταξί, ἀλλ' ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του. Ἐν τοσούτῳ διεσκόρπισεν εἰς τὴν ὁδὸν μικρὰν ποσότητα ἰνδικῆς καννάβεως εἰς κόνιν, τὴν ὁποίαν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ πρὸς πώλησιν. Ἀμέσως ἐπηκολούθησε σύλληψις τοῦ Σούρδη ἢ Μάρκου Γεωργίου ἐν τῷ κέντρῳ του καὶ λεπτομερὴς καὶ προσεκτικὴ ἔρευνα, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς συνεχόμενον τοῦ κέντρου ὑπνοδωμάτιον (χρησιμοποιούμενον ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τούτου καὶ τοῦ Βογιατζάκη), ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν ἑπτὰ χαρτοδέματα περιέχοντα χασὶς εἰς κόνιν καὶ πλακίδια, συνολικοῦ καθαροῦ βάρους 1.380,3 γραμμαρίων. Ἐπίσης κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Οἰκονομίτσιου, ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν δύο ἐξ ὑφάσματος σακκίδια,

περιέχοντα τῆς αὐτῆς ποιότητος ἰνδικὴν κάνναβιν εἰς κόνιν, καθαροῦ βάρους 1.527 γραμμαρίων. Οὕτω κατεσχέθη συνολικῶς χασὶς καθαροῦ βάρους 2.907,3 γραμμαρίων (εἰκ. 4).

Μετὰ ταῦτα, ἤρχισε τὸ ἐπίμοχθον καὶ λεπτὸν τῆς ἀνακρίσεως ἔργον. Μιᾶς ἀνακρίσεως μεθοδικῆς καὶ προσεκτικῆς, στηριζομένης εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστη-

Εἰκ. 4

Τὸ ἀνευρεθὲν χασὶς εἰς τὸ κέντρον «Τζίμης ὁ χονδρὸς» καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Οἰκονομίτσιου Βασιλείου συνολικοῦ βάρους περίπου τριῶν χιλιογράμμων.

μονικῆς ἀνατρικῆς καὶ ἐμπνεομένης ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας.

Καὶ ἰδοὺ τί ἀπεκαλύφθη κατὰ τὴν προανάκρισιν.

7. Ἡ προανάκρισις ἀποκαλύπτει.

Κέντρον πέριξ τοῦ ὁποίου ἐκινήθη ἡ ὅλη ὑπόθεσις ἦτο ἡ κοσμικὴ ταβέρνα.: «Τζίμης ὁ χονδρός», ὑπὸ τὴν ἀθῴαν ἐπωνυμίαν τοῦ ὁποίου ἐκρύπτετο ἡ σπεῖρα τῶν ἐμπόρων τοῦ θανάτου.

Διευθυντὴς τοῦ κέντρου ἦτο ὁ Σούρδης ἢ Μάρκος τοῦ Γεωργίου, ὁ δὲ Οἰκονομίτσιος ὑπῆρξεν θαμὼν αὐτοῦ.

Ἐντὸς τῆς κοσμικῆς αὐτῆς ταβέρνας ἐγνωρίσθησαν, μίαν νύκτα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1959, τὰ δύο αὐτὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀμέσως ἀνεκάλυψαν ὅτι τοὺς ἔνωνον κοινοὶ δεσμοί. Κατὰ τὴν γνωριμίαν των ταύτην, εἰς γενομένην συζήτησιν, ἀνέφερεν ὁ Οἰκονομίτσιος ὅτι ἀσχολεῖται μὲ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πραγματοποιεῖ ταξίδια εἰς Τουρκίαν, καὶ ἰδίᾳ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εὐθὺς ὡς ἤκουσε τοῦτο ὁ διευθυντὴς τοῦ κέντρου Σούρδης, ὁ ὁποῖος ἐχρειάζετο ποσότητα χασὶς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς πελατείας του, παρεκίνησε τὸν συνομιλητήν του νὰ προμηθευθῇ, εἰς τὸ προσεχὲς του ταξίδιον, ποσότητα καλῶς κατειργασμένης ἰνδικῆς καννάβεως, εἰς καλὴν ποιότητα, καὶ νὰ τὴν μεταφέρῃ διὰ τῶν ἀποσκευῶν του εἰς Ἀθήνας, αὐτὸς δὲ θὰ ἀνελάμβανε τὴν διάθεσίν της. Συγ-

χρόνως τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι, λόγῳ τῆς σημερινῆς διαφορᾶς τιμῆς, τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα θὰ ἀπεκόμιζε θὰ ἦταν σημαντικά.

Οὕτω ἐκλείσθη ἡ συμφωνία. Συμφωνία κυρίων ! ! !

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1960, ὁ Οἰκονομίτσιος μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, πραγματοποιῶν μίαν ἐξαγωγὴν εἰδῶν νάϋλον. Κατὰ τὴν μετάβασίν του ἐκεῖ, ἐμερίμνησε καὶ ἀνεῦρεν εἰς τι καφενεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἄτομόν τι ὀνόματι Ὀρλανδὸν Νικόλαον, ἀγνώστων μὲν λοιπῶν στοιχείων, γνωστὸν ὅμως λαθρέμπορον ναρκωτικῶν, ὁ ὁποῖος διετήρει ἐκτελωνιστικὸν γραφεῖον εἰς συνοικίαν Καρακιόη καὶ διέμενεν εἰς Κουμπαρατζῆ Γιουκουσοῦ—Καπικουλοῦ Σοκὰκ ἀριθ. 12—6. Ἀπὸ τὸν Ὀρλανδὸν ὁ Καραμίτσιος ἐζήτησε νὰ προμηθευθῇ δύο κιλὰ καλῶς κατειργασμένης καὶ καλῆς ποιότητος ἰνδικῆς καννάβεως, συγχρόνως δὲ συνεφώνησε μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν της εἰς τὴν τιμὴν τῶν 4.000 δραχμῶν κατὰ κιλόν. Πράγματι, μετὰ πάροδον ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Ὀρλανδὸς παρέδωκε τὴν αἰτηθεῖσαν ποσότητα χασὶς εἰς τὸν Οἰκονομίτσιον, ὁ ὁποῖος τὴν ἐτοποθέτησεν ἐντὸς κυτίου λουκουμίων, μάρκας Χατζῆ Μπεκίρ, ἄνωθεν δὲ ταύτης ἐτοποθέτησεν ἕνα στρῶμα λουκουμίων καὶ τὰ συνεσκεύασεν ὡς νὰ εἶχον συσκευασθῇ εἰς τὸ ἐργοστάσιον. Ἀκολούθως τὸ χασὶς τοῦτο τὸ ἔθεσεν ἐντὸς τῶν ἀποσκευῶν του καὶ τὸ μετέφερεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Εὐθὺς ὡς ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ὁ Οἰκονομίτσιος μετέβη εἰς τὸ κέντρον «Τζίμης ὁ χονδρός» πρὸς συνάντησιν τοῦ Σούρδη, εἰς τὸν ὁποῖον παρέδωκε κατ' ἀρχὴν μίαν μικρὰν ποσότητα χασὶς ὡς δεῖγμα, διὰ νὰ καπνίσῃ καὶ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ποιότητός του. Ἐν συνεχείᾳ δὲ τοῦ παρέδωκεν 500 γραμμάρια πρὸς πώλησιν, δηλώσας εἰς τοῦτον ὅτι θὰ ἐπανήρχετο μετὰ τριήμερον διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ φέρῃ καὶ ἄλλην ποσότητα, ἐὰν ἐπεθύμει. Ὅταν ὅμως μετὰ τριήμερον τὸν ἐπεσκέφθη καὶ πάλιν, ὁ Σούρδης τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ὑπόλοιπον ποσότητα, τοῦ συνέστησεν ὅμως νὰ δώσῃ ταύτην πρὸς πώλησιν εἰς τὸν Θωμᾶν Μιχαηλίδην καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην Κατσιμίχαν, τοὺς ὁποίους ἐκ παλαιοτέρων ἐπαφῶν ἐγνώριζεν ὁ Οἰκονομίτσιος ὅτι ἀσχολοῦνται μὲ τὸ λαθρεμπόριον τοῦ χασίς.

Ὡς πρὸς τὸ ἀντίτιμον τοῦ χασὶς ὅπερ ἔλαβεν, ὑπεσχέθη νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ ἐν καιρῷ. Πράγματι μετὰ πάροδον ἡμερῶν τινων κατέβαλεν εἰς αὐτὸν τμηματικῶς τὸ ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν. Ὁ Οἰκονομίτσιος, μὴ ἔχων ποὺ ἀλλοῦ νὰ διαθέσῃ τὴν εἰς χεῖρας του ὑπόλοιπον ποσότητα, ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν δύο ἀνωτέρω, πρὸς τοὺς ὁποίους παρέδωκε τὸ χασίς. Οὗτοι, ὅμως, ἀντὶ νὰ καταβάλουν ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, τοῦ κατέβαλον 4.000 δραχμάς.

Εἰς διαμαρτυρίαν του δὲ τὸν ἠπείλησαν ὅτι θὰ τὸν κακοποιήσουν ἐὰν ἐπιχειρήσῃ νὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ ἐκ νέου. Ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1960 ὁ Οἰκονομίτσιος Βασίλειος δὲν ἠσχολήθη πλέον μὲ τὸ λαθρεμπόριον χασίς.

Οὕτω κλείνει ἡ πρώτη φάσις τῆς ὑποθέσεως, μιᾶς ὑποθέσεως σκοτεινῆς ὅσον καὶ ἐγκληματικῆς, διὰ τῆς ὁποίας μετεφέρετο ὁ θάνατος ἐντὸς φακέλλων εἰς τὰς λαϊκὰς μάζας, αἵτινες ἐδηλητηριάζοντο διὰ νὰ εἰσπράξῃ ἡ σπεῖρα ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνέζησεν ἡ ἀνθρωποθυσία τῶν πρωτογόνων θρησκειῶν καὶ οἱ καπνοὶ τῶν καιομένων φύλλων ἠπείλησαν νὰ δηλητηριάσουν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς κοινωνίας μας.

Θλιθερὸν τὸ θέαμα. Καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀσφαλείας σωτήριος διὰ τὸν λαόν μας.

Ἂς εἰσέλθωμεν ἤδη εἰς τὴν δευτέραν καὶ τελευταίαν φάσιν τῆς ἀηδοῦς αὐτῆς ὑποθέσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπλούτιζεν ἡ σπεῖρα δολοφονοῦσα τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Εὑρισκόμεθα τώρα εἰς τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1960. Ἡ ἔναρξις τῆς χειμερινῆς περιόδου θέτει καὶ πάλιν εἰς λειτουργίαν τὸ ἁμαρτωλὸν κέντρον τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν. Ἐκεῖ μετέβη μίαν νύκταν ὁ Οἰκονομίτσιος Βασίλειος μετὰ φίλων του, διὰ νὰ διασκεδάσῃ. Τὸν ἀντιλαμβάνεται ὁ Σούρδης καὶ τὸν πλησιάζει.

Καὶ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Τὸν παρακινεῖ, λοιπόν, ἐκ νέου νὰ προμηθευθῇ ποσότητα χασίς, ἐὰν μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸν διαβεβαιώνει συγχρόνως ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις, ὅτι ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶναι σημαντικῶς ηὐξημένη καὶ ὅτι ἀναλαμβάνει οὗτος ἐξ ὁλοκλήρου τὴν διάθεσίν του. Καὶ πάλιν κλείεται συμφωνία. Καὶ πάλιν ταξιδεύει πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ Οἰκονομίτσιος, πραγματοποιῶν μίαν νέαν ἐξαγωγὴν εἰδῶν νάϋλον εἰς Τουρκίαν. Ἐκεῖ, ὅτε συνεκέντρωσε χρήματα ἐκ τῆς διαθέσεως τοῦ ἐμπορεύματός του, ἀνεζήτησε τὸν Ὀρλάνδον. Μὴ εὑρὼν δὲ τοῦτον ἀλλὰ τὸν φίλον του Βλάχον Γεώργιον τοῦ Νικήτα καὶ τῆς Μαρίας, κατασκευαστὴν πολυφώτων, ἐτῶν 38, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, κάτοικον ὁμοίως, ὁδὸς Ταξὶμ Τσακὶζ-Ἀγάτς-Ταβλὰ ἀριθ. 20 τοῦ ἐπρότεινε νὰ τοῦ προμηθεύσῃ αὐτὸς 3 1/2 χιλιόγραμμα χασὶς καλῶς κατειργασμένον καὶ εἰς καλὴν ποιότητα, μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν ποὺ τὸ ἠγόραζεν ἀπὸ τὸν Ὀρλάνδον, ἤτοι πρὸς 4.000 δραχμὰς κατὰ χιλιόγραμμον. Ὁ Βλάχος Γεώργιος ἀπεδέχθη τὴν πρότασίν του καί, μετὰ πάροδον ἡμερῶν τινων, τοῦ παρέδωκε τὴν ζητηθεῖσαν ποσότητα χασὶς συσκευασμένην κατὰ τὸν προεκτεθέντα τρόπον καὶ εἰσέπραξε τὸ ποσὸν τῶν 15.000 δραχμῶν. Μετὰ ταῦτα ὁ Οἰκονομίτσιος ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν 22-12-60, συμπαραλαβὼν εἰς τὰς ἀποσκευάς του τὴν ὡς ἄνω ποσότητα χασίς. Εὐθὺς ὡς ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέφθη, εἰς τὸ κέντρον του, τὸν Μάρκον ἢ Σούρδην Γεώργιον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ὅτι ἐκόμισε ποσότητα 3 1/2 χιλιογράμμων, ἐξ αὐτῆς δὲ τοῦ ἔδωκε μικρὰν ποσότητα διὰ νὰ καπνίσῃ. Ὁ Σούρδης, ἀφοῦ ἐκάπνισεν ἐκ τοῦ δείγματος τοῦ χασίς, εἶπεν εἰς τὸν Οἰκονομίτσιον νὰ τοῦ φέρῃ τὸ ἥμισυ τῆς ποσότητος, μετὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς ὁποίας θὰ παρελάμβανε καὶ τὴν ὑπόλοιπον.

Μετὰ πάροδον ὡρῶν τινων ὁ Οἰκονομίτσιος Βασίλειος ἐκόμισε τὴν ζητηθεῖσαν ποσότητα. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ κέντρου καὶ ὁ Βογιατζάκης Κωνσταντῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Σούρδης εἶπεν ὅτι προτίθεται νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν πώλησιν τοῦ χασίς. Καὶ ὁ Οἰκονομίτσιος δὲν ἔφερεν ἀντίρρησιν.

Ἀπὸ τῆς 24-12-1960 μέχρι τῆς 2-1-1961, ὁ Σούρδης διὰ τοῦ Βογιατζάκη, διάθεσε μίαν ποσότητα χασὶς περὶ τὰ τετρακόσια γραμμάρια, ἣν ὁ Βογιατζάκης τμηματικῶς συνεσκεύαζεν εἰς μικρὰ πλακίδια, περιβεβλημένα διὰ ζελατίνης. Ἔναντι δὲ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ, κατέβαλεν εἰς τὸν Οἰκονομίτσιον περὶ τὰς χιλίας δραχμὰς τμηματικῶς. Αὐτοὶ δὲ ἦσαν οἱ λόγοι τῶν συχνῶν ἐπαφῶν μεταξὺ Σούρδη—Οἰκονομίτσιου—Βογιατζάκη, τὰς ὁποίας διεπίστωσαν καὶ ἐπεσήμαναν οἱ παρακολουθοῦντες ἀστυφύλακες. Οὕτως ἔχει ἡ ὅλη ὑπόθεσις, ἡ συζήτησις τῆς ὁποίας θὰ συνεχισθῇ προσεχῶς ἐπ'ἀκροατηρίῳ, ἔνθα παραπέμπονται οἱ κατηγορούμενοι ἐπὶ κακουργήματι, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ν. 5539/32 «περὶ ναρκωτικῶν φαρμάκων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3084 ἄρθρον 2 § 1 ἐδάφιον η.

Ἡ προανάκρισις ἐτερμάτισε τὸ ἔργον της. Τὸν λόγον τώρα ἔχει ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη πρὸ τῆς ὁποίας θὰ τεθῇ ἐν ἐκτάσει ἡ ἱστορία αὐτὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ θανάτου.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ συλληφθέντες εἰς τὰς ἀπολογίας των ἐπεχείρησαν ἀρχικῶς νὰ ἐπιρρίψουν τὰς εὐθύνας τῆς ἐνοχῆς των ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, τελικῶς ὅμως ὡμολόγησαν πλήρως τὴν ἐνοχήν των.

Ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τοὺς ἀναφερομένους Μιχαηλίδην καὶ Κατσιμίχαν ἐνηργήθησαν ἀναζητήσεις πρὸς ἀνεύρεσίν των. Ἤδη δὲ καταζητοῦνται. Τελευταία παράγραφος τῆς ὑποθέσεως ὑπῆρξεν ἡ σύλληψις τοῦ ἀφιχθέντος ἐν Ἑλλάδι Βλάχου Γεωργίου, ὅστις ἀφίχθη ἐνταῦθα ἀεροπορικῶς τὴν 12ην ὥραν τῆς 6/1/1961. Γενομένης ὅμως ἐρεύνης τῶν ἀποσκευῶν του οὐδὲν λαθραῖον ἀνευρέθη. Πάντως οὗτος, ἐξεταζόμενος ὡμολόγησε τὰ ἐκ τῆς προανακρίσεως προκύψαντα στοιχεῖα. Οἱ συλληφθέντες, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀνακριτοῦ προεφυλακίσθησαν. Ἐκ τούτων ὁ Οἰκονομίτσιος Βασίλειος διώκεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, δι' ἧς κατεδι-

κάσθη ἐρήμην εἰς φυλάκισιν τεσσάρων μηνῶν ἐπὶ ἐκδόσει ἐπιταγῆς, ἄνευ ἀντικρύσματος.

8. Ἐπίλογος.

Μία εἰσέτι μεγάλη ἐπιτυχία προσετέθη εἰς τὰς τόσας ἄλλας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Μία ἐπιτυχία ἡ ὁποία ὑπογραμμίζει κατὰ ἕνα βαρυσήμαντον τρόπον τὰς ἱκανότητας καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς αἴσιον πέρας ἡ ὅλη ὑπόθεσις ἐχρειάσθησαν κόποι καὶ ἐργασία ἐντατικὴ «πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας».

Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασίν της εἰργάσθησαν μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ ἀόκνως πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἀστυφυλάκων καὶ τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν τῆς Ὑπηρεσίας Ναρκωτικῶν καὶ οἱ: Ὑπαρχιφύλαξ Κ201 κ. Σαγώνας Χρῖστος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Κ306, 421, 202, 1257 καὶ 958 κ.κ. Ντανάκας Παναγιώτης, Πέππας Νικόλαος, Ἀντζουλᾶτος Γεράσιμος, Ἀθανασίου Δημήτριος καὶ Χρυσοχέρης Παῦλος.

Παρακολούθησις. Σύλληψις. Ἔρευνα. Κατάσχεσις. Προανάκρισις. Μεταγωγή. Μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀνακριτικὰς καὶ ἀστυνομικὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι τόσον εὔκολοι ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται. Εἶναι ὅμως ὁλόχρυσοι χάνδραι εἰς τὸ πολύτιμον καὶ πανάκριβον ἀστυνομικὸν περιδέραιον.

Ὅλοι οἱ συνάδελφοι τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀσφαλείας αἰσθανόμεθα ὑπερηφάνειαν δι' αὐτοὺς καὶ ἀγάπην ἀπέραντον.

Τοὺς εὐχόμεθα πάντοτε ἐπιτυχίας καὶ πρόοδον ὑπηρεσιακήν, διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς «ἐμπόρους τοῦ θανάτου» οἱ ὁποῖοι ἀπεργάζονται τὴν καταστροφὴν τῆς φυλῆς μας, τοὺς παραδίδομεν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ἡ ὁποία πρέπει ν' ἀντιληφθῇ εἰς ὅλον αὐτοῦ τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τὸν κίνδυνον, καὶ νὰ βοηθήσῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων εἰς τὸ σκληρὸν καὶ ἐπίμοχθον ἔργον της.

Αἱ ἀνθρωποθυσίαι τῆς ἀρχαιότητος, μικρογραφίαν τῶν ὁποίων δίδει ἡ χρῆσις τῶν ναρκωτικῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ σταματήσουν.

Ὁ ἀναδιδόμενος καπνός των ἠμπορεῖ νὰ δηλητηριάσῃ τὴν χώραν μας.

Διὰ τὰς ὥρας τοῦ πόνου καὶ τῆς συμφορᾶς εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς παυσίπονα τοιαῦτα δηλητήρια, ἀφοῦ ὑπάρχει τὸ μόνον ἀληθινὸν παυσίπονον τῆς ζωῆς, τὸ παρασκευασθὲν φιλανθρώπως ἀπὸ τὰς ρανίδας τοῦ αἵματος τοῦ ἐσταυρωθέντος Θεοῦ, τοῦ ἀφήσαντος ὡς ἀθάνατον ὑποθήκην τὴν πανέμορφον τῆς Ἀγάπης, τῆς Ἐλπίδος καὶ τῆς Εἰρήνης θρησκείαν τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀγροῦ τῶν κρίνων...

Σ. ΠΗΛΟΣ

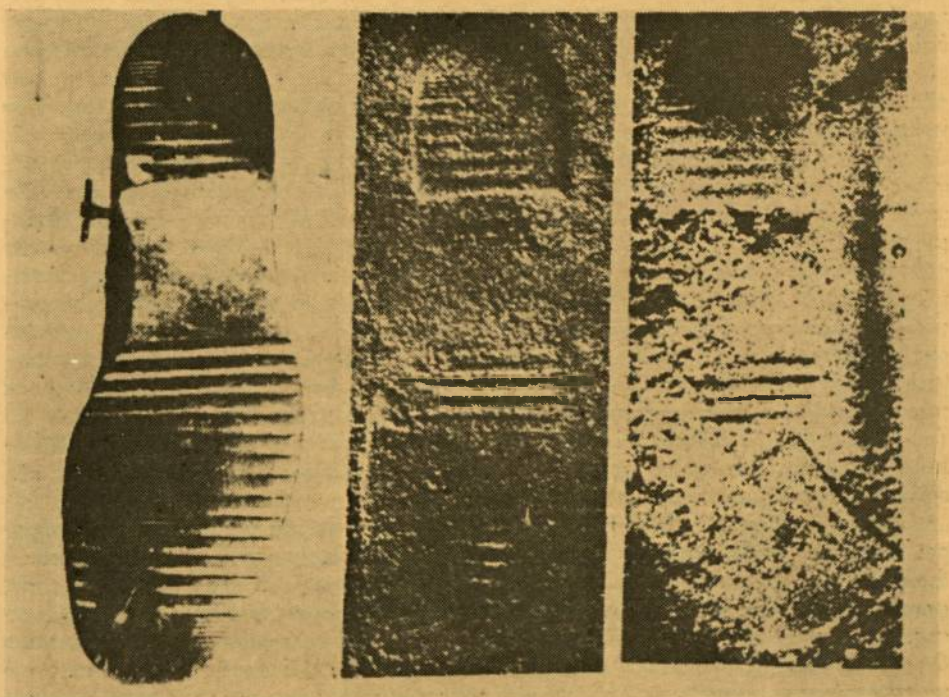
Ο ΦΟΝΟΣ ΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ BAIRD

'Από τὸ ἀγγλικὸν ἀστυνομικὸν περιοδικὸν «The Police Journal», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ** (Συνέχεια καὶ τέλος)

Εἷς 'Αστυνόμος μὲ ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀστυφυλάκων ἠσχολήθη μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν προσώπων ἐκείνων ἅτινα εἶχον «καταδικασθῆ» ἐν τῇ πόλει ὡς «παρατηρηταὶ» καὶ ἄλλας ἀπρεπεῖς πράξεις. 'Αλλ' ἡ ὁμὰς αὕτη ἠσχολήθη παραλλήλως καὶ μὲ τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν «κατηγορηθέντων» ὡς παρατηρητῶν, ἢ τῶν ἀτόμων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἦσαν γνωστὰ εἰς τὴν 'Αστυνομίαν ὅτι παρηνόχλουν τὰς γυναῖκας. 'Η ἐξέτασις αὕτη ἐπεξετάθη καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν ἀναφερθεισῶν κατηγοριῶν, ἅτινα εἶχον ἀπασχολήσει τὴν 'Αστυνομίαν ἀπὸ πενταετίας καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἡ ἐπανεξέτασις ἐγένετο λεπτομερεστέρα, ἐπὶ τῷ τέλει διαπιστώσεως τυχὸν σχέσεως τινὸς ἐξ αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀπαισίου ἐγκλήματος τοῦ οἰκοτροφείου. 'Υπενθυμίζομεν ὅτι ὡς προαναφέραμεν αἱ ἔνοικοι τοῦ οἰκοτροφείου παρηνοχλοῦντο καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀπὸ πολλοὺς παρατηρητάς. Μία τρόφιμος ἐκλήθη καὶ πάλιν πρὸς ἐξέτασιν περὶ ἐπεισοδίου τινὸς ὅπερ εἶχεν συμβῆ, ἐν ἔτει 1958. Αὕτη κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐπεισοδίου διέμενε εἰς τὸ κεντρικὸν κτίριον τοῦ οἰκοτροφείου καὶ περὶ τὴν 11ην ὥραν ἐξῆλθεν τοῦ εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον εὑρισκομένου δωματίου της διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ λουτρόν, ὅτε ἀντελήφθη ἓν ἄτομον ἱστάμενον πρὸ τῆς εἰσόδου, ἐπὶ τῆς βαθμίδος τῆς κλίμακος αὐτοῦ. Διεξήχθη μικρὰ συζήτησις μεταξύ των, καθ' ἣν ὁ νέος τὴν ἠρώτησεν ποῖον εἶναι τὸ ὑπνοδωμάτιόν της καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐτράπη εἰς φυγήν, μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν κεντρικὴν κλίμακα καὶ ἐξῆλθεν τοῦ κτιρίου. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀγνώστου ἐπισκέπτου ἅτινα ἐδόθησαν εἰς τὴν 'Αστυνομίαν ὑπὸ τῆς πρώην ἐνοίκου τοῦ οἰκοτροφείου, ἦσαν τελείως ἀντίθετα τῶν χαρακτηριστικῶν ἅτινα εἶχεν δώσει ἡ δ/νὶς Brown περὶ τοῦ ἀτόμου ὅπερ τῆς εἶχεν ἐπιτεθῆ ἐν τῷ πλυντηρίῳ τοῦ οἰκοτροφείου, κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ ἐγκλήματος. 'Αλλ' ἑτέρας ἐνοίκου τοῦ αὐτοῦ οἰκοτροφείου, ἡ ἐξέτασις, περὶ ὁμοίου ἐπεισοδίου ἐπισυμβάντος τὸν Μάρτιον τοῦ 1959 ἦτο ἄκρως ἐνδιαφέρουσα. Αὕτη ὡς ἐδήλωσεν διέμενε εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 3 δωμάτιον τῆς «πτέρυγος τῆς βασιλίσσης» καὶ τὴν 23.30' ὥραν τῆς νυκτὸς τοῦ ἐγκλήματος ἦτο εἰσέτι ἄϋπνος καὶ μὲ ἀνημμένον τὸ φῶς τοῦ δωματίου της, ὅτε εἶδε ἄτομόν τι νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς αὐτοῦ καὶ νὰ κλείῃ ὄπισθέν του τὴν θύραν τοῦ δωματίου. 'Ο ἄγνωστος τῆς εἶπεν νὰ μὴν φοβηθῇ, διότι δὲν εἶχε κακὸν σκοπὸν καὶ ὅτι ἐζήτει τὴν ἐξ 'Ιρλανδίας δεσποινίδα Χ. "Οταν τὸν ἠρώτησε πῶς εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ κτιρίου, τῆς ἐδήλωσε ὅτι εἶχεν ἀναρριχηθῆ ἐκ τοῦ παραθύρου καὶ ὅτι τὴν δεσποινίδα Χ τὴν εἶχεν ἀναζητήσει καὶ εἰς δύο ἕτερα δωμάτια προηγουμένως. 'Εσυνέχισαν ἐπ' ὀλίγον τὴν συζήτησίν των καὶ ὁ ἄγνωστος ἐγκατέλειψε τὸ δωμάτιόν της ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑτέρας παρενοχλήσεως. 'Ελήφθησαν τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀτόμου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐγένοντο ἀναζητήσεις, ἐν τῇ πόλει, αἵτινες ὅμως ἀπέβησαν ἀναποτελεσματικαί. Καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἅτινα ἔδωσεν ἡ ἐν λόγῳ τρόφιμος οὐδόλως ὡμοίαζον πρὸς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κατὰ τῆς δεσποινίδος Baird ἐπιτεθέντος ἀτόμου, ἀλλ' ἦσαν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα, διότι τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀντεπεκρίνοντο πρὸς τὰ χαρακτηριστικὰ ἑνὸς ἐκ τῶν ὑπόπτων Byrne ὀνομαζομένου. Αὕτη ἐκλήθη πρὸς ἀναγνώρισιν κατόπιν καταλλήλου προπαρασκευῆς μεταξὺ πολλῶν παρομοίων πρὸς τὸν Byrne ἄλλων ὑπόπτων καὶ ὄντως αὕτη τὸν ὑπέδειξεν. Τοῦτο δὲ ἐγένετο κατ' ἐπανάληψιν. 'Ο Byrne ὅμως διεμαρτύρετο ἐντόνως καὶ ἠρνεῖτο κατηγορηματικῶς ὅτι εἶχεν σχέσιν τινὰ μετὰ τοῦ ἐγκλήματος ἢ μετὰ τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ οἰκοτροφείου τοῦ ἀναφερομένου ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Χ ἥτις καὶ τὸν ὑπεδείκνυε.

Ἕτερος Ὑπαστυνόμος μετ' ἀναλόγου δυνάμεως ἀστυφυλάκων διετέθη πρὸς ἀνάκρισιν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν τῆς νευρολογικῆς κλινικῆς εἰς ἣν ἡ δεσποινὶς Brown εἶχεν παραμείνει πρὸς θεραπείαν, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑγειονομικοῦ κέντρου εἰς ὃ αὕτη εἶχεν ἐκπαιδευθῆ. Ὡς ἐπιστεύετο, ἀρκεταὶ ὑποψίαι διελύθησαν ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀσθενῶν καὶ ἐκπαιδευομένων. Ἔτι δὲ ἐπιβεβαιώθη ἀπολύτως ὅτι αἱ σχέσεις τῆς δεσποινίδος Baird ἦταν ἐξαιρετικαὶ ἀπὸ πάσης, ἀπόψεως. Εἷς Ἀστυνόμος μὲ μεγάλον ἀριθμὸν ἀνδρῶν τῆς εἰδικῆς ὁμάδος ἀσφαλείας ἐνήργησε διερευνήσεις καὶ ἐξετάσεις εἰς τὰ διάφορα ἐργοστάσια καὶ ἐκράτησε τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἀτόμων ἐκείνων ἅτινα δὲν εἶχον ἐπανέλθει κανονικῶς εἰς τὰς ἐργασίας των, μετὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστουγέννων. Ἑτέρα ὁμὰς διηρεύνησεν ὅλα τὰ φροντιστήρια καὶ τεχνικὰ ἐργαστήρια τῆς Ἰατρικῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς πόλεως. Πᾶσα δυνατὴ βοήθεια παρεσχέθη, ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσανασχετήσεως, ὑπό τε τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν καὶ τῶν σπουδαστῶν. Ἀστυφύλακες καὶ δακτυλογράφοι διετέθησαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὁμάδα καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐντὸς γραφείων παραχωρηθέντων ὑπὸ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἡ πλειονότης τῶν φοιτητῶν ἐξητάσθη ὡς ἐκ τούτου ἐντὸς τοῦ πανεπιστημίου. Τὸ οἰκοτροφεῖον εἰς ὃ ἐφονεύθη ἡ δεσποινὶς Baird ἦτο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ κέντρον τῆς δραστηριότητος τῆς Ἀστυνομίας. Εἷς Ὑπαστυνόμος μὲ ἀνάλογον δύναμιν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐνήργουν ἐξετάσεις ὅλων τῶν ἀνδρῶν οἵτινες καὶ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν εἶχον ἐπισκεφθῆ τὰς ἐνοίκους τοῦ οἰκοτροφείου. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τούτου ἔκκλησις διὰ τοῦ τύπου ἐγένετο πρὸς ὅλους τοὺς ἄρρενας οἵτινες εἶχον ἐπισκεφθῆ τὸ ἐν λόγῳ οἰκοτροφεῖον ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν πρὸς ἀνάκρισιν. Ἡ ἔκκλησις αὕτη ἔσχεν ἱκανοποιητικὴν ἀνταπόκρισιν καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσῆλθον καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς ἐξέτασιν ὡς πρὸς τὰς κινήσεις των κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 23-12-59. Ἕνας ἄλλος μεγάλος ἀριθμὸς ἀστυνομικῶν ὑπὸ ἕναν Ἀστυνόμον διετέθη διὰ τὴν ἐνέργειαν γενικῶν ἀνακρίσεων. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὁμάδα ἀνετέθη ἐπίσης ἡ ἐξέτασις τῶν, τηλεφωνικῶς ἢ δι' ἐπιστολῶν, πληροφοριῶν διαφόρων πολιτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν πληροφοριῶν τῶν ἄλλων Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν αἵτινες ὑπεδείκνυον συνήθως διάφορα πρόσωπα ἅτινα ἐθεώρουν ὡς ὕποπτα. Ἡ αὐτὴ ὁμὰς εἶχεν ἐπιφορτισθῆ ἐπίσης νὰ ἐξετάσῃ καὶ ὅλα τὰ ἄτομα ἅτινα ἀνῆκον εἰς τὰς ἐνόλους δυνάμεις καὶ εὑρίσκοντο ἐν τῇ πόλει τὴν 23-12-59. Ὡς εἰκὸς, μόνον ἡ ἐργασία αὕτη περιελάμβανε ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἀτόμων. Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀστυνομικῶν οἵτινες ἀπεσπάσθησαν εἰς τὴν εἰδικὴν ὁμάδα προήρχετο ἀπὸ Ὑπαστυνόμους τοῦ τμήματος τάξεως καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀποστολὴ συνίστατο κυρίως εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνδρῶν τῆς ὁμάδος, τὸν καθορισμὸν τῶν ὡρῶν ἐργασίας αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμέρας ἀναπαύσεως (ρεπὸ) αὐτῶν. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οἱ «βοηθοὶ» ἀστυνομικοὶ τῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων μὲ τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος ἀστυνομικῶν τῆς ἀσφαλείας προήρχοντο ἀπὸ ἐξειδικευμένους ἀξιωματικοὺς τῶν ἀστυνομιῶν τῶν πέριξ τῆς πόλεως. Μία κατάστασις ὡρῶν ὑπηρεσίας κατηρτίσθη καὶ ἅπαντες, μετὰ τῶν αὐτοκινήτων των, μετέβαινον κατ' εὐθεῖαν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ὡρισμένου συναδέλφου των. Μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν καὶ μετὰ ζήλου ἐπετέλεσαν πᾶν ὅτι τοὺς ἦτο δυνατὸν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκληματίου. Αἱ διακοπαὶ τῶν Χριστουγέννων παρῆλθον καὶ οὐδὲν ἐνθαρρυντικὸν σημεῖον εἶχεν ἐπισημανθῆ ἐξ οὗ θὰ ἠδύνατό τις νὰ προεικάσῃ τὴν σύντομον ἀνακάλυψιν τοῦ κακούργου. Διὸ μία σύσκεψις ἐκρίθη ἀναγκαία νὰ γίνῃ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας καὶ πρὸς τοῦτο ἐκλήθησαν ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς πόλεως, ὡς καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν γειτνιαζόντων μετὰ τῆς πόλεως Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συγκέντρωσιν προεβλήθησαν φωτογραφίαι εἰλημμέναι ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἐκ τοῦ νεκροτομείου. Πᾶν ὅτι ἦτο γνωστὸν μέχρι τῆς

στιγμῆς ἐκείνης ἀνεκοινώθη καὶ ἐξητάσθη, ἐν πάσει λεπτομερείᾳ, ἠκούσθησαν αἱ γνῶμαι καὶ αἱ προτάσεις πάντων τῶν συμμετασχόντων ἐν τῇ συγκεντρώσει καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν κατηρτίσθη τὸ σχέδιον τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν τῆς εἰδικῆς ὁμάδος πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου. Πᾶς ὅστις ἐθεωρεῖτο ἱκανὸς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου ἐγένετο δεκτὸς καὶ πρὸς τούτοις ὁ Camps εἰδικὸς ἰατροδικαστὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου καὶ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου τοῦ Λονδίνου προσεκλήθη τὴν 30-12-59 εἰς τὸ Μπίρμιγχαν καὶ μετὰ τοῦ Crilfiths παθολόγου ἰατροῦ τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν ἐξήτασαν τὸ πτῶμα τῆς δεσποινίδος Baird. Συγχρόνως δύο Διευθυνταὶ τῆς 'Αστυνομίας τοῦ Μπίρμιγχαν μετὰ τοῦ ἰατροῦ Criffiths μετέβησαν εἰς Scotland Yard ὅπου ἐξέθεσαν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ τοῦ ἐγκλήματος ἐνώπιον ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν αὐτῆς. Κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην παρίστατο καὶ ὁ Camps. 'Αρκεταὶ νέαι κατευθύνσεις τῆς ἀνακρίσεως μᾶς συνεστήθησαν κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνάντησιν, μεταξὺ τῶν ὁποίων

Τὰ ἐν τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος εὑρεθέντα πελματικὰ ἀποτυπώματα καὶ τὸ ὑπόδημα τοῦ Byrne.

καὶ μία ἦτο ὅτι ἔδει νὰ γίνῃ εἰδικὴ καὶ ἐπισταμένη μελέτη καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν πελματικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ἀνευρεθέντων ἐν τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

'Ο μελετήσας εἰδικὸς τὰ πελματικὰ ἀποτυπώματα ἀπεφάνθη ὅτι ταῦτα προήρχοντο ἐξ ὑποδημάτων ἅτινα εἶχον κατασκευασθῆ εἰς ὡρισμένον ἐργοστάσιον εὑρισκόμενον εἰς τὴν πόλιν Leicesterchire. 'Ο διευθυντὴς τοῦ ἐν λόγῳ ἐργοστασίου ἐκλήθη καὶ κατόπιν ἐξετάσεως καὶ παρ' αὐτοῦ τῶν πελματικῶν ἀπωτυπωμάτων ἀπεφάνθη καὶ οὗτος ὅτι ταῦτα ὄντως εἶχον δημιουργηθῆ ὑπὸ ὑποδημάτων τοῦ ἐργο-

στασίου ὅπερ διευθύνει καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ταῦτα φέρουν καταδήλως καὶ τὸ σῆμα τοῦ ἐν λόγῳ ἐργοστασίου. Ὁ διευθυντὴς κατόπιν τῆς διαπιστώσεως ταύτης παρέδωσε εἰς τὴν Ἀστυνομίαν δύο ζεύγη ὑποδημάτων φερόντων πέλματα ὅμοια μετὰ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἐγλήματος ἀνευρεθέντων καὶ συνέστησεν εἰς αὐτοὺς νὰ δημιουργήσουν δι' αὐτῶν ἀποτυπώματα, ἐπὶ ἐδάφους ὁμοίου μετὰ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ λάβουν τὰ ἐκμαγεῖα αὐτῶν καὶ ταῦτα νὰ συγκριθῶσι ἐκ νέου μετὰ τῶν ἐκμαγείων τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος. Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν νέων πελματικῶν ἀποτυπωμάτων μετὰ τῶν ἐκμαγείων τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος προσδιώρισεν ὁ ἐν λόγῳ διευθυντὴς ὅτι τὰ ὑποδήματα ἐξ ὧν εἶχον δημιουργηθῆ τὰ πελματικὰ ἀποτυπώματα τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος δέον νὰ ἦσαν 10 ἢ 11 Νο. Τὸ ἐργοστάσιον ἐφωδίασε τὴν Ἀστυνομίαν μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις ὅλων τῶν παραρτημάτων τῆς χώρας, μέσῳ τῶν ὁποίων διοχετεύονται τὰ ὑπ' αὐτοῦ παραγόμενα ὑποδήματα εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἂν καὶ οἱ ἀνακριθέντες, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων στοιχείων ἀνῆλθον εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας, ἐν τούτοις δὲν ἠδυνήθημεν νὰ φθάσωμεν εἰς συγκεκριμένα συμπεράσματα. Οὐ μὴν ἀλλὰ αἱ προσπάθειαι αὗται τελικῶς δὲν ἀπέβησαν ἐπὶ ματαίῳ, διότι μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Byrne ἀπετέλεσαν τὸν κρίκον τῶν ἐναντίον του ἀποδείξεων, ὅτε ἀνευρέθησαν τὰ ὑποδήματα ἅτινα ἔφερε κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, μόνον δὲ κατὰ τὸ μέγεθος διέφερον ἀπ' ὅτι εἶχον καθωρίσει οἱ εἰδικοὶ ἤτοι ἦσαν Νο 9. Μία ἐκτεταμένη ἀναζήτησις ἐγένετο ἐν τοῖς ἀστυνομικοῖς ἀρχείοις τοῦ Μπίρμιγχαν καὶ τῆς Scotland–Yadr καὶ πλεῖστοι μάρτυρες ἀπεστάλησαν εἰς Scotland–Yard διὰ νὰ ἴδουν φωτογραφίας διαφόρων ὑπόπτων ἀτόμων. Ἐπίσης ὁ προϊστάμενος τοῦ ἀρχείου τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Μπίρμιγχαν καθ' ἑκάστην ἐπεσκέπτετο τὸ ἀρχεῖον τῆς Scotland–Yard καὶ ἐμελετοῦσε τοὺς φακέλλους διαφόρων ὑπόπτων ἀτόμων. Δύο δραπέται παιδικῶν σωφρονιστικῶν φυλακῶν ἐθεωρήθησαν ἐντόνως ὕποπτοι. Ἀμφότεροι εἶχον ἐργασθῆ εἰς κρεοπωλεῖα καὶ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν εἶχον εὑρεθῆ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἴς τι διαρρηχθὲν κατάστημα τῆς πόλεως τὴν 21–12–1959. Εἰς πεῖσμα τῶν ἐντόνων προσπαθειῶν μας οἱ δύο δραπέται δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀνευρεθοῦν, εἰ μὴ μόνον μετὰ πάροδον πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως τοῦ Byrne. Τὴν 5–2–60 οἱ Δ/ταὶ (προϊστάμενοι τῆς εἰδικῆς ὁμάδος διερευνήσεως) μετέβησαν ἐκ νέου εἰς τὴν Scotland–Yard, πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ εἰδικοῦ Ἀστυνόμου Hatherell.

Συνεζητήθη καὶ αὖθις ἡ πρόοδος τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἀπεφασίσθησαν διάφοροι περαιτέρω ἐνδεδειγμέναι ἐνέργειαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἀπόφασις παραδόσεως εἰς τὸν τύπον καὶ παρουσιάσεως διὰ τῆς τηλεοράσεως τῆς φωτογραφίας τῶν πελματικῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ τόπου τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ δημοσιότης καὶ διὰ τῶν δύο μέσων—τύπου καὶ τηλεοράσεως—ἔλαβεν εὐρεῖαν ὄντως ἔκτασιν εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν τὴν 7–2–60. Ἐξ ἀρχῆς ἐπιστεύετο ὅτι ὁ καταζητούμενος κακοῦργος δέον νὰ ἦτο γνωστὸν πρόσωπον εἰς τοὺς περὶ τὸ οἰκοτροφεῖον διαμένοντας καὶ ὅτι κατὰ μεγίστην πιθανότητα διέμενε εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτήν. Ἡ ἀπὸ «οἰκίας εἰς οἰκίαν» ἐξέτασις εἶχεν τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἀλματωδῶς εἶχεν προχωρήσει, ὥστε νὰ ἔχῃ καλύψει ἔκτασιν πέντε τετρ. χιλ. περίπου καὶ νὰ ἔχουν ἐξετασθῆ καὶ ἐλεγχθῆ αἱ κινήσεις καὶ αἱ ἀσχολίαι, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὲρ τῶν 20.000 ἀτόμων. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀπεφασίσθη νὰ μὴν ἐπεκταθῆ περαιτέρω ἡ ἀπὸ «οἰκίας εἰς οἰκίαν» ἀνάκρισις, ἀλλ' ἐπαναρχίσῃ ἐξ ὑπ' ἀρχῆς, δηλαδὴ νὰ ὑποβληθοῦν καὶ διὰ δευτέραν φορὰν εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἔλεγχον ἅπαντες οἱ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐξετασθέντες. Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ἐπισκέψεως τῶν ἀστυνομικῶν τῆς εἰδικῆς ὁμάδος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Byrne καὶ τῶν ἄλλων συνοίκων του, ἦτο ἡ ἀποστολὴ ἀνωνύμου ἐπιστολῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4–2–60 πρὸς τὴν Ἀστυνο-

μίαν τοῦ Γόρικτον καὶ δι' ἧς συνιστᾶτο ὅπως ὁ Byrne κληθῇ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἐρωτηματολόγιον τῆς 'Αστυνομίας σχετικῶς μὲ τὰς κινήσεις του τῆς 23–12–59.

Τὸ κατάλυμα τοῦ Byrne ἀπεῖχεν περὶ τὰ χίλια μέτρα ἀπὸ τὸ οἰκοτροφεῖον εἰς ὃ ἐφονεύθη ἡ Baird καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὸ οἴκημα εἰς ὃ διέμενεν οὗτος ἡ οἰκοδέσποινα καὶ οἱ λοιποὶ ἔνοικοι εἶχον ἀναφέρει περὶ τῶν κινήσεων καὶ τῶν ἀσχολιῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν 23–12–59 καὶ τὸν εἶχον δικαιολογήσει πλήρως. 'Η οἰκοδέσποινα εἶπεν ὅτι ὁ Byrne τὴν εἶχεν εἰδοποιήσει πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ὡς καὶ τὸν ἐργοδότην του ὅτι δὲν θὰ παρέμενε πλέον εἰς τὸ Μπίρμιγχαν, ἀλλὰ θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τοὺς οἰκείους του παρὰ τὸ Γόρικτον τὴν 23–12–59 καὶ θὰ παρέμενε ἐκεῖ μονίμως.

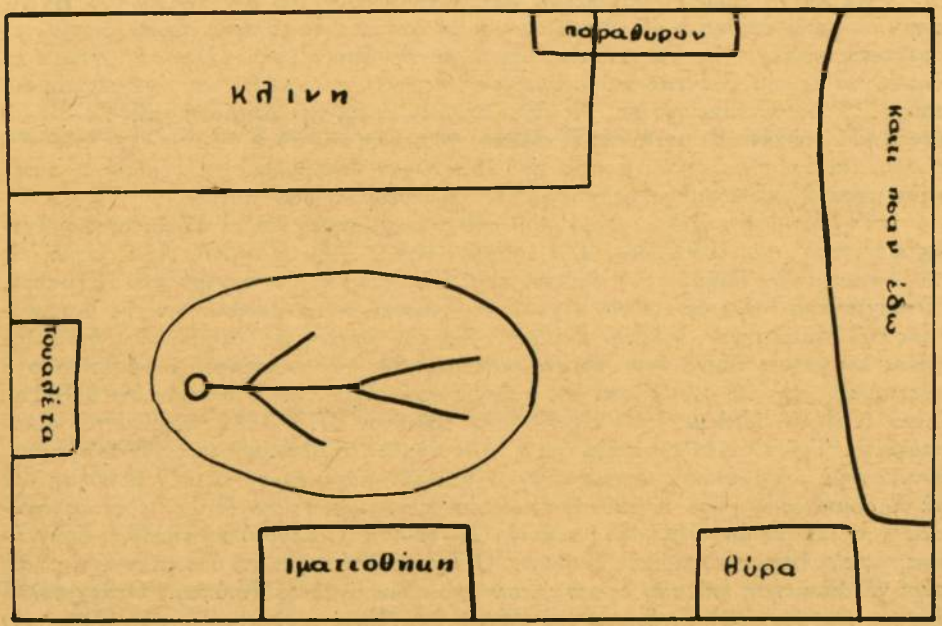
Κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Byrne εἶχεν δηλώσει ἐπίσης ἡ οἰκοδέσποινα καὶ οἱ λοιποὶ ἔνοικοι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ σχετικοῦ ἐντύπου τῆς 'Αστυνομίας ὅτι μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του τὸ ἀπόγευμα ἐκ τῆς ἐργασίας του ὁ Byrne ἔλαβε ἐνωρὶς τὸ δεῖπνον του καὶ ἀντὶ νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τοὺς εἰς Γόρικτον οἰκείους του, ὡς εἶχεν δηλώσει, περὶ τὴν 20ὴν ὥραν τῆς 23–12–59 μετέβη εἴς τι κέντρον μετὰ τῆς ἐξαδέλφης του, ἥτις καὶ αὕτη διέμενε εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν καὶ ἐπέστρεψαν ὁμοῦ περὶ τὴν 22αν ὥραν ὑπερβολικὰ ἐπηρεασμένοι συνεπείᾳ καταναλώσεως μεγάλης ποσότητος οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν 24–12–59 οὗτος ἀνεχώρησεν διὰ τὸ Γόρικτον ὡς εἶχεν δηλώσει πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος. Τὴν ἑσπέραν τῆς 9–2–60 ὁ Byrne εἶχεν κληθῆ εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Τμῆμα τοῦ Γόρικτον πρὸς ἐξέτασιν ἀπὸ τὸν ἀρχιφύλακα Βέλμπορν. Ὁ ἀρχιφύλαξ ἐδήλωσε εἰς τὸν Byrne ὅτι ἐνεργεῖ, κατὰ παράκλησιν τῆς 'Αστυνομίας τοῦ Μπίρμιγχαν, γενικὴν ἀνάκρισιν διὰ τὸν φόνον μιᾶς δεσποινίδος ὀνομαζομένης Στεφανίας Baird ἥτις εὑρέθη φονευμένη εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον «ἔντενκροφτ» τῆς πόλεως τὴν 23–12–59 καὶ ὅτι ὁ ἀρχιφύλαξ εἶχεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Byrne διέμενεν εἰς τὸ Μπίρμιγχμαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἴσλικτον 97, δηλαδὴ πλησίον τοῦ οἰκοτροφείου. Τοῦ εἶπε ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ 'Αστυνομία τοῦ Μπίρμιγχαν εἶχεν ἐκτυπώσει ἔντυπον μὲ ὡρισμένον ἐρωτηματολόγιον καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὸν βοηθήσῃ διὰ νὰ τὸ συμπληρώσῃ ὅσο δυνατὸν λεπτομερέστερον, εἰδικώτερον δὲ ὡς πρὸς τὰς κινήσεις του καὶ τὰς ἀσχολίας του κατὰ τὴν 23–12–59. Ὁ ἀρχιφύλαξ ἐπέδειξε συγχρόνως εἰς τὸν Byrne τὸ εἰδικὸν ἔντυπον. Ὁ Byrne ἀπήντησε ὅτι οὐδεμίαν ἀντίρρησιν εἶχε νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ ἐντύπου. Ὁ ἀρχιφύλαξ ἤρχισε τὰς περὶ τῶν κινήσεων τοῦ Byrne ἐρωτήσεις καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων τὸν ἠρώτησε ἂν ἦτο διατεθειμένος νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ λάβῃ καὶ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα πρὸς ἀποσόβησιν νέας τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἐνοχλήσεώς του. Ὅτε συνεπληρώθη τὸ ἔντυπον ὁ ἀρχιφύλαξ ἠρώτησε τὸν Byrne μὴ τυχὸν τοῦ διέφυγε τί σχετικῶς μὲ τὴν παραμονήν του εἰς τὸ Μπίρμιγχαν, ὅτε ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως ὁ Byrne αἰφνιδίως εἶπεν: «'Επιθυμῶ νὰ σᾶς εἰπῶ περὶ τῶν γεγονότων τοῦ οἰκο»τροφείου τοῦ Μπίρμιγχαν. Ἔχω νὰ κάνω κάτι μὲ αὐτό». Τοῦ ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ περὶ τῆς σοβαρότητος τῶν δηλώσεών του καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχει, ἀλλ' ὁ Byrne ἐπανέλαβε. «Δὲν δύναμαι νὰ κοιμηθῶ. Τὰ γεγονότα τοῦ οἰκο»τροφείου τὰ ἔχω εἰς τὴν μνήμην μου. Θὰ πάω νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὴν 'Αστυνο»μίαν τοῦ Μπίρμιγχαν. Αἱ τελευταῖαι ἑπτὰ ἑβδομάδες δὲν εἶναι καθόλου δι' ἐμὲ »εὐχάριστοι».

Κατόπιν τῆς δηλώσεως ταύτης ὁ ἀρχιφύλαξ ἔλαβε τὴν κατάθεσιν τοῦ Byrne, εἰς ἣν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνεφέρετο καὶ πῶς μέσῳ τοῦ παραθύρου τοῦ οἰκοτροφείου εἶδε μιὰ γυναίκα, φέρουσαν ἐρυθρᾶς ἀποχρώσεως πουλόβερ, ὅτε μεταβὰς πλησιέστερον ἀνερριχήθη ἐπὶ τοῦ παραθύρου καὶ εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ κτιρίου, κατόπιν ἔλαβε μία καθέκλα ἀπὸ ἓν δωμάτιον, ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῆς καὶ μέσῳ ὑαλοπίνακος παρετήρη τὴν ἐντὸς τοῦ δωματίου γυναίκα. Ἡ γυνὴ ἤνοιξε αἰφνιδίως τὴν θύραν

καὶ ὅταν τὸν ἠρώτησε περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεώς του, οὗτος τὴν ἥρπασε διὰ τῶν χειρῶν του ἐκ τοῦ λαιμοῦ καὶ τὴν ἐστραγγάλισε καὶ καθ' ὃν χρόνον αἱ χεῖρες του ἦσαν εἰσέτι ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ της αὕτη «ἔπαυσε νὰ κινῆται». Κατόπιν οὗτος ἀνεχώρησε ἐκ τοῦ δωματίου της. Ἡ Ἀστυνομία τῆς Γόρικτον ἀνεκοίνωσε ἀμέσως τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Μπίρμιγχαν καὶ ἡ ἐν τῇ καταθέσει ἀναφορὰ τῆς ἀποχρώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θύματος εὑρεθέντος πουλόβερ ἔδωσε ἀφορμὴν καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Μπίρμιγχμαν νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐπρόκειτο πράγματι περὶ τοῦ δράστου τοῦ ἀπαισίου ἐγκλήματος.

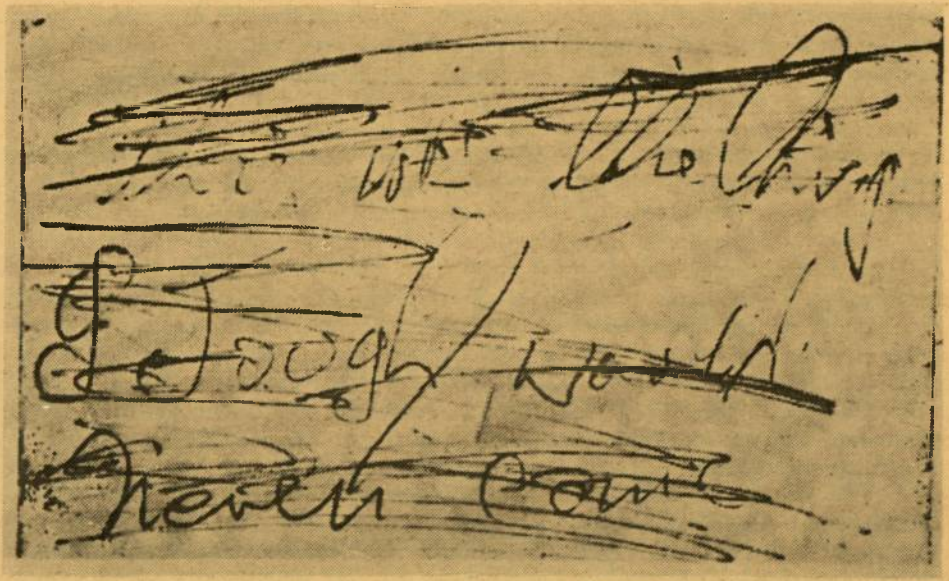
Δὲν εἶχε ἀνακοινωθῆ εἰς οὐδέναν περὶ τῶν ἀνευρεθέντων ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ θύματος ἐνδυμάτων καὶ ἐλάχιστοι καὶ ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Μπίρμιγχαν

Τὸ δωμάτιον τοῦ θύματος ὅπως ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ Byrne.

ἐγνώριζον ἰδίως περὶ τοῦ χρώματος τοῦ πουλόβερ ὅπερ εἶχεν ἀνευρεθῆ ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς στραγγαλισθείσης. Ὁ μικρὸς ὑαλοπίναξ τῆς θύρας μέσῳ τοῦ ὁποίου, κατὰ τὸν Bryne, παρετήρη τὴν ἐντὸς τοῦ δωματίου γυναῖκα, φυσικὰ ἠδύνατο νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς ὅλους τοὺς μικροὺς ὑαλοπίνακας καὶ τῶν ἄλλων θυρῶν τῶν δωματίων τοῦ οἰκοτροφείου, ὡς καὶ ἡ καθέκλα, διότι ὅμοιαι ὑπῆρχον ἐφ' ὅλων τῶν δωματίων τοῦ οἰκοτροφείου. Κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν ὁ Byrne οὐδὲν ἕτερον ἐνεθυμεῖτο περὶ τοῦ ἐγκλήματος τοῦ οἰκοτροφείου καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἦτο ἓν τρίτον πρόσωπον καὶ ἐπομένως ἡ εὐθύνη τῆς ἀποδείξεως καὶ ἀναγνώρισίς του ὡς δράστου τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος ἐβάρυνε ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς ὤμους τῆς Ἀστυνομίας. Οὐ μὴν ἀλλὰ ἡ ἱστορία ἣν ἀφηγεῖτο ὁ Byrne ἐν τῇ καταθέσει του ἀντεπεκρίνετο καὶ πρὸς ὡρισμένας ἀληθείας καὶ τούτου ἕνεκεν ἀπεστάλησαν δύο ἀστυφύλακες δι' αὐτοκινήτου νὰ τὸν μεταφέρουν ἀμέσως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Μπίρμιγχαν. Ὁ Byrne μετεφέρθη εἰς τὸ τμῆμα εἰς ὃ εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ εἰδικὴ ὁμὰς καὶ ἡ πρώτη ἐρώτησις ἥτις τοῦ ὑπεβλήθη ἦτο ἂν ἐπεθύμη καὶ ἂν ἠδύνατο νὰ ἀναπαραστήσῃ τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος δι' ἑνὸς ἁπλοῦ σχεδιαγράμματος

καὶ νὰ σημειώσῃ, ἐν αὐτῷ, τὸ σημεῖον εἰς ὃ εὑρίσκετο τὸ πτῶμα. 'Ο Byrne ἐσχεδίασε τόν ὅλον χῶρον τοῦ δωματίου καὶ μετὰ μεγάλης ἀκριβείας ἐσημείωσε τὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκοντο τὰ διάφορα ἐν αὐτῷ ἔπιπλα, τὴν θέσιν τοῦ παραθύρου, τῆς θύρας ὡς καὶ τὴν θέσιν τοῦ πτώματος. 'Εσχεδίασε ἐπίσης τὸ ὅλον κτίριον τῆς «πτέρυγος τῆς βασιλίσσης» καὶ ὑπέδειξεν πῶς καὶ πόθεν εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ δωματίου, ἐκ ποίου τοιούτου ἔλαβε τὴν καθέκλαν καὶ ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτῆς καὶ εἰς ποῖον σημεῖον ἐπανατοποθέτησε μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ταύτην. 'Ανέφερε ἐπίσης ὅτι εἶχεν ἀφήσει μίαν σημείωσιν τὴν ὁποίαν εἶχε γράψει διὰ μολυβδίδος διαρκείας (μπίκ) καὶ ἠρωτήθη εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἂν ἠδύνατο νὰ ἐπαναγράψῃ τὸ κείμενον τῆς σημειώσεως. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι μόνον μία ἐφημερὶς εἶχεν ἀναγράψει ὅτι ὁ δράστης εἶχεν ἐγκαταλείψει εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος σημείω-

'Η ἀνευρεθεῖσα σημείωσις ἐν τῷ δωματίῳ τῆς Στεφανίας Baird.

σιν διὰ μολυβδίδος διαρκείας γεγραμμένην. 'Η λεπτομέρεια αὕτη εἶχεν διαρρεύσει πρὸς τοὺς δημοσιογράφους εἰς πεῖσμα τῶν δρακοντίων μέτρων ἅτινα εἶχον ληφθῇ ὅπως τηρηθῇ ἀστυνομικὸν μυστικόν. Εἰδικὴ ἔκκλησις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας, πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου ἔσχεν ἀνταπόκρισιν καὶ ἔκτοτε οὐδεμία ἐφημερὶς ἀνέφερέν τι ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ. 'Η σημείωσις ἥτις εἶχεν εὑρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος εἶχεν ὡς ἑξῆς: «αὐτὸ ἦτο ἕνα πρᾶγμα »ὅπερ οὐδέποτε ἐπίστευον ὅτι ἠδύνατο νὰ γίνῃ». 'Ο Byrne προσεπάθησε πολλάκις κατόπιν παρακλήσεως τῶν ἀστυνομικῶν, νὰ ἐπαναγράψῃ τὰς λέξεις τοῦ κειμένου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας του ἔχει ὡς ἑξῆς :

α) 'Εγὼ νέο αὐτὸ νὰ συμβῇ ἡμέραν.
β) 'Εγὼ νέο αὐτὸ θὰ ἤρχετο μίαν ἡμέραν.
γ) 'Εγὼ νέο αὐτὸ θὰ ἐρχόταν κάποια ἡμέρα.
δ) 'Ενόμισα ὅτι αὐτὸ θὰ συνέβαινε κάποια ἡμέρα.

"Αν καὶ δὲν ἀντεπεκρίνετο ἐπακριβῶς τὸ νέον κείμενον πρὸς τὸ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος, οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπίστευσαν ὅτι εὑρίσκοντο εἰς τὸ τέρμα τῆς κοπιώ-

δους ἐργασίας των. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφολογικοῦ γραφείου τῆς Οὐλίας Χάρισσον εἶχεν παρακληθῆ νὰ ἐξητάσῃ τὸ ἐγκαταλειφθὲν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος σημείωμα καὶ εἶχεν ἀποφανθῆ ὅτι τοῦτο δὲν εἶχε γραφῆ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ θύματος. Εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Byrne ἐλήφθησαν δείγματα γραφῆς αὐτοῦ καὶ ἀπεστάλησαν δι' ἀστυνομικοῦ αὐτοκινήτου ἀμέσως εἰς τὸν Χάρισσον. Ἕτεροι ἀστυνομικοί, ἐν τῷ μεταξὺ ἐνήργουν λεπτομερεστάτην ἔρευναν καὶ ἐξέτασιν εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ Byrne καὶ εἰς τὰ μέρη εἰς ἃ εἶχεν οὗτος ἐργασθῆ πρώτερον ἐν τῇ πόλει. Ὁ Byrne ἐνεθυμήθη καὶ τοὺς ἐδήλωσεν ὅτι τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ ὑποδήματα ἅτινα ἔφερε κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος τὰ ἀπέβαλε τὴν 24–12–59, ὅτε μετέβη εἰς τὸ προάστιον Γόρικτον καὶ τὰ εἶχεν ἐγκαταλείψει εἰς τὸ δωμάτιον εἰς ὃ διέμενε. Ἀλλὰ τὰ ἐνδύματα δὲν ἀνευρέθησαν, εἰ μὴ μόνον τὰ ὑποδήματα ἐντὸς ἀμαξώματος φορτηγοῦ τινὸς αὐτοκινήτου ἀνήκοντος εἰς μίαν ἑταιρείαν τῆς πόλεως. Ἐπὶ τοῦ ἀμαξώματος εἶχον τοποθετηθῆ ὑπό τινος ἐργάτου ἐργαζομένου ὡς φορτωτοῦ εἰς τὸ ἐν λόγῳ αὐτοκίνητον καὶ εἶχον λησμονηθῆ. Ὁ ἐργάτης τὰ εἶχεν περισυλλέξει ἀπὸ σωρὸν ἀπορριμμάτων εὑρισκόμενον πλησίον τῆς κατοικίας τοῦ Byrne ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸ ἔγκλημα, καὶ τὰ προώριζε δι' ἰδίαν χρῆσιν, διὸ καὶ τὰ εἶχεν τοποθετήσει ἐπὶ τοῦ ἀμαξώματος τοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ ἀστυνομικὸς ὅστις ἀνεῦρεν τὰ ὑποδήματα ἦτο ὑπερβολικὰ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν εὔνοιαν τῆς τύχης καὶ ἠρώτησε τὸν ἐργάτην πῶς οὗτος δὲν ἐνεθυμήθη τὰ ὑποδήματα ὅταν ἡ Ἀστυνομία διὰ τοῦ τύπου καὶ τῆς τηλεοράσεως ἐζήτει ἀπὸ τοὺς πάντας νὰ τὴν πληροφορήσουν σχετικῶς μὲ τὸν πιθανὸν κάτοχον τῶν ὑποδημάτων ἐκ τῶν ὁποίων εἶχον δημιουργηθῆ πελματικὰ ἀποτυπώματα εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Οὗτος ἀπήντησεν ὅτι τοιοῦτον γεγονὸς δὲν ὑπέπεσε εἰς τὴν ἀντίληψίν του καὶ ὅτι τὰ ὑποδήματα τὰ εἶχεν λησμονήσει τελείως. Ἡ συγκριτικὴ ἀντιπαραβολὴ τῶν ὑποδημάτων μετὰ τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν διὰ τῆς φωτογραφίας καὶ τοῦ γύψου ληφθέντων ἀπέδειξεν πλήρη ταυτότητα. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἐνεργηθῆ καὶ ἡ συγκριτικὴ ἐξέτασις τῶν δειγμάτων τῆς γραφῆς τοῦ Byrne μετὰ τοῦ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἐγκαταλειφθέντος σημειώματος καὶ ὁ Χάρισσον ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπῆρχεν ὅτι τό σημείωμα ἔχει γραφῆ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ δόντος τὰ δείγματα γραφῆς ἀτόμου. Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν ἀνάκρισιν μετὰ ταῦτα ἐκάλεσαν καὶ πάλιν τὸν Byrne καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσαν ὅτι οὐδεμίαν πλέον ἀμφιβολίαν εἶχον περὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ φονεύσας τὴν Στεφανίαν Baird τὴν 23–12–59 εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον τῆς πόλεως Ἐντενκροφτ διὸ καὶ τοῦ ἀπαγγέλουν τὴν κατηγορίαν διὰ τὸν φόνον τῆς Baird. Ὁ Byrne ἔδωσε ἀπολογίαν ἐκ 17 σελίδων εἰς ἣν ἐξιστόρησε ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸν τρόπον τῆς τελέσεως τοῦ κακουργήματός του. Ὁ Byrne δὲν ἔδειξε σημεῖα μετανοίας, εἰ μὴ μόνον ἀμυδρᾶ ἴχνη συγκινήσεως κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ τρόπου τῆς τελέσεως τοῦ κτηνώδους ἔργου του τὴν ἑσπέραν τῆς 23–12–59. Αἱ λεπτομέρειαι τὰς ὁποίας ἀνέφερεν ἦσαν ἐν τῇ πραγματικότητι βαθύτατα ἐντυπωμέναι ἐν τῇ μνήμῃ του. Ἓν ἄξιον μνημονεύσεως γεγονὸς εἶναι ὅτι πρὶν ἢ οὗτος ἀποκεφαλίσῃ τὴν ἀτυχῆ Baird, ἀφῄρεσε ἅπαντα τὰ ἐνδύματά του πλὴν τῶν ὑποδημάτων καὶ τῶν καλτσῶν του. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐπεβεβαίωσε ἐκ τῶν ὑστέρων τὴν γνώμην τῶν διερευνητῶν ἀστυνομικῶν οἵτινες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀπουσίαν τῶν κηλίδων τοῦ αἵματος ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος τὴν ἀπέδωσαν εἰς προφυλακτικὸν μέτρον τοῦ δράστου. Πρὶν ἡ τελειώσῃ τὴν ἀπολογίαν του ὁ Byrne ἐδήλωσεν ὅτι εἶχεν ἀποφασίσει νὰ αὐτοκτονήσῃ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 23-12-59, ἀλλὰ μετενόησε διότι δὲν ἤθελε νὰ ἀπασχολήσῃ τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων μὲ πτώματα. Ἀλλ' ἡ δήλωσίς του αὕτη ἐθεωρήθη μᾶλλον ὡς εἰρωνία διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς οἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὸ ἔργον τῆς ἀνευρέσεώς του καὶ οἵτινες ὄντως οὐδέποτε θὰ λησμονήσουν τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1959. Ὁ Byrne κατεδικάσθη εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν, ἐπὶ φόνῳ ἀπὸ τὸ κακουργιοδικεῖον

τοῦ Μπίρμιγχαν τόν Μάρτιον τοῦ 1960. Αἱ πράξεις δὲν ἠμφισβητήθησαν ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Byrne, ἀλλὰ αὕτη ἐπεκαλέσθη τὸν νέον νόμον «περὶ ἀνθρωποκτονίας τοῦ 1957» καὶ εἰδικώτερον τὸ ἄρθρον 2 αὐτοῦ.

Οἱ συνήγοροί του ἐφεσίβαλον τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐζήτησαν τὴν τροποποίησιν τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸν μετριασμὸν τῆς ποινῆς. Τὸ ἀνώτερον δικαστήριον ἐδέχθη τὴν μίαν πρότασιν μόνον καὶ ἐτροποποίησε τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἐγκλήματος «ἀνθρωποκτονία» διὰ τοῦ «ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας», ἀλλ' ἄφησε τὴν αὐτὴν ποινήν.

Συμπέρασμα.

Μέχρι τοῦδε ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι ἡ ἀξία τῆς ἀπὸ «οἰκίας εἰς οἰκίαν» διερευνήσεως εἰς περιπτώσεις σοβαρῶν ἐγκλημάτων ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν εἰς ἀπόδοσιν. Οἱ ἀστυνομικοὶ δύνανται νὰ προπαρασκευάσουν περιληπτικῶς τὸ ἐρωτηματολόγιον καὶ οἱ ἐνεργοῦντες τὴν ἐξέτασιν νὰ συμπληροῦν τοῦτο μετὰ προσοχῆς. Οἱ προϊστάμενοι ἀξιωματικοὶ οἵτινες ὡρίσθησαν διὰ νὰ ἐνεργοῦν τὸν ἔλεγχον τῶν συμπληρωθέντων ἐντύπων τοῦ ἐρωτηματολογίου ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὴν ἀνάκρισιν κατωτέρων ὑπαλλήλων, δύνανται νὰ ἐναλλάσσωνται. Ὁ ἔλεγχος οὗτος ἀποσκοπεῖ, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ ὑποστηριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐξετασθέντος «ἄλλοθι», ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ νὰ ἐνεργῆται ὁ ἔλεγχος τῶν ὀνομάτων «ὅλων» τῶν ἐξετασθέντων ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Ἀστυνομίας, πρὶν ἢ τὰ σημειώματα ἀρχειοθετηθοῦν. Ὁ σχηματισμὸς ὁμάδος «ἐκτάκτου δράσεως» ἐνέχει μεγίστην ἀξίαν, διὸ αὕτη δέον νὰ συγκροτῆται ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ προσωπικὸν τῆς ὁμάδος ἐν τῷ μεταξὺ δέον νὰ ἀσκῆται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ὥστε νὰ δύναται νὰ τεθῇ εἰς δρᾶσιν συντόμως καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια, οἷον γραφομηχαναί, ὀνομαστικὰ εὑρετήρια, ἀρχεῖα κλπ. Ἂν ἡ ἀνάκρισις ἀναπτύσσεται πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις εἷς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς δέον νὰ προΐσταται αὐτῆς καὶ νὰ ἀποτελῇ τὸν ὁδηγόν, τὸν σύνδεσμον καὶ τὸν συντονιστὴν καὶ νὰ κατευθύνῃ τὰς διαφόρους τυχὸν ἀπόψεις, ὅλων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἀνάκρισιν. Ἅπαντες οἱ συμμετέχοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν δέον νὰ συσκέπτωνται καὶ νὰ ἀνταλλάσσουν τὰς σκέψεις των μετὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν ὅλην ἀνάκρισιν. Ἔτι δὲ εὐρύτεραι κοιναὶ συσκέψεις αὐτῶν δέον νὰ γίνωνται ἰδιαιτέρως ὁσάκις ἐνεργῆται προβολὴ εἰκόνων τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος. Καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τάξεως δέον νὰ καλοῦνται εἰς τὰς τοιαύτας συσκέψεις, καὶ νὰ ἐπιστρατεύηται πᾶς ὁ θεωρούμενος ὡς ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ συντείνῃ κατά τι εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἀγνώστου δράστου. Πᾶσα πληροφορία θεωρουμένη ὡς ἀξία προσοχῆς δέον νὰ διαβιβάζεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς ἀνακρίσεως, ὅστις καὶ θὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ἀμέσου ἢ μελλοντικῆς αὐτῆς ἐκμεταλλεύσεως. Θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι εἰς πλεῖστα σημεῖα τῆς χώρας ὑπάρχουν ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια εἰς ἃ ἡ Ἀστυνομία δύναται νὰ προσφύγῃ πρὸς ἐξέταιν μέσων δι' ὧν ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα ἢ τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ, οἷον ὅπλα, κηλίδες αἵματος, γραφή, τρίχες κλπ. καὶ ἅτινα κατὰ τὴν γνώμην της χρήζουν ἐξετάσεως παρ' εἰδικοῦ ἐπιστήμονος ἢ τεχνικοῦ. Μία καλὴ συνεργασία μετὰ τοῦ ραδιοφώνου, τηλεοράσεως καὶ τοῦ τύπου εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ζωτικῆς σημασίας. Αἱ ἀνάγκαι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων αὐτῶν τῶν συγχρόνων μέσων ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ κοινοῦ, δέον νὰ ἀναγνωρίζεται καὶ νὰ ἱκανοποιοῦνται ἀναντιλέκτως, ἀλλὰ δέον νὰ ὑφίσταται εἷς κανὼν καὶ οὗτος νὰ τηρῆται αὐστηρῶς ὡς πρὸς τὸ ποῖαι πληροφορίαι θὰ παρέχωνται καὶ ὑπὸ τινος καὶ τοῦτο δι' ἕνα καὶ μόνον λόγον ἵνα μὴ δυσχεραν θῇ ἢ παρακωλυθῇ τὸ ἔργον τῆς διερευνήσεως καὶ τῆς ἀνακρίσεως γενικῶς. Ἀναντιλέκτως καὶ ἀναμφισβητήτως ἡ δημοσιότης τῶν πραγματικῶν γεγονότων ἐπιφέρει πάντοτε ἄριστα ἀποτελέσματα. Πολλὰ ὑγιᾶ μέλη τῆς κοινωνίας πολ-

λάκις προθύμως καὶ αὐτοβούλως παρέχουν οὐσιώδεις πληροφορίας, αἵτινες ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν συναίσθησιν τὴν καθηκόντων των ὡς ἐλευθέρων πολιτῶν καὶ εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς συνεργασίαν θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας. Δέον νὰ γνωρίζουν οἱ σύγχρονοι ἀστυνομικοὶ ὅτι ἡ διέγερσις καὶ ἡ διατήρησις τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κοινοῦ δὲν εἶναι κοινὸν πρόβλημα καὶ ὅτι τοιαῦτα προβλήματα ἀνακύπτουν ἰδίως ὁσάκις τελοῦνται κτηνώδη κακουργήματα. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὰ μέτρα τῆς 'Αστυνομίας δέον νὰ ὦσι μελετημένα καὶ σταθερά, ἂν ἐπιζητῆται ἡ διατήρησις τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ γενικώτερον ἡ διατήρησις παρὰ τοῦ κοινοῦ, τοῦ συναισθήματος τῆς ἀσφαλείας. 'Αλλ' ὁ ἡγήτωρ δέον νὰ ἐνδιαφέρηται οὐ μόνον διὰ τὴν διατήρησιν εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον τοῦ συναισθήματος τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνδρῶν, διὸ δέον νὰ μεριμνᾷ καὶ νὰ φροντίζῃ ἐξ ἴσου διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ αὐτῶν εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον καὶ εἰδικώτερον ἐκείνων οἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, ἵνα μὴ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των κατὰ τὸν συνήθη τρόπον. 'Ο κίνδυνος οὗτος ἐλλοχεύει ἰδιαιτέρως ὁσάκις ἡ ἀνάκρισις παρατείνεται ἐπὶ μακρόν, ὅτε ἐπαπειλεῖται ἄμβλωσις καὶ εἶτα ἀπονάρκωσις τοῦ ἀρχικοῦ ζωηροῦ καὶ ἐνθουσιώδους ἐνδιαφέροντος αὐτῶν. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δραστηριότητος τῆς ἐνεργητικότητος καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ὑπαλλήλων δέον νὰ ἐφαρμόζηται ἐν τῷ ἅμα καὶ ἀδιστάκτως. Μόνον ἡ ἐμμονὴ καὶ ἡ ὑπομονὴ δύνανται νὰ μετατρέψουν μίαν φαινομενικῶς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν εἰς μίαν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

'Η ἀγάπη μας

"Ας εἶναι ἡ ἀγάπη μας ἕνα γλυκὸ τραγούδι
ἥλιος ποὺ βγαίνει καὶ σκορπᾷ τὴ μαύρη συννεφιά,
ἂς εἶναι στὸ χειμῶνα μας τῆς ἄνοιξης λουλούδι
π' ἀνθεῖ σ' ἀγκάθια 'νάμεσα μὲ χάρη κι' ὁμορφιά.

*

"Ας εἶναι γέλιο στῆς ζωῆς τὸ πονεμένο κλάμα,
βροχούλα δροσοστάλαχτη σὲ διψασμένη γῆ,
ἂς εἶναι χρυσοφτέρωτο καὶ φωτοβόλο ἅρμα,
ποὺ στὸ βασίλειο τῆς χαρᾶς θὲ νὰ μᾶς ὁδηγῇ.

*

"Ας εἶναι κάποιο ἀπάνεμο γαλήνιο λιμανάκι
ποὺ ὅταν ομίγουμε σ' αὐτὸ θ' ἀράζουμε γλυκά,
ἂς εἶναι μέσ' τὴ σκοτεινιὰ παρήγορ' ἀστεράκι,
ποὺ θὰ μᾶς φέγγῃ ἀνέσπερο στὴ στράτα τὴ μακρυά.

*

"Ας εἶναι πάντα ὁδηγὸς καὶ φάρος τῆς ψυχῆς μας
ποὺ μ' εὐτυχία τὸ εἶναι μας αἰώνια θὰ πληροῖ,
ἂς εἶν' ἐλπίδ' ἀσάλευτη καὶ μόνη ἀπαντοχή μας,
ἂς εἶναι, ἂς εἶναι τόνειρο γιὰ μᾶς κι' ἡ θαλπωρή.

'Αν. 'Αρβανιτάκης

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗ ΣΥΜΦΟΡΗΣΙΣ

— ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ —

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Σημασία.
2.—Αἴτια.
3.—Ἔλεγχος τῆς κυκλοφορίας.
4.—Ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι.
5.—Εἰδικὰ μέτρα.
6.—Στάθμευσις τῶν ὀχημάτων.

***

1. Σημασία.

Ἡ κυκλοφοριακὴ συμφόρησις καὶ τὰ αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα εἶναι ἕνα σοβαρὸν πρόβλημα εἰς τὰς πόλεις, τὸ ὁποῖον καθίσταται ὀξύτερον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Ἡ κυκλοφοριακὴ συμφόρησις δὲν ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὴν ζωὴν ἢ ἀκεραιότητα προσώπων, παρὰ ταῦτα ὅμως δημιουργεῖ δυσμενεστάτας συνθήκας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Εἶναι μία ἀφορμὴ ταλαιπωρίας τῶν χρησιμοποιούντων τὰς ὁδοὺς καὶ ὑποβάλλει τούτους εἰς περισσότερα ἔξοδα. Εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἱκανοποιητικοῦ συστήματος μεταφορῶν καὶ μία σοβαρὰ ἀπειλὴ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἐμπορικῶν περιοχῶν.

Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν χώρων σταθμεύσεως τῶν ὀχημάτων, εἶναι μία κρίσιμος πλευρὰ τοῦ ὅλου προβλήματος τῆς συμφορήσεως. Μέχρι τοῦδε, εἰς πολλὰς πόλεις ἐγένοντο ἀρκεταὶ διανοίξεις ὁδῶν εἰς τὰς κεντρικὰς περιοχὰς τούτων, πλὴν ὅμως δὲν ἐγένοντο πολλὰ διὰ τὴν δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐδημιούργησεν ὀξύτατον πρόβλημα σταθμεύσεως εἰς τὰς κεντρικὰς ταύτας περιοχάς, πρᾶγμα ὅπερ ἔχει δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ πρόβλημα τῆς κυκλοφοριακῆς συμφορήσεως εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ (Ἀμερικῆς—Εὐρώπης) δὲν εἶναι κάτι τὸ νέον. Παρ' ἡμῖν ἐδημιουργήθη τοιοῦτον πρόβλημα μεταπολεμικῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἤδη ἐπεκτείνεται ἀλματωδῶς εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις τῆς Χώρας.

2. Αἴτια.

Τὰ βασικὰ αἴτια τῆς κυκλοφοριακῆς συμφορήσεως εἶναι:

α) Ἀνεπάρκεια ὁδῶν ἐν σχέσει μὲ τὰ κυκλοφοροῦντα ὀχήματα.

β) Ὕπαρξις πολλῶν σημείων συναντήσεως τῶν ἐκ διαφόρων κατευθύνσεων ἐρχομένων ὀχημάτων, ὡς ἐπίσης ὀχημάτων καὶ πεζῶν. Τοῦτο εἶναι συνέπεια τοῦ ὅτι αἱ πόλεις δὲν ἐσχεδιάσθησαν διὰ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς κυκλοφορίας.

γ) Κακὴ χρῆσις τῶν ὁδῶν τόσον ἐκ μέρους τῶν ὁδηγῶν τῶν ὀχημάτων, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν πεζῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἔλλειψις συγχρονισμένων κανόνων κυκλοφορίας.

3. Ἔλεγχος τῆς κυκλοφορίας.

Διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν κυκλοφοριακῶν συμφορήσεων κατεβλήθησαν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ καταβάλλονται ἤδη προσπάθειαι ἐλέγχου τῆς κυκλοφορίας, διὰ τῆς θεσπίσεως καὶ ἐφαρμογῆς ὡρισμένων κανόνων. Ἡ ἀστυνομία ἀγωνίζεται διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ προβλήματος, ἐλέγχουσα τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν καὶ ἐφαρμόζουσα ἀπαγορευτικὰς διατάξεις σταθμεύσεως. Αἱ προσπάθειαι αὗται τῆς ἀστυνο-

μίας ὑποβοηθοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος, παρὰ ταῦτα ὅμως δὲν εἶναι ἀρκεταί, διότι πολλάκις οἱ κανονισμοὶ κυκλοφορίας τίθενται ἐσφαλμένως καὶ ἐνίοτε δημιουργοῦν χειροτέραν κατάστασιν.

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις αἱ προσπάθειαι πρὸς ἐξάλειψιν τῶν κυκλοφοριακῶν συμφορήσεων παρεμποδίσθησαν ἐκ τῆς ἐλλείψεως πραγματικῆς καὶ λεπτομεροῦς μελέτης τοῦ θέματος. Μία ἀνεπαρκὴς μελέτη τῶν κυκλοφοριακῶν ἀπαιτήσεων, καὶ συνθηκῶν ὁδηγεῖ εἰς τὴν λῆψιν μὴ ἀποτελεσματικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ κοστίσουν ἀρκετά. Π.χ. ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπικρατοῦσα ἀντίληψις ὅτι τὸ ὅλον πρόβλημα θὰ ἠδύνατο νὰ λυθῇ διὰ τῆς διαπλατύνσεως καὶ μόνον τῶν ὁδῶν ἀπεδείχθη ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων ἐσφαλμένη.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνεπτύχθησαν ἀρχαὶ καὶ υἱοθετήθησαν ἀντιλήψεις, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν εἰς τὴν λῆψιν πλέον ἀποτελεσματικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀπάλειψιν τῶν κυκλοφοριακῶν συμφορήσεων. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θεσμοῦ τῶν μηχανικῶν κυκλοφορίας, ἐβοήθησε τὰ μέγιστα τὸ πρόβλημα. Ἐγένοντο λεπτομερεῖς μετρήσεις καὶ μελέται αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν τὴν βάσιν διὰ τὴν κατάστρωσιν σχεδίων βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν κυκλοφορίας. Παρὰ ταῦτα δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐλήφθησαν ἢ θὰ ληφθοῦν εἰς τὸ μέλλον τὰ πλέον κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν πλήρη ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος. Ἡ ἔλλειψις τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων, ἡ ἀπάθεια πολλῶν κρατικῶν καὶ μὴ ὀργανισμῶν καὶ ἡ ἀσυμφωνία λόγῳ ἀντιθέτων συμφερόντων, θ' ἀποτελοῦν πάντοτε ἐμπόδια διὰ τὴν πλήρη ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος.

4. Ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ μέθοδοι ἀπαλείψεως τῶν κυκλοφοριακῶν συμφορήσεων δὲν διετυπώθησαν εἰς ἔγγραφόν τι τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χρησιμοποιῆται ὡς σταθερὸς ὁδηγός. Πάντως εἰς διάφορα δημοσιεύματα ἐκτίθενται ὡρισμέναι βασικαὶ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἀποδεκταὶ ἀπὸ τὸ πλεῖστον τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν τῶν ἀναμεμιγμένων εἰς τὸ θέμα καὶ αἱ ὁποῖαι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔχουν διεθνῆ ἐφαρμογήν.

Αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ ἀπαλείψεως τῶν συμφορήσεων δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν ὡς κατωτέρω :

1) Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν προσπαθειῶν μας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ θέματος θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ διευκόλυνσις τῆς κυκλοφορίας, μὲ χρῆσιν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρων μέσων ρυθμίσεως ταύτης. Μὲ ἄλλας λέξεις ἡ κατασκευὴ τῶν ὁδῶν θὰ πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, οὕτως ὥστε ν' ἀπαιτῆται ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρα ρύθμισις τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων.

2) Τὰ κανονιστικὰ μέτρα τῆς κυκλοφορίας θὰ πρέπει νὰ εἶναι πρακτικῶς ἐφαρμόσιμα. Θὰ πρέπει νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ συμμόρφωσις πρὸς τὰ μέτρα ταῦτα, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ καὶ ἡ ἐφαρμογή των.

Δὲν θὰ πρέπει νὰ μετατωπίζουν ἁπλῶς τὸ πρόβλημα ἀπὸ τῆς μιᾶς περιοχῆς εἰς τὴν ἄλλην.

3) Τὰ μέτρα ἀποσυμφορήσεως θὰ πρέπει νὰ βασίζωνται ἐπὶ τῆς πραγματικῆς γνώσεως τῶν χαρακτηριστικῶν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς κυκλοφορίας. Μέτρα βασιζόμενα ἐπὶ ὑποθέσεων ἢ ἐσφαλμένων στοιχείων, ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἄσκοπον σπατάλην χρημάτων καὶ τὴν περιπλοκὴν τῶν προβλημάτων.

4) Σχέδια κατασκευῆς πολυδαπάνων ὁδῶν ἢ ἄλλων χώρων πρέπει νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ μέλλοντος, ἵνα αἱ κατασκευαὶ αὗται ἐξυπηρετήσουν τὴν κυκλοφορίαν ἐπὶ λελογισμένον χρόνον εἰς τὸ μέλλον.

5) Ἡ ἁρμοδιότης καὶ ἡ εὐθύνη διὰ τὴν λῆψιν μέτρων ἀποσυμφορήσεως πρέπει νὰ καθορίζωνται σαφῶς εἰς ποίας Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἀνήκουσιν.

5. Εἰδικὰ μέτρα.

Ὡς ἀνεφέρθη ἀνωτέρω, ἡ καταπολέμησις τῆς κυκλοφοριακῆς συμφορήσεως, πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν καταλλήλων κανονιστικῶν μέτρων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν κατασκευὴν ἢ διαμόρφωσιν καλλιτέρων χώρων διὰ τὴν κυκλοφορίαν. Κατωτέρω παραθέτομεν μέτρα τινὰ τὰ ὁποῖα εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ εἰς τοὺς δύο ὡς ἄνω τομεῖς:

α) Κανονιστικαὶ διατάξεις:

1) Ἀπαγόρευσις παραλλήλου σταθμεύσεως ὅπου καὶ ὅταν παρεμποδίζεται σοβαρῶς ἡ κυκλοφορία.

2) Ἀπαγόρευσις διαγωνίου σταθμεύσεως εἰς ὁδοὺς τῶν ὁποίων τὸ πλάτος δὲν εἶναι ἐπαρκὲς πρὸς τοῦτο.

3) Περιορισμὸς τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως ἐμπορευμάτων ἐκ φορτηγῶν ὀχημάτων εἰς ὡρισμένας περιοχὰς καὶ καθ' ὡρισμένας ὥρας.

4) Χρησιμοποίησις τοῦ συστήματος μετακινήσεως τῶν λωρίδων κυκλοφορίας καθ' ὡρισμένας ὥρας· π.χ. εἰς ὁδὸν μὲ 4 λωρίδας κυκλοφορίας εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῶσιν 3 διὰ τὴν εἴσοδον τῶν ὀχημάτων πρὸς τὴν κεντρικὴν περιοχὴν κατὰ τὴν πρωΐαν καὶ μίαν διὰ τὴν ἔξοδον, ἐν συνεχείᾳ τὴν μεσημβρίαν ἢ τὴν ἑσπέραν ἀντιστρόφως 3 διὰ τὴν ἔξοδον καὶ μία διὰ τὴν εἴσοδον.

5) Ἀπαγόρευσις στροφῶν εἰς διασταυρώσεις, καθ' ὡρισμένας ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας παρεμποδίζεται αἰσθητῶς ἡ κυκλοφορία.

6) Χάραξις λωρίδων κυκλοφορίας (διαγράμμισις) διὰ τὴν πλήρη χρῆσιν τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν κανονικὴν κίνησιν τῶν ὀχημάτων.

7) Ἱκανοποιητικὴ χρῆσις φωτεινῶν σηματοδοτῶν εἰς διασταυρώσεις σημασίας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς καλῆς ρυθμίσεως τούτων.

8) Ὑποβοήθησις τοῦ ἔργου τῶν φωτεινῶν σηματοδοτῶν δι' ἀστυνομικῶν, εἰς κρισίμους διασταυρώσεις καθ' ὡρισμένας ὥρας μεγάλης κινήσεως.

9) Ἔλεγχος τῆς κινήσεως τῶν πεζῶν εἰς πολυσυχνάστους περιοχάς.

10) Ἀνάρτησις πινακίδων ΣΤΟΠ εἰς διασταυρώσεις κυρίων ἀρτηριῶν μὲ ὁδοὺς μικροτέρας σημασίας, ἔνθα δὲν ὑπάρχει φωτεινὴ σηματοδότησις, ἵνα οὕτω ἐπιτυγχάνεται εὐχερὴς κίνησις εἰς τὰς κυρίας ἀρτηρίας.

11) Καθορισμὸς ὡρισμένων ὁδῶν ὡς τοιούτων μοναδικῆς κατευθύνσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη δὲν θὰ δημιουργήσῃ ἄλλα προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐξουδετερώνουν τὰ πλεονεκτήματα τῶν μονοδρόμων.

12) Καθορισμὸς διαφόρων χώρων εἰς διαφόρους ὁδοὺς πρὸς φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐπιβατῶν.

13) Αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ ὅλων τῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν πρὸς περιορισμὸν τῆς συμφορήσεως.

14) Ἀπαγόρευσις διελεύσεως ὡρισμένης κατηγορίας ὀχημάτων (κυρίως φορτηγῶν) ἀπὸ ὡρισμένας ὁδούς.

15) Κλιμάκωσις τῶν ὡρῶν ἐνάρξεως καὶ λήξεως ἐργασίας τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἐργαζομένων ἐντὸς μεγαλυτέρων χρονικῶν ὁρίων.

β) Κατασκευὴ ἔργων ἐξυπηρετούντων τὴν κυκλοφορίαν:

1) Κατασκευὴ νέων ὁδῶν (ἐντὸς τῶν πόλεων), αἵτινες δέον νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς σημερινὰς κυκλοφοριακὰς συνθήκας.

2) Διαπλάτυνσις τῶν ὑπαρχουσῶν ὁδῶν.

3) Διαμόρφωσις διασταυρώσεως κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται κατάλληλος διοχέτευσις τῶν ρευμάτων κυκλοφορίας πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις.

4) Δημιουργία χώρων ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως ἐπιβατῶν ὡς καὶ φορτοεκφορτώσεως ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς τῶν ὁδῶν.

5) Κατασκευὴ ὑπογείων ἢ ἐναερίων διαβάσεων πεζῶν εἰς κρίσιμα σημεῖα.

6) Βελτίωσις τῶν χώρων εἰς τοὺς ὁποίους προσεγγίζουν ὀχήματα μαζικῆς μεταφορᾶς ἐπιβατῶν.

7) Κατασκευὴ χώρων σταθμεύσεως τῶν ὀχημάτων.

6. Στάθμευσις τῶν ὀχημάτων.

Ἡ στάθμευσις τῶν ὀχημάτων εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς πρόβλημα ἀλλὰ καὶ μέρος τοῦ ὅλου προβλήματος τῆς κυκλοφοριακῆς συμφορήσεως.

Ὁ μοναδικὸς τρόπος διὰ τὴν πλήρη ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τούτου εἶναι ἡ δημιουργία ἐπαρκῶν χώρων σταθμεύσεως, ἐκτὸς τῶν ὁδῶν. Ἡ στάθμευσις τῶν ὀχημάτων εἰς τὰς ὁδοὺς περιορίζεται σὺν τῷ χρόνῳ, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ηὐξήθησαν αἱ ἀνάγκαι διὰ τὴν κίνησιν τῶν ὀχημάτων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν φορτοεκφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων.

Παρ' ἡμῖν τὸ θέμα τῆς σταθμεύσεως τῶν ὀχημάτων ἀντεμετωπίσθη καὶ ἀντιμετωπίζεται διὰ κονονιστικῶν διατάξεων. Καθωρίσθησαν ὁδοὶ εἰς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ σταθμεύωσιν ὀχήματα ὡς ἐπίσης καὶ ὁ χρόνος σταθμεύσεως αὐτῶν. Διὰ τὴν προσμέτρησιν τοῦ χρόνου χρησιμοποιεῖται τὸ γνωστὸν χάρτινον ὡρολόγιον. Εἰς τινας πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς χρησιμοποιοῦνται εἰδικοὶ μετρηταὶ σταθμεύσεως οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρετοῦν δύο σκοπούς, ἀφ' ἑνὸς τὴν εἴσπραξιν χρημάτων, ἀφ' ἑτέρου τὴν μέτρησιν τοῦ χρόνου. Ἐπίσης κατεσκευάσθησαν εἰς βαθμὸν ἱκανοποιητικὸν χῶροι σταθμεύσεως ἐκτὸς τῶν ὁδῶν.

Αἱ ἐπικρατοῦσαι σήμερον τάσεις διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς σταθμεύσεως εἶναι αἱ κάτωθι:

1) Παρώτρυνσις τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν κατασκευὴν χώρων σταθμεύσεως διὰ τοὺς πελάτας των.

2) Νομοθετικὴ ρύθμισις διὰ τὴν ὑποχρέωσιν κατασκευῆς χώρων σταθμεύσεως ἐπὶ νεοανεγειρομένων κτιρίων, πρὸς στάθμευσιν ὀχημάτων καὶ φορτοεκφορτωσιν ἐμπορευμάτων.

3) Κατασκευὴ σταθμῶν ὀχημάτων ὑπεραστικῶν μεταφορῶν εἴτε ἐπιβατῶν εἴτε ἐμπορευμάτων.

Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους. Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

* ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΖΗΤΗΣΑΜΕ
* ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ ΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΖΗΤΗΣΑΜΕ

Σήμερα ἐπιθυμοῦμε νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ἕνα ἐνδιαφέρον θέμα ποὺ ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος ἡ στήλη αὐτὴ στὸ προηγούμενο δεκαπενθήμερο. Πρόκειται γιὰ τὴ συνεργασία ποὺ σᾶς ζητήσαμε νὰ μᾶς στείλετε, βοηθῶντας τὴ μεγάλη προσπάθεια τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα περιοδικὰ τῆς πατρίδος μας.

Πολλοί, λοιπόν, φίλοι ἀναγνῶστες μᾶς ζήτησαν τηλεφωνικῶς μερικὲς διευκρινίσεις, πάνω στὸ θέμα αὐτό. Τί ἀκριβῶς θέλετε ; μᾶς ρώτησαν. Τί εἴδους συνεργασία προτιμᾶτε ;

Γιὰ νὰ μὴν ἀπαντοῦμε, ὅμως, στὸν καθένα χωριστὰ ποὺ εἶναι λιγάκι δύσκολο, μεταφέρουμε ἐδῶ τὴ συζήτησή μας, ὥστε νὰ τὴν προσέξουν καὶ νὰ τὴν παρακολουθήσουν ὅλοι οἱ ἀναγνῶστες μας.

Αὐτό, λοιπόν, τὸ περιοδικὸ εἶναι κατ' ἀρχὴν ἀστυνομικό. Δηλαδὴ εἶναι ἐπαγγελματικὸ ὄργανο μιᾶς Δημοσίας Ὑπηρεσίας. Μέσα σὲ τέτοια μονάχα πλαίσια (ἀστυνομικὰ) εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ κινῆται.

Εὐτυχῶς, δόξα τῷ Θεῷ, τὰ ἀστυνομικὰ θέματα εἶναι πάρα πολλά, σοβαρὰ κι' ἐνδιαφέροντα. Ἔτσι ἡ ἐκλογὴ δὲν εἶναι, νομίζουμε, δύσκολη.

Κατ' ἀρχὴν ὑπάρχουν λογιῶν - λογιῶν θέματα ποὺ μᾶς τὰ δίνει ἡ καθημερινὴ ζωὴ ἢ ποὺ συμβαίνουν κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ὑπηρεσίας μας. Παραβάσεις, συστάσεις, παροχὲς βοηθειῶν, σοβαρὰ ἀδικήματα, πυρκαγιές, τραυματισμοί, συγκρούσεις κ.λ.π.

Τέλος, ὑπάρχουν καὶ θέματα ποὺ ἠμπορεῖ νὰ προωθηθοῦν μὲ διάφορες μελέτες, ὅπως π.χ. θέματα κυκλοφορίας, τουρισμοῦ, ἀγορανομίας κ.λ.π. Αὐτὰ στὸ τοπικὸ ἀστυνομικὸ ἐπίπεδον. Πέραν ὅμως ἀπ' αὐτό, ὑπάρχει καὶ ἄφθονη ὕλη ποὺ μᾶς τὴ δίνουν τὰ ξένα ἀστυνομικὰ περιοδικά. Ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ μεταφράσεις ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ προσφέρουν μιὰ καλὴ ὑπηρεσία στὸ περιοδικὸ αὐτό, ἀλλὰ καὶ στοὺς συναδέλφους τους καὶ γενικώτερα στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα, στέλνοντας ἐργασίες τους, παρμένες ἀπὸ ἀστυνομικὰ βιβλία ἢ περιοδικὰ ξένων κρατῶν.

Ἐλπίζω ὅτι συνεννοηθήκαμε. Ἔτσι μποροῦμε νὰ ἔλθουμε σ' ἕνα ἄλλο θέμα, σχετικὸ μὲ ὅσα γράφουμε πάρα πάνω. Ἀφορᾷ τὴν ἀστυνομικὴ λογοτεχνία, ποὺ ἄνθησε τὸν τελευταῖο καιρὸ μέσα στὶς στῆλες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ. Τὸ ζήτημα εἶναι λιγάκι παρεξηγημένο. Γι' αὐτὸ χρειάζονται μερικὲς διευκρινίσεις.

Ἡ ἀστυνομικὴ λογοτεχνία εἶναι ἕνα σπάνιο εἶδος στὸν τόπο μας. Λίγη καταπιάστηκαν μαζί της, καὶ ἐλάχιστοι κατάφεραν νὰ τὴν βγάλουν ἀσπροπρόσωπη. Γιατὶ ὑπάρχουν, δυστυχῶς, μερικοὶ ποὺ πιστεύουν ὅτι ἀστυνομικὴ λογοτεχνία εἶναι ἡ λογοτεχνία ποὺ γράφεται ἀπὸ ἕνα ἀστυνομικό. Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀνακρίβεια ἀπ' αὐτό. Ἀστυνομικὴ λογοτεχνία εἶναι ἐκείνη ποὺ *ἀναφέρεται* ἢ *ἐξυμνεῖ* τὸ ἀστυνομικὸ ἐπάγγελμα καὶ κινεῖται μονάχα μέσα στὰ πλαίσια θεμάτων ἀστυνομικῆς ἁρμοδιότητος. Καὶ αὐτὸ εἶναι μιὰ τέχνη.... Τέχνη πολὺ δύσκολη, πιστέψατέ με....

Εἶναι μιὰ λεπτότατη ἐργασία ποὺ ἀπαιτεῖ φαντασία, ταλέντο καὶ λογοτεχνικὰ εὑρήματα, κι' ὄχι μόνο μόρφωση.

Μιὰ ἱστορία παρμένη ἀπ' τὴ ζωὴ εἶναι πολὺ πιὸ δύσκολη ἀπὸ ὁποιαδήποτε σοβαρὴ μελέτη. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἱστορία πρέπει νὰ διδάσκῃ πρῶτα ἀπ' ὅλα, κι' ἀκόμα νὰ ἐμπνέῃ, νὰ συγκινῇ, νὰ τέρπῃ, νὰ μιλάῃ ἀπ' εὐθείας στὴν καρδιά. Κι' αὐτὸ μπο-

ρεῖ κανεὶς νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ὅταν, πρῶτα ἀπ' ὅλα , πιστεύῃ, ὅταν ἔχῃ ἐνθουσιασμό, ὅταν δὲν σκέπτεται «ὧρες γραφείου» ἀλλὰ ξενυχτᾶ καὶ κουράζεται, κι' ὅταν γράφῃ ὄχι μὲ τὸ χέρι, οὔτε μὲ τὸ ὕφος, ἀλλὰ μὲ τὴν καρδιά. Δηλαδὴ ἁπλᾶ καὶ ἤρεμα.

Λυπᾶμαι ποὺ θ' ἀπογοητεύσω κάποιο καλό μου φίλο, ἀλλὰ δὲν εἶναι θέμα ἀσκήσεων. Εἶναι ἐκδήλωση μιᾶς ἐμφύτου κλίσεως. Καθένας ἔχει μέσα του μιὰ δύναμη, ἕνα Ἄγνωστο Θεό. Καί, ὑπακούοντας στὰ κελεύσματα τῆς Θεότητός του, δημιουργεῖ ἀνάλογα μὲ τὴν κλίση του. Ὁ ἕνας πολεμάει, ὁ ἄλλος γράφει ἐμβατήρια, ὁ τρίτος συντάσσει ἐνθουσιώδεις ἡμερήσιες διαταγές, ἕνας τέταρτος ἔχει τὴν ἀποθήκη ὑλικοῦ. Στὸν πόλεμο εἶναι ὅλοι τους ἐξ ἴσου χρήσιμοι. Αὐτὸ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀλήθεια, ποὺ οἱ ἐμπνευσμένοι ἡγήτορες τὴν ἔννοιωσαν καλὰ καὶ τοποθέτησαν τοὺς καταλλήλους ἀνθρώπους στὶς κατάλληλες θέσεις. Ἔτσι ἐπιτυγχάνεται ἡ ἁρμονία.

Ὅσοι γράφουν, λοιπόν, ὅσοι θέλουν νὰ γράφουν, ὅσοι ξενυχτοῦν γράφοντας, εἶναι γεννημένοι διὰ νὰ γράφουν. Δὲν ζοῦν δίχως τὶς γραμμές τους, ἀπαράλλακτα ὅπως τὸ ψάρι θὰ ψοφήσῃ ἂν τὸ βγάλῃς ἀπ' τὴ θάλασσα.

Γι' αὐτὸ τὸ θέμα τῆς λογοτεχνίας πρέπει ν' ἀντιμετωπίζεται μὲ κάποια αὐστηρότητα. Γιατὶ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι νὰ γεμίσῃς 10 κόλλες μὲ χιλιάδες λέξεις. Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ γεμίσῃς τὴν καρδιὰ τοῦ ἄλλου μὲ συγκίνηση, νὰ τὸν διδάξῃς, νὰ τοῦ διοχετεύσῃς ἐνθουσιασμὸ γιὰ τή δουλειά του, ἀγάπη γιὰ τὴ ζωὴ καὶ πίστη στὸ μέλλον του.

—Ἔχω ἐδῶ μπροστά μου καθὼς γράφω καμμιὰ δεκαριὰ κείμενα, ποὖστειλαν ἀναγνῶστες τοῦ περιοδικοῦ τὸ Δεκέμβριο ποὺ πέρασε. Μοῦ παραδόθηκαν γιὰ ν' ἀπαντήσω ἀπὸ τὴ στήλη τῆς ἀλληλογραφίας. Καὶ ὁμολογῶ ὅτι βρέθηκα σὲ δύσκολη θέση. Γιατὶ ἤμουνα ὑποχρεωμένος νὰ πικράνω μερικούς. Ἀκοῦστε μερικὰ θέματα, ἀπὸ τὰ κείμενα αὐτὰ ποὺ ἔστειλαν ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν σὲ ἀστυνομικὸ περιοδικό. Λοιπόν ἀντιγράφω: «Ἡ νοσοκόμα», «Τὸ παληὸ σακκί», «Ρόδος», «Αὐγουστιάτικη βραδυά», «Ὡδὴ στὸ γιομοφέγγαρο», «Λίγες στιγμὲς στὰ μέρη τῆς Αἰδηψοῦ», «Μὲ πούλμαν», «Φθινόπωρο» κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Γιατί, λοιπόν, αὐτὴ ἡ ... ξενομανία, ἀφοῦ ἔχουμε τόσα καὶ τόσα θέματα τῆς δουλειᾶς μας ποὺ ἠμποροῦμε καὶ πρέπει νὰ καταπιαστοῦμε; Θέλετε ἀστυνομικὴ λογοτεχνία, ἔστω καὶ ἂν εἶναι δύσκολη, ; Σύμφωνοι.

Μιλῆστε γιὰ τὸν ἀστυφύλακα, γιὰ ἕνα ὑπηρεσιακὸ τετράωρο, γιὰ μιὰ ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομίας, κι' ὄχι γιὰ τὴ... νοσοκόμα καὶ γιὰ τὴν... αὐγουστιάτικη βραδυά.

Τὸ θέμα ποὺ διαλέγετε πρέπει νὰ δ ι δ ά σ κ ῃ. Κάθε γραμμὴ του πρέπει νὰ διδάσκῃ κάτι καὶ ν' ἀναφέρεται στὴν Ἀστυνομία. Γι' αὐτὸ βλέπετε μιὰ ἐπιφύλαξη τοῦ περιοδικοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴ λογοτεχνία. Γιατὶ ἂν γλυστρήσῃ στὸν κατήφορο κι' ἀρχίσουν ὅλοι νὰ μιλᾶνε ὅπως-ὅπως γιὰ τὰ φεγγάρια καὶ γιὰ τὰ ἄστρα, πάει τὸ περιοδικό. Δὲν εἶναι πιὰ ὄργανο τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀλλὰ τόπος συγκεντρώσεως πιστῶν, ἀλλοεθνῶν καὶ κατηχουμένων.

Ἕνα κείμενο πρέπει νὰ πληροῖ μερικοὺς λογοτεχνικοὺς ὅρους. Ἐὰν πρόκειται γιὰ ποίημα πρέπει νὰ τὸ διακρίνῃ εὐχέρεια ἀποδόσεως καὶ συνδέσεως τύπων, φαντασία, μετρικὸν κάλλος, στρωτὴ ἔκφραση, ζωηρὴ σύνδεση τῶν εἰκόνων, γλῶσσα ὁμαλή, ἐνάργεια, λυρισμὸς ὑγιής, ἁρμονία, χρονικὴ συμμετρία, κανονικὸς τονισμός, ὁμοιοκαταληξία, φυσικότης, βάθος, περιγραφικὴ δεινότης, καὶ ποιητικὲς εἰκόνες ζεστές, ὁμορφοφτειαγμένες, καταληπτές. Ἂν πρόκειται γιὰ πεζὸ λόγο πρέπει νὰ συγκεντρώνῃ ὅλα αὐτὰ μαζὶ μὲ μιὰ αἰσιόδοξη πνοὴ καὶ μιὰ ψυχικὴ ἀνάταση, ποὺ νὰ συγκινῇ καὶ νὰ σκορπᾷ φῶς καὶ ἐλπίδα.

Ἀλλὰ ἀρκετὰ εἴπαμε πάσω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Θά τὸ συνεχίσουμε ἄλλοτε, μὲ πρώτη εὐκαιρία, γιατὶ εἶναι ἐνδιαφέρον.

Ἐπαναλαμβάνουμε τὴν παράκλησή μας νὰ μᾶς στείλετε συνεργασία σας. Περιμένουμε.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ εὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἔστειλαν γράμματα συγχαρητήρια εἴτε γιὰ τὸ περιοδικό, εἴτε γιὰ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας. Καὶ ξεχωριστὰ τὴ δεσποινίδα Καίτη Ἀγγελέτου (Ἐλευθ. Βενιζέλου 142–Καλλιθέα) τῆς ὁποίας ὁ τόσος ἐνθουσιαμὸς μᾶς τιμᾷ καὶ μᾶς συγκινεῖ.

***

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ ΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΕΛΤΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

Τὰ Δελτία Συμβάντων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπογραμμίζουν τὸ ὅλο ἀστυνομικὸ ἔργο καὶ δείχνουν πόσες ὑπηρεσίες προσφέρει ἡ Ἀστυνομία στὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἔχουν καὶ μία ἄλλη ἐνδιαφέρουσα ὄψη. Εἶναι ἕνας μεγάλος ἀόρατος καθρέφτης μέσα στὸν ὁποῖον καθρεφτίζεται ἡ ἐποχή μας... μὲ τὰ βάσανά της, μὲ τὰ μεράκια της, μὲ τὶς φαιδρότητές της, μὲ τὰ δράματά της, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν κακία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ὑποκόσμου.

Ὑπὸ αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις εἶναι ἄκρως διδακτικά.

Ἂς μᾶς συντροφεύσουν, λοιπόν, λιγάκι, ὅπως κάθε δεκαπενθήμερο. Ἂς ἀνοίξουμε πρῶτα τὰ Δελτία Συμβάντων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν. Πρωτεύουσα εἶναι αὐτή, δικαιοῦται τὴν πρωτοκαθεδρία.

*

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

—Τὸ Α' Τμῆμα καταγγέλλει μιὰ κακόβουλο βλασφημία. Ἀσθένεια τῆς ἐποχῆς αὐτή. Καὶ βαρειὰ μάλιστα. Προσβάλλει τὸν πολιτισμό μας. Κατεβάζει τὸ πνευματικὸ μας ἐπίπεδον. «Βλαστημάει» λέει «γιὰ νὰ ξεσπάσῃ». Πόσο ἐγκληματικὴ ἀνοησία ! Εἴτε πιστεύεις, εἴτε ὄχι, ὀφείλεις σὰν κοινωνικὸς ἄνθρωπος νὰ σέβεσαι τὸ δημόσιον αἴσθημα, αὐτὸ ποὺ γεμίζει κάθε Κυριακὴ τὶς ἐκκλησίες μὲ πιστούς, ποὺ δέονται κατανυκτικὰ στὸν Θεὸ τῶν Πατέρων μας.

—Νὰ μιὰ κλοπὴ τώρα. Τὴν ἐβεβαίωσε τὸ Α' Παράρτημα Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὅτι κάποιος μπῆκε σ' ἕνα παντοπωλεῖο καὶ ἀφῆρεσε 5 χιλιόγραμμα μακαρόνια. Δὲν ἀναφέρεται ἡ μάρκα τους. Κι' ἔτσι πολλὲς διαφημιστικὲς ἑταιρεῖες πού, τώρα τελευταῖα ἔχουν βγῇ στὰς ὁδοὺς πρὸς ἄγραν πελατῶν, ἠμποροῦν νὰ ἀναλάβουν τὸν κλέπτη ὑπὸ τὴν προστασίαν των. Διαφημίσεως ἕνεκεν. «Ἀκόμα κι' οἱ κλέφτες διαλέγουν τὰ μακαρόνια τάδε....». Καλή τους ὄρεξη.

—Τὸ Ε' Τμῆμα καταγγέλλει μιὰ σοβαρὴ παράβαση. Ἕνα μαρμαρογλυφεῖο βρέθηκε νὰ λειτουργῇ χωρὶς ἄδεια. Τὸ γιατὶ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ἐξηγήσουμε. Τόσα καὶ τόσα μαγαζιὰ καὶ ἐπιχειρήσεις ποὺ λειτουργοῦν στὴν Ἀθήνα ἢ σὲ ἄλλες πόλεις φρόντισαν ν' ἀκολουθήσουν τὴν κανονικὴν ὁδὸν τοῦ νόμου, ἐφοδιαζόμενα μὲ σχετικὲς ἄδειες. Αὐτὸς ὁ κ. μαρμαρογλύπτης ἔχαιρεν.... ἰδιαζούσης δωσιδικίας μήπως ; Μά, δὲν νομίζουμε ὅτι ἀναφέρει τίποτε τέτοιο ἡ Ποινικὴ Δικονομία!!!...

—Καὶ πάλι τὸ Ε' Τμῆμα. Ἀναφέρει μιὰ πυρκαγιὰ ποὺ προεκλήθη ἀπὸ ἠλεκτρικὸ καμινέτο τοποθετημένο ἐπάνω σ' ἕνα.... τεμάχιο ὑφάσματος. Καὶ τὸ ὕφασμα φούντωσε. Γυναικεῖο θὰ ἦταν ἀσφαλῶς τὸ ὕφασμα, γιὰ νὰ πάρῃ τόσο γρήγορα φωτιά.

—Καὶ τὸ Ε' Παράρτημα κάτι ἔχει νὰ μᾶς πῇ. Συνελήφθη ἕνας μικροπωλητὴς γιατὶ στὶς 3 τὸ μεσημέρι κατελήφθη σ' ἕνα δρόμο νὰ προβαίνῃ εἰς ἀσέμνους πράξεις «προσβαλούσας τὴν δημοσίαν αἰδώ». Λυπηρὸ τὸ θέαμα. Ἀλλὰ καὶ λιγάκι.... κωμικὸ μαζί. Μέχρι τώρα εἴχαμε μικροπωλητὰς διαταράσσοντας τὴν ἡσυχία μὲ τὶς φωνές του. Τώρα ἔχουμε καὶ μικροπωλητὰς πού, χωρὶς νὰ μιλοῦν, προβαίνουν σὲ ἀσέμνους πράξεις. Ἐπικίνδυνη πρόοδος !!!.....

—Τώρα τὸ ΣΤ' Τμῆμα. Μετεφέρθησαν, λέει, δύο ὑπάλληλοι τοῦ Ο.Τ.Ε. στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν, γιατὶ ἔπεσαν ἀπὸ μιὰ σκάλλα τὴν ὥρα ποὺ «ἠσχολοῦντο μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφωνικῆς συνδέσεως». Ἔτσι ἐπαλήθευσεν ἡ λαϊκὴ

σοφία ποὺ λέει ὅτι «δύσκολο δὲν εἶναι ν' ἀνέβῃς ψηλά, ἀλλὰ νὰ κρατηθῇς στὸ ὕψος σου....».

—Ι' Παράρτημα. Ὑπεβλήθη μήνυσις ἐναντίον ἑνὸς διευθυντοῦ κέντρου τεχνικῶν παιγνίων, διότι εἶχε ἐπιτρέψει τὴν εἴσοδο καὶ συμμετοχὴ ἀνηλίκου εἰς τεχνικὰ παίγνια. Φέρελπις αὐτὸς ὁ ἀνήλικος, ἀλλὰ καὶ πολύ.... εὐσυνείδητος καὶ ὁ κ. διευθυντὴς τοῦ κέντρου. Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων ἀπὸ κάτι τέτοιες περιπτώσεις τροφοδοτεῖται. Φύλακες γρηγορεῖτε, λοιπόν.

—Τὸ ΚΕ' Παράρτημα βρῆκε ἕνα πρωϊνὸ ἕνα ὀργανοπαίκτη νὰ περιφέρεται ἄσκοπα στὴν περιφέρεια τοῦ Παραρτήματος. Τὸν ἠρώτησε, λοιπόν, τί κάνει, κι' αὐτὸς εἶπε «Δικαίωμά μου δὲν εἶναι νὰ περπατῶ ; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος πολίτης ;». Ἀλλὰ σὲ λίγο διαπιστώθηκεν ὅτι ὁ ἐλεύθερος αὐτὸς πολίτης εἶχε πρὸ ὀλίγου διαπράξει τέσσερες (4) κλοπές. Κι' ἔτσι ὁ πολίτης ἔπαυσε νὰ εἶναι πιὰ... ἐλεύθερος. Ἂς ὄψεται ἡ Ἀστυνομία γι' αὐτό !!!....

—Καὶ ἡ Ἀσφάλεια. Συνέλαβε ἕναν κύριο, ἐτῶν 69, διότι κατελήφθη ἐντὸς λεωφορείου—αὐτοκινήτου «ν' ἀποπειρᾶται τὴν ἀφαίρεσιν χρημάτων ἐκ θυλακίων ἐπιβάτου». Κι' ὅταν ρωτήθηκε διατὶ δὲν σέβεται τὴν ἡλικία του, ἀσφαλῶς θὰ ἀπήντησε : «Τί τριάντα ;... Τί σαράντα ;.... Τί πενῆντα ;.... Τί θὰ πῇ ἂν εἶναι λίγα ἢ πολλά ;

—Ἀγορανομία. Μηνύει ἕνα ἀλλαντοποιὸν διὰ πώλησιν ἀλλαντικῶν κεχρωσμένων διὰ χρωστικῆς οὐσίας. Αὐτὰ τὰ ἔγχρωμα ἀλλαντικὰ θυμίζουν λιγάκι.... κινηματογράφο. Ἂς τὰ ἔκανε τουλάχιστον καὶ.... σινεμασκόπ, ὥστε νὰ εἶχαν ἕνα μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον.

—Θ' Παράρτημα. Ἕνας ζαχαροπλάστης ἐμήνυσε ἕνα ἔμπορον διότι ἐξέδωκεν ἐπιταγὴν 4.600 δραχμῶν ἄνευ ἀντικρύσματος.

—ΙΘ' Τμῆμα. Ἀναφέρει μιὰ πυρκαγιὰ ποὺ προεκλήθη ἀπὸ ἕνα τσιγάρο ποὺ πετάχτηκε σ' ἕνα σωρὸ ἀπορριμμάτων.

—ΚΑ' Παράρτημα. Ἕνας ἄγνωστος μπῆκε σ' ἕνα ὑαλοπωλεῖον, πῆρε ἕνα πολυέλαιον ἀξίας 1.700 δραχμῶν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν δόσεων καὶ «εἶτα ἐξηφανίσθη».

—ΚΘ' Τμῆμα. Ὑπεβλήθη μήνυσις ἐναντίον ἑνὸς παντοπώλου, ὁ ὁποῖος κατελήφθη νὰ μὴ ἔχῃ τοποθετημένας πινακίδας πάνω στὰ πωλούμενα εἴδη.

—Γ' Παράρτημα. Ἕνας ἄγνωστος, διὰ θραύσεως τοῦ ὑελοπίνακος τοῦ φεγγίτου τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πτωχοκομείου, εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἀφαιρέσῃ οὐδέν. Φαίνεται ὅτι ὁ ἄγνωστος αὐτὸς Χριστιανὸς μπῆκε μέσα στὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ κάνῃ τὸ σταυρό του. Δὲν μένει παρὰ νὰ ἐρευνηθῇ μήπως ἅναψε καὶ κανένα κεράκι.

—ΙΑ' Τμῆμα. Ὑπεβλήθη μήνυσις ἐναντίον ἑνὸς ὀρειχαλκουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου του, πῆγε σ' ἕνα ξένο σπίτι καὶ ἀπέκοψε τὸ ἠλεκτρικὸν καλώδιον δι' οὗ «ἐτροφοδοτεῖτο ἡ οἰκία δι' ἠλεκτρικοῦ ρεύματος». Τρέλλα ; ἢ αὐτοδικία ;

—ΚΔ' Τμῆμα. Συνελήφθη ἕνας νεαρὸς πλασιέ, 19 ἐτῶν, διότι κατελήφθη μέσα σ' ἕνα λεωφορεῖο ν' ἁρνῆται τὴν πληρωμὴν εἰσιτηρίου, ἰσχυριζόμενος ὅτι «τυγχάνει ἀστυνομικὸς». Νὰ ἕνα..... θῦμα τῆς Ἀστυνομίας.....

—ΛΑ' Τμῆμα. Διεκομίσθη εἰς Ἀρεταίειον Νοσοκομεῖον ἔνθα ἀπεβίωσεν μία νοικοκυρά, 75 χρονῶν, συνεπείᾳ ἐγκαυμάτων ἅτινα ὑπέστη ἐξ ἀναφλέξεως τῆς γκαζιέρας της ἐντὸς τῆς οἰκίας της.

Ἂς κλείσουμε τώρα τὸ Δελτίον Συμβάντων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν μ' ἕνα πλημμέλημα ποὺ ἐβεβαίωσεν ἡ Ἀσφάλεια.

Στὶς πεντέμιση, λοιπόν, τὸ ἀπόγευμα τῆς 25-1-61 πῆγε στὰ γραφεῖα τῆς 'Ασφαλείας μιὰ γυναῖκα ἐλευθερίων ἠθῶν, ἡ ὁποία διατηροῦσε κακόφημον οἶκον «κάπου στὴν 'Αθήνα», συνοδευομένη ἀπὸ κάποιον μεσήλικα ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἐρωτηθεὶς τί σχέση ἔχει μὲ τὴν γυναῖκα ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι δικηγόρος της, ὅτι παρίσταται ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν καὶ ὅτι ἡ πελάτις του ἐνεφανίσθη στὴν 'Ασφάλεια, γιὰ νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἐγκλήσεώς της κατὰ τοῦ συζύγου της, κατηγορουμένου γιὰ μαστρωπεία, ἀπειλὰς καὶ ἐξύβρισιν.

Εἰς τὸν ἀναφερόμενον ἐδηλώθη, ὑπὸ τοῦ 'Αξιωματικοῦ τῆς 'Υπηρεσίας ὅτι ἡ πελάτις του δὲν ἠμποροῦσε νὰ παραιτηθῇ τῆς ὑποβληθείσης ἐγκλήσεως, διότι τὰ ἀδικήματα διώκονται αὐτεπαγγέλτως. 'Ο ἴδιος 'Αξιωματικὸς τῆς 'Υπηρεσίας συνέστησεν εἰς αὐτὸν νὰ βγῇ ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖον καὶ νὰ περιμένῃ λίγο, μέχρις ὅτου περαιωθῇ ἡ ἐξέτασις τῆς γυναικός. Πράγματι αὐτὸς βγῆκεν ἔξω καὶ ὁ 'Αξιωματικὸς 'Υπηρεσίας ἠρώτησε τὴν γυναῖκα γιὰ τὶς σχέσεις της μὲ τὸν δικηγόρον. Αὐτὴ ἐδήλωσεν ὅτι πρὶν ἐνάμιση χρόνο περίπου τὸν γνώρισε καὶ ὅτι ἀνέλαβεν ὡς δικηγόρος νὰ ἐνεργήσῃ γιὰ νὰ ἐκδοθῇ τὸ διαζύγιόν της καὶ ὅτι συχνὰ τὴν ἐπισκέπτεται στὸν κακόφημον οἶκον της.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ 'Αξιωματικὸς τῆς 'Υπηρεσίας ὑποψιάσθηκεν ὅτι ὁ ἀναφερόμενος δὲν εἶναι δικηγόρος, καὶ τὸν προσκάλεσε στὸ γραφεῖο καὶ τὸν ρώτησε ἂν πράγματι εἶναι δικηγόρος, ὁπότε αὐτὸς ἀναγκάσθηκε πλέον νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν εἶναι δικηγόρος, ἀλλὰ ὅτι εἶναι πληρεξούσιος τῆς γυναικός. 'Εν συνεχείᾳ ἐνηργήθη σωματικὴ ἔρευνα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀνευρέθησαν κλήσεις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως Πλημ/κῶν πρὸς τὴν γυναῖκα, σημειώματα ἀναγράφοντα ἔξοδα παραστάσεων δικηγόρου κ.λ.π., τὰ ὁποῖα κατεσχέθησαν γιὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς πειστήρια τοῦ ἀδικήματος ἀντιποιήσεως δικηγορίας, ὑπεξαγωγὴν ἐγγράφων, πλαστογραφίαν, ὑπεξαίρεσιν κ.λ.π. Κι' ἔτσι ὁ κος..... δικηγόρος ἀπέκτησεν ἰδίαν πεῖραν τοῦ γνωστοῦ γνωμικοῦ τοῦ ὑποκόσμου ὅτι «τῆς φυλακῆς τὰ σίδερα εἶναι γιὰ τοὺς λεβέντες» δι' ὃ τὸ Πλημ/κεῖον 'Αθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6494/30-1-1961 ἀποφάσεώς του κατεδίκασεν τοῦτον εἰς 9μηνον φυλάκισιν ἄνευ ἀνασταλτικοῦ μέσου.

*

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

—Α' Τμῆμα. Ἕνας ναυτικὸς ὑπέβαλεν ἔγκλησιν ἐναντίον ἑνὸς ζαχαροπλάστου, διότι ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ καί, διὰ τῶν χειρῶν του, τὸν ἐκτύπησεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του. Ἔτσι ὁ ζαχαροπλάστης ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ξέρει νὰ προσφέρῃ μόνον γλυκά, ἀλλὰ καὶ γροθιὲς.... περιποιημένες.

—Ε' Τμῆμα. Γυναικοκαυγᾶς. Μιὰ γυναῖκα ὑποβάλλει ἔγκλησιν ἐναντίον μιᾶς ἄλλης, διότι τὴν «ἐξύβρισε δι' ἀπρεπῶν φράσεων ἕνεκα ἀσημάντου ἀφορμῆς». Δυναμικὴ σ' ὅλα της ἡ γυναίκα τοῦ αἰώνα μας ξέρει νὰ ἐκτοξεύῃ ἀκόμη καὶ.... ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις ὅταν ἡ ἀνάγκη, ἢ μιὰ «ἀσήμαντος» ἀφορμὴ τὸ ἀπαιτήσῃ.

—ΙΑ' Τμῆμα. Ἕνας δικαστικὸς κλητὴρ ὑπέβαλεν ἔγκλησιν ἐναντίον ἑνὸς ἐργάτου, διότι τὸν ἀπώθησεν ἐκτὸς τῆς οἰκίας του «ἵνα μὴ θυροκολλήσῃ ἔγγραφον», ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν. 'Αντὶ γιὰ τὸ ἔγγραφο δηλαδή, ὁ ἐργάτης.... ἐθυροκόλλησε τὸν.... δικαστικὸν κλητῆρα. Κάτι θυροκολλήθηκε πάντως.

—'Ασφάλεια. 'Υπεβλήθησαν μηνύσεις ἐναντίον πέντε γυναικῶν ἱεροδούλων διότι «δὲν μετέβησαν ἵνα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν κεκανονισμένην ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν».

Γ' Τμῆμα. Μιὰ γυναῖκα, 85 ἐτῶν, ὑπέστη ἐγκαύματα Α' καὶ Β' βαθμοῦ, ἐξ ἀνημμένου μαγκαλίου ἐντὸς τῆς οἰκίας της.

—'Υπηρεσία Λιμένος Πειραιῶς. 'Εντὸς τῆς λιμενικῆς περιοχῆς ἐλευθέρας ζώνης ἕνας ἐργάτης, ἀσχολούμενος μὲ τὴν ἐκφόρτωσιν ἐμπορευμάτων ἐκ βαγονίων

τῶν Σ.Ε.Κ., λόγῳ ὀλισθήσεως του κατέπεσεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς εἰς τὴν κεφαλήν.

—ΣΤ' Τμῆμα. Ἕνας ραδιοτεχνίτης μετέβη στὸ σπίτι μιᾶς γυναικὸς καὶ μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας, μπῆκε μέσα καὶ τῆς ἐζήτησε νὰ ἐλέγξῃ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς εἰς τὴν ἑταιρείαν, πρὸς τοποθέτησιν ἠλεκτρικοῦ μετρητοῦ. Μετὰ τὴν ἐπίδειξιν τῶν ἀποδείξεων οὗτος τῆς ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν δὲν καταβάλῃ καὶ ἄλλας 850 δραχμὰς δὲν πρόκειται ἡ ἑταιρεία νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὴν τὸν ἐν λόγῳ μετρητήν. Πεισθεῖσα αὐτὴ παρέδωσεν εἰς τοῦτον τὸ ἀνωτέρω ποσόν πλὴν ὅμως ἐκ τῶν ὑστέρων διεπιστώθη ὅτι οὗτος οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν μὲ τὴν ἠλεκτρικὴν ἑταιρείαν, ἀλλ' ἐπρόκειτο περὶ ἀπατεῶνος.

*

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

—Ἀσφάλεια. Μία γυναῖκα ὑπέβαλεν ἔγκλησιν ἐναντίον τοῦ συζύγου της, διότι μίαν ἡμέραν ποὺ ἀπουσίαζεν εἰς τοὺς γονεῖς της, τῆς ἀφῄρεσε διάφορα εἴδη ρουχισμοῦ συνολικῆς ἀξίας 460 δραχμῶν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς ἐρωμένης του.

—Κατηγγέλθη ὑπὸ ἑνὸς ἐμπόρου ὅτι ἕνας νεαρὸς ποὺ τὸν φιλοξενοῦσε στὸ σπίτι του, τοῦ ἀφῄρεσε τὸ ποσὸν τῶν 4.500 δραχμῶν, ὅπερ εἶχε τοποθετήσει, πρὸ τῆς κατακλίσεώς του, κάτωθεν τοῦ προσκεφαλαίου του καὶ ἐξηφανίσθη.

—Συνελήφθη καὶ προσήχθη εἰς τὸ Τμῆμα, ὑπὸ τῶν ἀστυφυλάκων Κ 96, Κ 83 καὶ Κ 93 ἕνας πλανόδιος ἰχθυοπώλης. Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης σωματικῆς καὶ κατ' οἶκον ἐρεύνης, ἀνευρέθη ποσότης 50 1/2 γραμμαρίων ἀκατεργάστου ἰνδικῆς καννάβεως, ἥτις καὶ κατεσχέθη.

—Προσελθοῦσα εἰς τὸ Τμῆμα ἀνήλικος κορασίς μετὰ τοῦ πατρός της, ὑπέβαλε μήνυσιν ἐναντίον ἑνὸς ἐργάτου, διότι, πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν, τὴν παρέσυρεν εἰς ἰδιαίτερον διαμέρισμα ἑνὸς ἐξωχικοῦ κέντρου καὶ τὴν διέφθειρε.

*

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Α' Τμῆμα. Συνελήφθη μία γυναῖκα, διότι ἐγόνετο ὑπαίτιος ἐμπρησμοῦ ἐξ ἀμελείας ἤτοι δὲν κατέβαλε τὴν δέουσαν προσοχήν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνάφλεξιν τῆς παρ' αὐτῆς χρησιμοποιουμένης πετρελαιομηχανῆς (γκαζιέρας) προκύψαντος οὕτω κοινοῦ κινδύνου εἰς ξένα πράγματα.

—Ἐμηνύθη μία καφεπῶλις, διότι κατελήφθη ἐντὸς τοῦ καφενείου της νὰ πωλῇ σιγαρέττα, χωρὶς νὰ κέκτηται σχετικὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν.

Ἐμηνύθησαν ἕνας ὁδηγὸς καὶ ἕνας εἰσπράκτωρ λεωφορείου, διότι κατελήφθησαν νὰ μὴ ἔχωσιν ἐκτελέσει τὸ κεκανονισμένον δρομολόγιον μέχρι πέρατος τῆς διαδρομῆς.

—Συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη τῷ κῳ Εἰσαγγελεῖ Πλημ/κῶν ὁ κ. Ρ. ἀσυρματιστής, ἐξ Ἀθηνῶν, διότι κατελήφθη νὰ φέρῃ μάχαιραν μετρίου μεγέθους καὶ ν' ἀπειλῇ τὸν Κ. Κ., ὅστις περιεπάτει μετὰ νεάνιδος καὶ ὃν ἐξέλαβεν ὡς ἀντίζηλόν του.

Ἀλλά, ἀρκετὴν ὥρα μᾶς κράτησαν συντροφιὰ τὰ Ἀστυνομικὰ Δελτία Συμβάντων. Ἂς τὰ κλείσουμε, μαζὶ καὶ τὴν στήλη αὐτή. Σᾶς εὐχαριστῶ λοιπόν, ποὺ μὲ διαβάσατε καὶ σᾶς θυμίζω τὴν συνεργασία μας πάνω σὲ θέματα ἀστυνομικά.

Β' Τμῆμα. Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ, λαβοῦσα ποσότητα χλωρίνης, νέα ἐτῶν 21, διὰ λόγους εὐθιξίας.

Εἶμαι περίεργος ποιὸς θὰ στείλῃ τὸ ὡραιότερο κείμενο. Γειὰ καὶ χαρά σας.

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βωμοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κρίσσης 58, στὴ Νέα Κυψέλη.

Πρόκειται γιὰ τὸ ὁμώνυμο λαξευτὸ βάθρο, πάνω στὸ ὁποῖο οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, πρόσφεραν τὶς θυσίες των στοὺς Θεούς.

Βώνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀσκληπιοῦ 146, στὰ «Πευκάκια».

Ὁ Βῶνος, Βυζαντινὸς πατρίκιος καὶ μάγιστρος τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου, ὠργάνωσε τὴν θρυλικὴ κατὰ τῶν Ἀβάρων ἄμυνα τῆς Κωνσταντινουπόλεως (626).

Γ' Σεπτεμβρίου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ περατοῦται στὴν ὁδὸ Ἁγίου Μελετίου. Εἶναι μία ἀπὸ τὶς κεντρικώτερες ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης, ἡ δὲ ὀνομασία της συνδέεται στενὰ μὲ τὴν ἐπανάστασι τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1843.

Κατὰ τὸ 1842, ἐπὶ βασιλείας Ὄθωνος, ὕστερα ἀπὸ ἀλλεπάλληλες ἀλλαγὲς τῶν κυβερνήσεων, ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἦτο ἀρκετὰ σκοτεινή. Ἡ πτώχεια καὶ ἡ ἀθλιότης ἀφ' ἑνὸς ποὺ ἐμάστιζον τοὺς Ἕλληνας, ἀφ' ἑτέρου οἱ ἀτασθαλίες τῶν Βαυαρῶν, ὑπῆρξαν ἡ αἰτία ποὺ ἔκανε τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀγανακτήσουν ἐναντίον τοῦ Ὄθωνος καὶ νὰ κηρύξουν ἐπανάστασι τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843, ζητῶντας τὴν ψήφισι Συν/τος. Πρωταγωνισταὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης ἦσαν οἱ Ἀνδρέας Λόντος, Α. Μεταξᾶς, Κ. Ζωγράφος, ὡς ὑποκινηταὶ τῆς συνταγματικῆς κινήσεως καὶ οἱ Καλλέργης, Μακρυγιάννης, Σκαρβέλης καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι διὰ συνωμοτικῆς δράσεως ἐκήρυξαν τὴν ἐπανάστασι.

Ἀποτέλεσμα ἐκείνης τῆς ἐπαναστάσεως ἦτο νὰ παραχωρήσῃ ὁ Ὄθων τὸ Σύνταγμα ποὺ ζητοῦσαν οἱ ἐπαναστάτες. Ἔτσι ἡ Ἑλλὰς ἔγινε συνταγματικὴ μοναρχία. Συγχρόνως διώχθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τοῦ βασιλέως οἱ Βαυαροί, διωρίσθηκε νέα κυβέρνησις καὶ συνεκλήθη ἐθνοσυνέλευσις. Μὲ τὸ νέο Σύνταγμα ἐτίθετο τέρ-

μα στὴν διακυβέρνησι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς ξένους. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις συνῆλθε στὶς 30 Νοεμβρίου 1843 καὶ ἐτερμάτισε τὶς ἐργασίες της στὶς 30 Μαρτίου 1844, ὅταν ὁ Ὄθων ὡρκίστηκε ὑπακοὴ στὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον εἶχε ψηφίσει ἡ ἐθνοσυνέλευσις.

Διὰ διατάγματος, ποὺ ὑπέγραψεν ὁ ἴδιος ὁ Ὄθων, ἡ 3η Σεπτεμβρίου ἀνεκηρύσσετο ὡς ἡμέρα «ἀριστεύσεως» τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν πολιτῶν τῆς πρωτευούσης. Δι' ἄλλου διατάγματος ἀπενεμήθη βασιλικὴ εὐαρέσκεια στὸν διοικητὴ τῆς φρουρᾶς, συνταγματάρχη Καλλέργη Δημήτριο, στὸν πρόεδρο τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν, συνταγματάρχη Ἰ. Μακρυγιάννη καὶ στοὺς ὑπολοίπους ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς. Ὁ Καλλέργης διωρίσθη στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς πρωτευούσης.

Μὲ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1843 ἡ Ἑλλὰς ἀποκτοῦσε σιγὰ-σιγὰ καὶ τὴν συνταγματική της ἀνεξαρτησία, τὴν πραγματική της πολιτικὴ ἐλευθερία.

Γαβριηλίδου Βλασίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 342, στὴ συνοικία Κυπριάδου.

Ὁ Βλάσιος Γαβριηλίδης, κορυφαῖος Ἕλλην δημοσιογράφος καὶ ἐκδότης ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, γεννήθηκε τὸ 1848 στὴν Κων/λι καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1920. Εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις», τίτλον ποὺ ἔδωσε στὴν ὡς τότε ἐφημερίδα του «Μὴ χάνεσαι» (1883).

Ὁ Γαβριηλίδης ἐπηρέασε περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, τὴν ἐξέλιξι τοῦ τόπου καὶ τῆς δημοσιογραφίας στὴν Ἑλλάδα. Θιασώτης καὶ ὑποστηρικτὴς κάθε νέας ἰδέας, ἐτάχθη πρῶτος ὑπὲρ τῆς γυναικείας χειραφετήσεως. Γιὰ νὰ πάρουμε μιὰ ἰδέα τῆς προσωπικότητος τοῦ Γαβριηλίδη, ἀξίζει νὰ σημειώσουμε ἐδῶ τὶς κρίσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του.

«Ὁ Γαβριηλίδης ὑπῆρξεν ὁ Μπαΐκλιν τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας» (Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος). «Πνεῦμα ἀνυπόμονον. Πνεῦμα θυέλλης. Καὶ ὅμως φιλειρηνικόν. Πνεῦμα ἐπαναστάσεως. Καὶ ὅμως αἱμόφοβον. Πνεῦμα ἀνατροπῆς. Καὶ ὅμως φίλον ἄκρας τάξεως. Πνεῦμα τρικυμίας. Καὶ ὅμως ἐπιζητοῦν τὴν γαλήνην» (Ἐμμ. Ρέπουλης). «Ὑπῆρξε διδάσκαλος, μ' ἕναν πυρσὸν εἰς τὴν δεξιάν, τὸν ὁποῖον περιέφερε μέσα εἰς τὰ σκότη διαρκῶς φωτίζων, ἀποκαλύπτων, ὁδηγῶν, προσανατολίζων, κατηχῶν πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα. Λόγος θύελλα, λόγος ἀστραπή, λόγος κεραυνὸς καὶ πάλιν λόγος σαγηνευτής, κελάρυσμα πηγῆς, αὔρα πελάγους. Λόγος μαστιγώνων μέχρις αἵματος καὶ λόγος δημιουργῶν ἀποθεώσεις ἐπάνω εἰς πτερὰ ἀγγέλων» (Παῦλος Νιρβάνας). «Ὅτι ἐποίει σήμερον ἀνέτρεπε τὴν ἐπομένην. Αὐτός, ὁ μὴ γνωρίσας κανόνα, ὑπῆρξε διδάσκαλος ὅσον ὀλίγοι». (Δημ. Χατζόπουλος).

Αὐτὸς ὑπῆρξε ὁ Γαβιριηλίδης. Ὁ στυλοβάτης καὶ ἐμψυχωτὴς τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας. Μαρμάρινη προτομή του εἶναι στημένη μέσα στὸ κῆπο τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος, πρὸ τῶν ἄλλοτε γραφείων τῆς «Ἀκροπόλεως».

Γάζης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀβύδου 60, στὰ Κουπόνια.

Ἡ Γάζα, πόλις τῆς Παλαιστίνης, βρίσκεται σ' ἀπόστασι 5 χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν Μεσόγειο Θάλασσα. Ἀπὸ τοῦ 1949 ἀνήκει στὴν κυριαρχία τῆς Αἰγύπτου. Πόλις ἀρχαιοτάτη βρίσκεται στὸ σημεῖο ὅπου ἄλλοτε συνηντῶντο οἱ πολιτισμοὶ τῶν περὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον λαῶν. Ἕνεκα τούτου, ἔζησε μέσα σὲ μεγάλες περιπέτειες. Οἱ Φιλισταῖοι τὴν ἐχρησιμοποίησαν, συχνά, ὡς βάσιν γιὰ τὶς ἐναντίον τῶν Ἑβραίων ἐπιθέσεις των. Στὴ πόλι αὐτὴ βρῆκε τὸν θάνατο ὁ βιβλικὸς Σαμψών. Διαδοχικὰ κατελήφθη ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτες, τοὺς Ἀσσυρίους, τοὺς Βαβυλωνίους καὶ τοὺς Αἰγυπτίους. Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, στὴν γνωστή του ἐκστρατευτικὴ πορεία, συνήντησε ἐκεῖ ἰσχυρὴ ἀντίστασιν. Ὅταν ἔγινε κύριος αὐτῆς, τὴν κατέστρεψε ἐκ θεμελίων, πλὴν ὅμως κτίσθηκε ξανὰ ἀπὸ τοὺς Πτολεμαίους.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

. . . . . .

Δοκίμασε νὰ πείσῃ τὸν Πάουλο καὶ τοῦ γέλασε κατάμουτρα, νὰ πείσῃ τὸν Καΐδ καὶ τὸν μπάτσισε. Προσπάθησε νὰ χαλάσῃ τὸ αὐτοκίνητο, ἀλλὰ ἐπενέβη ὁ Μπουφαλό, τὸν τιμώρησε καὶ τοὔκλεισε κατάμουτρα τὴν πόρτα τοῦ γκαράζ. Ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ διέκρινε τότε, γιὰ πρώτη φορά, ἀπάνω στὸν τοῖχο αὐτοῦ τοῦ κτιρίου κι' αἰχμάλωτη τῆς ἀγριοκληματαριᾶς, μιὰ ξεχασμένη καμπάνα. «Ἂν δέσω τὴν ἁλυσσίδα της στὴν πόρτα τοῦ γκαράζ, σκέφθηκε, ἡ καμπάνα θὰ κτυπήσῃ, ὅταν θὰ θελήσουν νὰ τὴν ἀνοίξουν, κι' ὅπως ὁ ἀρχηγὸς Ρομπὲρ κοιμᾶται ἀκριβῶς ἀπὸ πάνω...» Περίμενε ὡς ὅτου ὅλοι πᾶνε στὸ ἐστιατόριο, ἔδεσε τὴν ἁλυσσίδα, δοκίμασε νὰ ἀνοίξῃ... Τέλεια! ἔφτασε ἀργοπορημένος γιὰ τὸ δεῖπνο κι' ὁ Μπουφαλὸ τὸν τιμώρησε γιὰ δεύτερη φορά, ἀλλὰ δὲν τὸν ἔμελλε γι' αὐτό!

—Εἶν' ὁ μικρὸς Μισέλ, ποὺ φεύγει μαζί μας, τοῦ σφύριξε ὁ Μάρκ. Θέλει νὰ δῇ τὴν μητέρα του...

«Δὲν θὰ πάῃ μακρυὰ οὔτ' αὐτός!» σκέφθηκεν ὁ Ἀλὲν Ρομπέρ, καὶ γύρισε ἀλλοῦ τὸ κεφάλι του, ὥστε ὁ Μάρκ νὰ μὴ τὸν δῇ, ποὺ γελοῦσε.

—Πές μου λοιπόν, θὰ πᾶς στὴν νυκτερινὴ λειτουργία;

—Ἀσφαλῶς. Ἐγώ, δὲν ἔχω κανένα λόγο νὰ μὴ πάω.

—Ἔ τότε, ὁρίστε εἴκοσι φράγκα, θ' ἀνάψῃς ἕνα κερὶ γιὰ νὰ πετύχουμε...

«Θὰ τοὺς τὰ ἐπιστρέψω αὔριο!» λέει μέσα του τ' ἀγόρι ἐνῶ τὰ βάζει στὴν τσέπη του. Ἢ μᾶλλον ὄχι, θ' ἀνάψω πάλι τὴν λαμπάδα, γιὰ τὸν Ὀλὰφ καὶ τὸν Καδδύ...»

—Ἔ παιδιά, λέει ὁ Τομαβὰκ ἐνῶ σηκώνεται καὶ κτυπᾷ τὸ ποτήρι του γιὰ νὰ γίνῃ σιωπή, ἀπόψε δὲν εἶναι μιὰ παραπονὴ Χριστουγέννων ὅπως οἱ ἄλλες... Ξέρετε ὅτι ἡ Μάμυ εἶναι στὴ κλινικὴ τῆς Μελοὺν ὅπου περιμένει ἕνα μωρό· κι' ὁ «Ἄσπρο Δόντι» ἔμεινε μαζί της, ἀσφαλῶς... Ἡ ἀρχηγὸς Φρανσουὰζ δὲν εἶναι πιὰ ἐδῶ... Κι' ἔπειτα πρὸ πάντων, ἐπρόσθεσεν, ἐνῶ χαμήλωνε τὴ φωνή του, ὁ μικρὸς Ἀλμπὲρ Πώλ, ὁ συνάδελφός σας, πέθανε ἀκριβῶς πρὶν ὀκτὼ ἡμέρες, κι' ὁ γέρο Κλεμανσώ μας, ποὺ ἤθελε νὰ τὸν υἱοθετήσῃ, εἶναι πολὺ λυπημένος... Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους δὲν ἑτοιμάσαμε τὸ ξενύχτι, αὐτὸ τὸ χρόνο. Εἴχαμε μόνο γαλόπουλο...

—Ἦταν πάρα πολὺ καλό! εἶπε ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιά.

—... καὶ κρασὶ ἀφρῶδες κατὰ βούλησιν. Τώρα θὰ πᾶτε στοὺς κοιτῶνες καὶ θὰ κοιμηθῆτε ἥσυχα. Ὁ Μπουφαλὸ θὰ συνοδεύσῃ στὴν ἐκκλησία ὅσους θέλουν νὰ πᾶνε στὴ νυκτερινὴ λειτουργία οἱ ἄλλοι... ἔ καλά! οἱ ἄλλοι θὰ κοιμηθοῦν, αὐτὸ εἶν' ὅλο!

Τὰ παιδιὰ χειροκρότησαν. Στὴν πραγματικότητα θὰ εἶχαν χειροκροτήσει ὁποιον δήποτε δὲν ἔχει σημασία ποιόν, ἐξ αἰτίας τῆς σαμπάνιας. Ὁ Τομαβὰκ κτύπησε ξανὰ πάνω τὸ ποτήρι του καὶ πρόσθεσε μὲ φωνὴ λιγάκι ἀλλοιωμένη:

—Ἡ Μάμυ μοῦ παρήγγειλε νὰ σᾶς εὐχηθῶ καλὰ Χριστούγεννα... Εἶμαι βέβαιος ὅτι καθένας σας θὰ τὴν σκεφθῇ λιγάκι, ἀπόψε, ὥστε... ὥστε ὅλα νὰ πᾶνε καλά... Καλησπέρα, παιδιά!

Κατὰ τὶς ἕνδεκα καὶ μισή, ὁ Μπουφαλὸ μαζεύει τὸ μικρό, τρεμουλιάρικο κοπάδι τῶν «παπαδάκηδων». Μερικοὶ ἔκαναν τὴν κουταμάρα νὰ πάρουν ἕναν ὕπνο, ἐνῷ περίμεναν τὴν ὥρα γιὰ νὰ φύγουν. Πρισμένοι, παραπατῶντας, βαδίζουν ἀνάμεσα ξύπνου καὶ ὀνείρου. Τὸ φεγγάρι ἀπὸ ψηλὰ ἀσημοντύνει τὰ ἔλατα. Ὅλα εἶναι πελώρια, ἀδειανά, ἀκίνητα· ὅλα βρίσκονται σ' ἀναμονή... Τὸ μικρὸ κοπάδι διασχίζει αὐτὴ τὴν ἀτσάλινη νύκτα, κρύα καὶ γαλάζια. Περισσότεροι ἀπὸ ἕνας θὰ προτιμοῦσαν νὰ κάνουν Χριστούγεννα στὸ παχνί τους, στὸν κοιτώνα, παρὰ νὰ πᾶνε στὴν ἐκκλησία! Οἱ σιωπηλὲς σκιές τους τοὺς ἀκολουθοῦν πάνω στὸ σκληρὸ ἔδαφος.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἀπὸ τὰ κάγκελλα, τὸ ἴδιο φεγγάρι φωτίζει, κάτω ἀπὸ τὰ ἴδια ἔλατα, τοὺς τέσσαρες φυγάδες. Παραγεμισμένοι, σκεπασμένοι σὰν τὰ κρεμμύδια περνοῦν ξυστὰ ἀπὸ τοὺς τοίχους, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ δάσους. Εἶναι ὁ Μάρκ ποὺ κλείνει τὴν ὁμάδα ἐνῶ διηγεῖται μέσα του τὰ «Τέσσαρα λευκὰ Πτερά», τὸ «Δαίμονες τοῦ Μεσονυκτίου» κι' ἄλλα διάφορα φίλμ. Μπροστά του, ὁ μικρὸς Μισέλ, τρομαγμένος ἀπὸ τὴν ἀπέραντη αὐτὴ νύκτα, προχωρεῖ, μὲ καμπουριασμένη ράχι. Καθὼς πλησιάζουν στὸ γκαράζ:

—Τώρα τσιμουδιά! διατάσσει ὁ Καΐδ (σὰν νὰ εἶχε κανένας διάθεσι νὰ μιλήσῃ). Ὁ ἀρχηγὸς Ρομπὲρ κουρνιάζει ἀκριβῶς ἀπὸ πάνω. Θὰ μποῦμε ἀπὸ τὸ ἐργαστήριο. Ἅμα μποῦμε στὸ γκαράζ, ὁ Μισὲλ κι' ὁ Μάρκ θ' ἀνοίξουν τὴν πόρτα—σιγανά, ἔ; Ὁ Πάουλο κι' ἐγὼ θὰ σπρώξουμε ἔξω τ' ἁμάξι. Ὁ Μάρκ πηδᾶ στὸ τιμόνι καὶ συνεχίζουμε νὰ σπρώχνουμε καὶ οἱ τρεῖς... Θὰ βάλῃς μπρὸς τὴν μηχανὴ στὰ κάγκελλα τῆς πόρτας, ὄχι πιὸ πρίν.

Κάτω ἀπὸ τὰ τζάμια τοῦ συνεργείου, μὲ τὸ χλωμὸ φῶς, οἱ τοποθετημένες μηχανὲς δείχνουν τὰ λαμπερά τους δόντια. Στὶς μύτες τῶν ποδιῶν τὰ παιδιά, διασχίζουν τὸ δωμάτιο, ὅπου πλανιέται ἡ ἄνοστη μυρωδιὰ τοῦ μετάλλου, καὶ νάτα μέσα στὸ γκαράζ.

—Λῦσε τὸ φρένο ἐνῶ περνᾷς! ψιθυρίζει ὁ Πάουλο. Ὁ Μισὲλ σπρώχνει κιόλα τὸ βαρὺ θυρόφυλλο, τὸ ἁμάξι ταράζεται... ὅλα πᾶνε καλά, ὅταν ξαφνικὰ ἕνα εἶδος καμπάνας ἀρχίζει νὰ κτυπᾶ...

—Ποιὸς εἶν' ὁ βλάκας πού...;

—Ὑπάρχει κάτι, ποὺ ἐμποδίζει τὴν πόρτα!

—Δύναμη!

Ὁ Μισὲλ βάζει δύναμη: αὐτὸ κουδουνίζει ἀκόμη πιὸ καλά... Ὁ Καΐδ κι' ὁ Μάρκ τοὺς συναντοῦν ἀπ' ἔξω.

Βήματα στὴ σάλα, πολὺ κοντά, μιὰ μικρὴ πόρτα ποὺ βγάζει στὸ γκαράζ στὸ βάθος: ὁ ἀρχηγὸς Ρομπὲρ μὲ τὶς πυτζάμες παρουσιάζεται στὸ κατῶφλι, ἀνοίγει τὰ μάτια πίσω ἀπὸ τὰ γυαλιά του, κάνει μιὰ χειρονομία... Ἀλλὰ ὁ Πάουλο ἔχει κιόλα ἁρπάξει τὴ λαβὴ ἑνὸς ἐργαλείου.

—Ὄχι! μουρμουρίζει ὁ ἀρχηγός, ἐνῶ προτείνει τὰ χέρια του μπροστά του.

Μπάμ! Κατακέφαλα. Ὁ ἄλλος καταρρέει, ἐξαρθρωμένος. Ὁ Πάουλο τὸν σπρώχνει σὲ μιὰ γωνιά. Τὰ παιδιὰ ἔσπασαν, ἐπὶ τέλους τὴν ἁλυσσίδα κι' ἄνοιξαν διάπλατα τὴν πόρτα «Ἔ, μικρέ, πήγαινε νὰ σπρώξῃς πίσω, μὲ τὸν Πάουλο!» Ὁ Μισὲλ τρέχει ἐκεῖ, διακρίνει τὸ μεγάλο σῶμα κατάχαμα, μένει ἄφωνος μιὰ στιγμή, ἔπειτα τὸ βάζει στὰ πόδια χωρὶς μιλιά, σπρώχνοντας τὸν Πάουλο, τὸν Μάρκ, τὸν Καΐδ.

—Τί ἔπαθε αὐτὸς ὁ βλάκας;

Αὐτὸς ὁ βλάκας καλπάζει μέσα στὴ χλωμὴ νύκτα, κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς τὸ κτίριον 3. Φοβᾶται τὰ δένδρα, φοβᾶται τὶς σκιές, φοβᾶται τὴν σιωπή, καὶ τὰ βήματά του φοβᾶται. Εἶναι δέκα ἐτῶν.

—Δὲν θἄπρεπε ποτὲ νὰ τὸν βάλῃς στὸ κόλπο, σφυρίζει ὁ Καΐδ στὸν Μάρκ. Ἂν ὁ ἀρχηγὸς Ρομπέρ, δὲ παρουσιασθῇ στὸ παράθυρό του; Σπρῶξε, Πάουλο!

Ὄχι, ὁ ἀρχηγὸς Ρομπὲρ δὲν θὰ βγῇ στὸ παράθυρο του: κείτεται ἀνάμεσα στ' ἄδεια μπιτόνια καὶ λιγδωμένα κουρέλια. Κι' ὁ Πάουλο σπρώχνει μ' ὅλες του τὶς δυνάμεις, ἀλλὰ τὰ χέρια του τρέμουν καὶ τὰ πόδια του δὲν τὸν κρατᾶνε. Πιὸ τρομαγμένος ἀκόμα καὶ τρέμοντας ἀκόμη περισσότερο, ὁ μικρὸς Μισὲλ χώνεται στὸν κοιτῶνα, ποὺ ἥσυχος βράζει τὴν σαμπάνια του ροχαλίζοντας.

—Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι, ρωτάει ὁ γείτονας στὸ κρεββάτι, μέσα στὸν ὕπνο του.

—Ἀπὸ τὸ ... ἀποχω...ρη...τήριο... ἀπαντᾶ ὁ Μισὲλ ἐνῶ τὰ δόντια του κτυποῦν.

—Δὲν τράβηξες τὴν ἁλυσσίδα; Δὲν ἀκούσθηκε τίποτα κάνει ὁ ἄλλος ἐνῶ γυρίζει ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά.

Ἀφοῦ πέρασε τὰ κάγκελλα καὶ ἔστριψε στὸ δρόμο, ὁ Μπιντοὺλ τρέχει μέσα στὴ δροσερὴ νύκτα. Ὁ κινητήρας δουλεύει καλά· καὶ τὰ τρία παιδιὰ ἔχουν τὸ σιωπηλὸ χαμόγελο τῶν φυγάδων, ὕστερα ἀπὸ τὸ πρῶτο τέταρτο τῆς ὥρας.

—Θἄπρεπε νὰ τοὔσπαγες τὸ κεφάλι τοῦ ἀρχηγοῦ Ρομπέρ!

Τί σκέπτεσαι γι' αὐτό, Πάουλο;

Ὁ Πάουλο δὲν λέει αὐτό, ποὺ σκέπτεται. «Ἀπὸ ἀπόψε ὀνειρεύεται, θ' ἀρχίσω νὰ ψάχνω γιὰ τὸν Φρέντο καὶ τρεχάλα στὴ Χάβρη, μὲ τὸ ἀμάξι. Ἐκεῖ κάτω ξαναβρίσκουμε τὴν συμμορία: σωθήκαμε!» Ἡ συμμορία, εἶναι ὁ Ντεντέ, ὁ Ἀλμπέρ, ὁ Μασεγκέζος κι' αὐτὸς ὁ Μιμίλ, πού, ἀκόμη, σήμερα τὸ πρωΐ, τοῦ ἔγραφε: «Βιάσε τὴν ἐπιστροφή σου, θὰ σοῦ σκίσουν τὴν μούρη!»

—Πέστε λοιπόν, παιδιά, ρωτᾶ ξαφνικὰ ὁ Μάρκ, ἡ συνάντησι γι' αὔριο; Εἴμαστε σύμφωνοι γι' αὐτήν; Φεύγουμε ἀπὸ τὸ Παρίσι στὶς τρεῖς ἡ ὥρα ἀκριβῶς: στὶς πέντε τὸ ἀργότερο, θὰ εἴμαστε στὸ Τερνεραί!..

—Σύμφωνοι! βεβαιώνει ὁ Πάουλο μὲ ὑποκριτικὴ θέρμη.

—Σύμφωνοι! κάνει ὁ Καῖδ μὲ τὴ σειρά του· καὶ σκέπτεται: «Βασίσου πάνω σ' αὐτό! Ἡ οἰκογένεια κι' οἱ φίλοι θὰ ξέρουν καλὰ νὰ μὲ κρύψουν! Θὰ γελάσουμε. Αὐτὸ θὰ κρατήσῃ, ὅσο θὰ κρατήσῃ... Κι' ἔπειτα τί; Δὲν θὰ μὲ σκοτώσουν: τοὺς ἐνδιαφέρω πολύ! Εἶν' ὅλοι πίσω μου! ἡ κοινωνική μου βοηθός, ὁ δικαστής ΜΟΥ, ὁ ἐκπαιδευτής ΜΟΥ! εἶναι τρομερὰ καλὰ ὠργανωμένο τὸ παιγνίδι τους! Κάπως πολὺ βρώμικο γιὰ τὸ γοῦστο μου, ἀλλὰ ἀκριβῶς, ὅ,τι πρέπει... Μόνον οἱ χωροφύλακες εἶναι, ποὺ δὲν ξεφλουδίζονται! Πάντα οἱ ἴδιοι! Δὲν πέρνουν χαμπάρι ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις!... Τέλος πάντων, δὲν θὰ μὲ βροῦνε τόσο νωρίς...». Καὶ ξαναφέρνει σὰν σὲ παρέλασι μέσα στὸ στενό του κεφάλι (ὅπως κάθε βράδυ ἀπὸ τότε, ποὺ ἤρθε στὸ Τερνεραί) ὅλες τὶς κρυψῶνες του, ποὺ κανεὶς δὲν τὶς βρίσκει, μέσα στὸ Παρίσι... Δυστυχισμένε! εἶναι ἀκριβῶς ἡ περιοδεία μαζέματος, ποὺ κάνει ὁ ἐπιθεωρητὴς Μαρσέλ, τῆς Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων, κάθε βράδυ, κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο...

Στὰ πρῶτα χωριά, ποὺ διέσχισαν τὰ παιδιά, συνάντησαν μαῦρες ὁμάδες, πού, τρεμουλιάζοντας, πήγαιναν στὴν ἐκκλησία. Ἔπειτα πιὰ κανεὶς στοὺς δρόμους! Ἀλλὰ τὰ τζάμια κι' οἱ ἐκκλησίες φωτισμένα... Ἔπειτα ἄνθρωποι, ποὺ βγαίνουν χαρούμενοι, καὶ σπίτια ποὺ φωτίζονται μὲ τὴ σειρά τους...Ἀνάμεσα ἀπὸ μερικὰ παράθυρα, φαίνεται τὸ δένδρο, τὰ κεριά του, οἱ κορδέλλες του, τὰ χρωματιστά του δέματα... Τὴν στιγμὴ αὐτὴ στὴν ἐκκλησία τοῦ Τερνεραί, ὁ Μπουφαλὸ ψάλλει μ' ὅλη τὴν παιδική του καρδιὰ «Μεσάνυκτα, Χριστιανοί! εἶν' ἡ ἐπίσημη ὥρα...»—καὶ τὰ μάτια του εἶναι θολωμένα ἀπὸ δάκρυα. Ὁ Μάρκ στὸ τιμόνι, παίζει τὴν πιὸ παθητικὴ ταινία τῆς ζωῆς του· ἀλλὰ τώρα, δὲν σκέπτεται πιὰ παρὰ τὴν μητέρα του, τὸν Ζωζό, τὸν πατέρα του... Κάθε στροφή, κάθε διασταύρωσι, κάθε λοφίσκος ποὺ τὸν πέρασαν, τὸν φέρνει πιὸ κοντά σ' αὐτούς... «Αὔριο, ὅταν θὰ ξαναγυρίσουν ἀπὸ τὸ σκάσιμο, ὁ «Ἄσπρο Δόντι» θὰ μᾶς τιμωρήσῃ· ἀλλὰ ἡ Μάμυ θὰ σβύσῃ ἴσως τὴν τιμωρία... Κι' ἔπειτα αὐτὸ ἄξιζε»... Ἐνῶ διέσχιζαν τὴν Μελούν, κανεὶς τους δὲν σκέφθηκε ὅτι αὐτὴ τὴν ἴδια στιγμή, μέσα σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σπίτια αὐτά... ψεύτικοι Βασιληᾶδες Μάγοι, οἱ τρεῖς ἐγύρισαν τὴν πλάτη στὴ μάνα καὶ στὸ παιδί!

(Συνεχίζεται)

Βασίλειος Ἐλευθεριάδης

Τὴν 1 Φεβρουαρίου 1961, ἀπέθανεν εἰς τὸ Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», εἰς ὃ ἐνοσηλεύετο ἐπ' ἀρκετόν, ὁ 'Ανθυπαστυνόμος Βασίλειος 'Ελευθεριάδης, ὑπηρετῶν εἰς τὸ 'Επιτελεῖον τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν.

'Ο ἀποδημήσας γεννηθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ 1910, κατετάγη εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα τὸ ἔτος 1936, προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθυπαστυνόμου τὸ 1958 ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ 'Αρχιφύλακος. 'Υπῆρξεν ὑπόδειγμα ἐξαιρέτου ὑπαλλήλου καὶ οἰκογενειάρχου καὶ ἔχαιρεν ἄκρας ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης ὑπὸ πάντων τῶν προϊσταμένων καὶ ὑφισταμένων του.

† Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

Εἰς τὴν κηδείαν του, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν 2αν τρέχοντος μηνὸς εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Μεταμορφώσεως (Βύρωνος), παρέστησαν ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς 'Αθηνῶν κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ἅπαντες οἱ κ.κ. ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ 'Επιτελείου 'Αθηνῶν, ἀντιπροσωπεία ἀστυνομικῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησεν ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Γεώργιος Παπασωτηρίου, διὰ τῶν ἑξῆς :

«'Αγαπημένε Βασίλη,

Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ 'Επιτελείου καὶ ὁλοκλήρου τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν, μὲ βαθεῖαν θλῖψιν καὶ μὲ ἕνα στεφάνι ἀπὸ λουλούδια τῆς 'Αττικῆς Γῆς, ποὺ τόσον ἠγάπησες, σὲ προπέμπουν εἰς τὴν αἰωνίαν σου κατοικίαν, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Καὶ τῷ ὄντι ὑπῆρξες δίκαιος Βασίλη καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς λαμπροτέρους ὑπαλλήλους μας. Τίμιος, ἠθικός, πρᾶος, ἀγαπητὸς σὲ ὅλους, εὐθύς, ἐργατικός, ἀθορύβως δραστήριος, ἀφοσιωμένος ὅσον ὀλίγοι στὴν Πατρίδα, τὴν 'Αστυνομίαν καὶ τὴν οἰκογένειάν σου. 'Επὶ 25ετίαν καὶ πλέον ἐξετέλεσες μὲ σύνεσιν, ἀκλόνητον πίστιν καὶ ἀπόλυτον προσήλωσιν τὸ καθῆκον σου εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, ὅπου ἡ 'Υπηρεσία σὲ ἐνέταξε. 'Ως συνεργάται σου θὰ διατηρήσωμεν ἀγαθὴν τὴν ἀνάμνησίν σου ἐσαεί. 'Η ὑπαλληλική ἀγωγή σου, ἡ οἰκογενειακὴ καὶ ἡ ἐν γένει κοινωνική σου ζωή, θὰ μᾶς εἶναι φωτεινὸν παράδειγμα εἰς τὴν ζωήν μας. Δυστυχῶς, ἡ ἐπάρατος νόσος, κατὰ τρόπον ἄσπλαχνον, ἀδοκήτως καὶ προώρως σὲ πέρνει ἀπὸ κοντά μας.

Ὅμως, φεύγεις ἀπὸ τὸν πρόσκαιρον αὐτὸν κόσμον μὲ πλήρη τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ψυχῆς σου, ὅτι ἐξετέλεσες εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον σου πρὸς πάντας.

Γι' αὐτό, τὸ χῶμα ποὺ θὰ σὲ σκεπάσῃ σὲ λίγο ἂς εἶναι ἐλαφρὸ καὶ ἀπαλὸ σὰν τὸν ἀπαλὸ καὶ εὐγενικὸ χαρακτῆρα σου.

Πρὸς τὴν βαρυαλγοῦσαν σύζυγόν σου, τὸ ἀπαρηγόρητον παιδάκι σου καὶ τὴν δύσμοιρον μητέρα σου, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς τοὺς δώσει τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Πολύτιμε συνεργάτα, ἀγαπημένε συνάδελφε, εὐγενικὲ Βασίλη,

Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Βασ. Διατάγματος προήχθησαν : 1) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως, κατ' ἐκλογὴν ὁ μέχρι τοῦδε 'Αστυνόμος Β' κ. Καββαθᾶς 'Αθανάσιος καὶ 2) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως κατ' ἐκλογήν, ὁ μέχρι τοῦδε Ὑπαστυνόμος Α' κ. Κουρῆς Νικόλαος.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαρχιφύλακος πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων ἰσαρίθμων κενῶν θέσεων οἱ ἀκόλουθοι εἴκοσι ἕξ (26) ἀστυφύλακες : κ.κ. Καρποῦζος Θεοδόσιος, Παναγόπουλος Κωνσταντῖνος, Νικολάου Θεόδωρος, Κωσταρίδης Παναγιώτης, Κουτᾶς 'Αναστάσιος, Σταθόπουλος 'Αθανάσιος, Δρογκάρης 'Αθανάσιος, Παπακώστας Εὐάγγελος, Ζαρμπούτης Δημήτριος, Μαντζῖκος Γεώργιος, Κατσιαμέτης Σωτήριος, Τσεντοῦρος Κωνσταντῖνος, Παπασπύρου Λουκᾶς, Παπασπύρου 'Ανδρέας, Κάτσης 'Ηλίας, 'Αργυρόπουλος Κωνσταντῖνος, Μαρούλης Τηλέμαχος, Λαϊνᾶς 'Αλέξανδρος, 'Αγγελόπουλος ἢ 'Ανδριόπουλος Παναγιώτης, Παπαφλῶρος Θεόδωρος, Κολόμβος Βασίλειος, Σταματίου 'Ανδρέας, Παπαγιαννόπουλος 'Απόστολος, Γαρουνιάτης 'Αλέξανδρος, Πανδῆς Στέφανος καὶ Παπαθανασόπουλος 'Αθανάσιος.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ – ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

—Παρῃτήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ ἀστυφύλακες : κ. κ. Παπαγεωργίου Δημοσθένης, Λάσκαρης Βασίλειος, Γιώτας Γεώργιος καὶ Παφιλᾶς 'Ιωάννης.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας οἱ μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες : κ.κ. Σαλῖχος Μιχαήλ, Χατζῆς Σπυρίδων καὶ Χριστάκος Νικόλαος, μὴ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὡς μὴ κρινόμενοι ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες κ.κ. Τζουβάρας Χαρίλαος, 'Ηλιόπουλος 'Ηλίας, 'Αβραμάκος 'Αντώνιος, Δρακάκης Γεώργιος καὶ Βενέτης Χρῆστος.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες κ.κ. Κεκάκος Δρακούλης καὶ Καπερώνης Λεωνίδας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 'Αστυνόμον Β' κ. Σακελλαρόπουλον Δημήτριον καὶ Ὑπαστυνόμον Α' κ. Μπενέτον Κωνσταντῖνον, διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ ἐπιμονῆς κατώρθωσαν νὰ ἀξιοποιήσουν δοθέντα αὐτοῖς χαρακτηριστικὰ περὶ δράστιδος σοβαρωτάτης κλοπῆς, ἐξ οἰκίας δι' ἀντικλεῖδος, καὶ διὰ τῆς καταλλήλου καθοδηγήσεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σύλληψίς της ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ὡσαύτως ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας κ.κ. Κυριάκον Παναγιώτην καὶ Μπούραν Παναγιώτην, διότι ἐργασθέντες ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τῶν ὡς ἄνω προϊσταμένων των, μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προ-

θυμίας καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπέτυχον τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς κατοικίας τῆς ἀνωτέρω κλεπτρίας καὶ τὴν σύλληψιν ταύτης ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς ἀστυφύλακας κ.κ. Καμούδην Ἰωάννην καὶ Μυριοκεφαλιτάκην Χαράλαμπον, διότι οὗτοι τὴν 10-12-60 καὶ ὥραν 22.15′ ἐπιβαίνοντες λεωφορείου τῆς γραμμῆς Καλογρέζης ἐν στολῇ καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὄντες, κατόπιν δοθείσης αὐτοῖς πληροφορίας ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος τοῦ λεωφορείου ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ εὑρίσκοντο δύο ἄτομα ὕποπτα, ἐπέτυχον τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν τῶν κλεπτῶν πορτοφολίου, Χαρίτου Γεωργίου καὶ Γλυκοῦ Δημητρίου.

***

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

—Τὴν πρωΐαν τῆς 31-1-1961 ὡρκίσθησαν 108 νέοι ἀστυφύλακες τοῦ 200οῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος Σχολῆς Ἀστυφυλάκων. Οὗτοι ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

Α′. Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν:

κ.κ. Ἀλεξόπουλος Ἀντώνιος, Ἀνδρουτσόπουλος Περικλῆς, Ἀντωνίου Δημήτριος, Ἀδάμος Ἄγγελος, Ἀναστασίου Κωνσταντῖνος, Ἀντωνοβαρδάκης Πλαστήρας, Ἀποστολόπουλος Νικόλαος, Βάντζος Δημήτριος, Βασιλείου Ἀπόστολος, Βουγιουκλάκης Ἰωάννης, Γάκας Ἠλίας, Γεωργίου Θεόδωρος, Γεωργόπουλος Λεωνίδας, Δημητριάδης Λεωνίδας, Δημητρόπουλος Βασίλειος, Δημόπουλος Ἀναστάσιος, Δημουλᾶς Εὐθύμιος, Δούζης Θεόδωρος, Δρόσος Κωνσταντῖνος, Ζαρκάδας Θωμᾶς, Ζαχάκος Ἀγαθοκλῆς, Θεοδωρόπουλος Πέτρος, Καβουσανάκης Ἰωάννης, Καγκλῆς Γεώργιος, Καματέρης Ἀθανάσιος, Καπέρδας Ἰωάννης, Καπετάνος Ἀπόστολος, Καριοφύλλας Ἀγγελῆς, Καροῦσος Πέτρος, Κατσιώλης Παναγιώτης, Κικάκης Δημήτριος, Κόλλιας Σωτήριος , Κολλύρης Βασίλειος, Κότσιφας Κωνσταντῖνος, Κωσταριδάκης Ἐλευθέριος, Κωτσιάνης Ἀναστάσιος, Κωτσάκης Δημήτριος, Λαδόπουλος Νικόλαος, Λιάσκας Ἀθανάσιος, Μακανίκας Κωνσταντῖνος, Μαρκάκης Ἐλευθέριος, Μπαλάτσας Φωκίων, Μπάστας Πέτρος, Ματσούκας Δημήτριος, Μισαηλίδης Ἰωσὴφ, Μπομπούλας Γεώργιος, Μπάτσος Νικόλαος, Μπότουλας Νικόλαος, Νικουλάκος Νικόλαος, Νέμτζας Εὐθύμιος, Νταμαρέλος Εὐάγγελος, Ντζουρούνης Κωνσταντῖνος, Παπαδήμας Κοσμᾶς, Παπαλέξης Παναγιώτης, Πανόπουλος Ἀθανάσιος, Παπαντώνης Χρῆστος, Πάτσαλης Γεώργιος, Πετράκης Μιχαήλ, Σέρφας Παναγιώτης, Σιτρᾶς Εὐάγγελος, Σκαραφίγκας Ἰωάννης, Σκούρτης Γρηγόριος, Σπανὸς Φώτιος, Σπυρόπουλος Ἰωάννης, Σταυρόπουλος Ἀνδρέας, Σταθόπουλος Γεώργιος, Τατάρας Νικόλαος, Τάτσιος Φώτιος, Τερεζάκης Ἰωάννης, Τζοβάρας Ἰωάννης, Τζουμάκας Γεώργιος, Τσαγκάνης Χρῆστος, Τσατσανιᾶς Δημήτριος, Τσατσαράγκος Εὐθύμιος, Τριάντης Παναγιώτης , Τσαντήλας Δημήτριος, Τσιάκας Εὐθύμιος, Τσίγκας Βασίλειος, Τσιλέμος Εὐθύμιος, Τσιτσικαρίδης Μαργαρίτης, Ὑφαντῆς Ἰωάννης, Ὑφαντῆς Παναγιώτης, Φραγκούλιας Ἰωάννης, Φειδᾶς Μάριος, Χαμπεσῆς Παναγιώτης, Χρᾶς Ἰωάννης καὶ Χριστάκης Ἰωάννης.

Β′. Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς:

κ.κ. Ἀγγελόπουλος Νικόλαος, Ἀγγελῆς Ἠλίας, Ἀθανασόπουλος Ἠλίας, Ἀναστασόπουλος Ἰωάννης, Ζάχος Ἰωάννης, Καρανάσιος Ἀγγελῆς, Κατσουράνης Νικόλαος, Κοντογιῶργος Ἀνδρέας, Κοντοδῆμος Γεώργιος, Λεραντζῆς Μηνᾶς, Μπέλης Κωνσταντῖνος, Νάσκαρης Γεώργιος, Πανταζόπουλος Ἀλέξανδρος, Παπαδόγκωνας Χρῖστος, Παπαδήμας Ἀγγελάκης, Περιστεράκος Μιχαὴλ, Πραβίτας

Δημήτριος, Σαλῆς Γεώργιος, Σιδερίδης Γεώργιος, Σκρέτης Κωνσταντῖνος καὶ Τσαβαλιάρης Νικόλαος.

***

ΑΛΛΑΓΗ ΕΠΩΝΥΜΟΥ

—Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Φωκίδος ἠλλάγη τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀστυφύλακος (16093) κ. Χάρου Βατου τοῦ Σπυρίδωνος εἰς Χάρην Βάϊον τοῦ Σπυρίδωνος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνεχίζει μὲ πολλὴ ἐπιτυχία τὰ καθοδηγητικά καὶ διδακτικά της ἡμίωρα ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, κάθε Σάββατο στὶς 12.30′ τὸ μεσημέρι.

*

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 28–1–1961, ἄνοιξε μὲ σκίτσα ἀπ' τή χειμωνιάτικη φύση καὶ ἁπαλὴ κινηματογραφικὴ μουσικὴ ὑπόκρουση. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθησαν καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ θέματα ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, μὲ βάση τὴ σχετικὴ Ἀστυνομικὴ Διάταξη. Ἐπίσης ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια μὲ τὴν Τζέννυ Βάνου, τὴ Μάγια Μελάγια, καὶ τὸ τρίο Γκρέκο, καθὼς καὶ δημοτικὰ καὶ νησιώτικα τραγούδια.

*

—Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 4–2–1961, ἀφιερώθηκε ὁλόκληρη στὰ γράμματα καὶ τὶς ὑποδείξεις τῶν ἀκροατῶν, ἐκ μέρους τῶν ὁποίων ἔλαβε μέρος ἡ ἠθοποιὸς Λίλιαν Πανᾶ καὶ ὁ μικρὸς Γιάννος Γιαννόπουλος σὲ δημοτικὰ τραγούδια, μὲ τὴ συνοδεία τοῦ Ἰακώβου Ἠλία (βιολί), τοῦ Δημ. Τσακίρη (κιθάρα) καὶ τοῦ Σκαλιώτη (κλαρῖνο). Ἐπίσης τραγούδησε ἡ Νανᾶ Μούσχουρη καὶ ἡ Ρένα Βλαχοπούλου. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθησαν φιλικαὶ συστάσεις πρὸς τὸ κοινό, πάνω στὴν Ἀστυνομικὴ Διάταξη «περὶ μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνων προσώπων ἢ πραγμάτων». Ἐπίσης τραγούδησεν ὁ Ἀρχιφύλαξ Μᾶνθος Φελώνης.

*

—Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς 11–2–1961 ἦταν ἀφιερωμένη στὴν ἑορτὴ τοῦ Καρναβάλου, μὲ περιγραφικὰ σκίτσα τῆς γιορτῆς καὶ μὲ φιλικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ θέματα ἀσφαλείας καὶ διαταράξεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Τραγούδησεν ἡ Ρένα Βλαχοπούλου, ὁ Τώνης Μαρούδας καὶ ὁ Ἀρχιφύλαξ Μᾶνθος Φελώνης. Ἐπίσης μετεδόθησαν δημοτικὰ καὶ νησιώτικα τραγούδια. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετεδόθη ἐπίσης κι' ἕνα χαριτωμένο καὶ διδακτικὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας, γραμμένο ἀπὸ τὸν Ὑπαστυνόμο Β′ κ. Σπῦρο Πηλὸ μὲ ἀφηγητὴ καὶ πρωταγωνιστὴ τὸ Μίμη Φωτόπουλο καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Κώστα Κακαβᾶ.

*

(Ἐπιμέλεια : Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ὑπαστυνόμος Β′ κ. Σπῦρος Πηλός. Συμμετέχει ἡ ἠθοποιὸς Λίλιαν Πανᾶ).

Βουζίκη 1

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30΄- 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.